

סידור עולת תמיד
לבני אשכנז

מסודר על ידי אליעזר בן זאב וואלף קזימיר

מנהג אשכנז

©Nathan Kasimer, 20XX (578X). Shared under a Creative Commons Attribution 0.4 license.

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Shlomo font created by Shlomo Orbach and Ralph Hancock.

<https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download>

Full X_Y-T_EX source and PDF can be found at

<https://github.com/wolf-math/olastamid>

OlasTamid.com

About

Siddur Olas Tamid is written in \LaTeX markup language. It became my project once I learned how to typeset Hebrew using \LaTeX . I originally wrote this siddur for myself since I was unable to find a bound siddur of the German rite. However I wanted my siddur to be refined enough so that anybody with a background in tefila would be able to use it.

Everything is arranged very carefully to maintain a pleasing page layout with plenty of visual cues. Among the visual cues are the vignettes on the chapter and section headings, as well as the bolding of the first words of important paragraphs.

You will not find any commentary, nor will you find much instruction of how to perform certain tefilos and rituals. Instead I've focused on minimalist instructions. The reason for this is to maintain the flow of the text.

If the reader is interested in learning more about Minhag Ashkenaz, some great resouces are Machon Moreshes Ashkenaz (moreshesashkenaz.org/), the K'hal Adas Yeshurun Jerusalem forums (kayj.net/en/forum/category/list), and Tefiloh Sefas Yisroel, which is the work that my own siddur is based on, (opensiddur.org/compilations/siddurim/siddur-bnei-ashkenaz-a-german-rite-siddur-prepared-by-r-rallis-wiesenthal/)

If you happen across an error in the text please let me know by reporting it at OlasTamid.com/error/

2	השקמת בוקר וברכות השחר
9	עטיפת הטלית והנחת התפילין
12	פסוקי דזמרא
22	שחרית לחול
26	תפילת העמידה
33	תחנון
38	סדר קריאת התורה
43	סיום התפילה
47	שיר של יום
52	נטילת הלולב
53	הלל
59	מוסף לראש חודש
63	קדיש דרבנן
64	אבינו מלכנו
66	מנחה לחול
79	ערבית לחול
92	ספירת העמר
107	הבדלה
108	ברכת הלבנה
110	קריאת שמע שעל המיטה
113	בדיקת וביטול חמץ
114	התרת נדרים
116	וידוי
120	חנוכה
122	פורים
124	ברית מילה
126	פדיון הבן

127	ברכת המזון
134	זמון לנשואין
134	שבע ברכות
135	ברכה מעין שלש
136	קריאת התורה
136	פרשיות לכל השנה
163	חנוכה
168	פורים
168	חה"מ פסח
173	חה"מ סכות
175	תשעה באב
177	תענית ציבור
179	ראש חדש
180	תפלת הדרך

קדוֹם יי לְכָל-קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּ בְּאֵמֶת

~ השקמת בוקר וברכות השחר ~

מוֹדֶה/מוֹדָה אֲנִי לַפָּנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁחֲחַנְרַתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֻמְלָה.
רַבָּה אֲמוּנָתְךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֻכְמָה וּבָרָא
בּוֹ נִקְבִּים נִקְבִּים חֲלוּלִים חֲלוּלִים: גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ שְׁאֵם
יִפְתָּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַנֵּם וּלְעֲמוּד
לַפָּנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רֹפֵא חוֹלֵי כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שֶׁנִּתְּתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא: אַתָּה בְּרָאתָה אַתָּה יָצַרְתָּה אַתָּה
נִפְחַתָּה בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקֶרְבִּי וְאַתָּה עֲתִיד לְשַׁלֵּה מִמֶּנִּי וּלְהַחְיֶיהָ
בִּי לְעֲתִיד לְבוֹא: כָּל-זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקֶרְבִּי מוֹדֶה/מוֹדָה אֲנִי לַפָּנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל-הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל-הַנְּשָׁמוֹת: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְעֲסוֹק בְּדַבְרֵי תוֹרָה: וְהַעֲרַבְנָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
וּבְפִפְיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ וְצִאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלַמֵּד
תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים
וְנִתְּנָה-לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: וְשֵׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשָּׁם
לְךָ שָׁלוֹם:

אֵלּוּ דְּבָרִים שְׁאִין לָהֶם שְׁעוֹר: הַפֶּאֶה וְהַבְּכוּרִים וְהַרְאִיוֹן וּגְמִילוּת
חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה:

אֵלּוּ דְּבָרִים שְׁאֵדָם אוֹכַל פִּירוּתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קִנְיָת לּוֹ
לְעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלּוּ הֵן - כְּבוֹד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁקָמַת בֵּית

במדבר ו

משנה פאה א

שבת קכז

המִדְרָשׁ שְׁחֲרִית וְעֶרְבִית וְהַכִּנְסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכִּנְסַת כָּלָה
וְהַלְוִיַּת הַמָּת וְעֵינֵן תְּפִלָּה וְהַבָּאָת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ - וְתִלְמוּד
תוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֵם:

אָדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ	בְּשֶׁרֶם כָּל יִצִּיר נִבְרָא:
לָעֵת נַעֲשֶׂה בְּחֻצְצוֹ כָּל	אֲנִי מָלַךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כָּכָלֹת הַכָּל	לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא:
וְהוּא הֵיחָ וְהוּא הֵנָּה	וְהוּא יֵהִיָּה בְּתַפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי	לְהַמְשִׁיל לּוֹ לְהַחֲבִירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכָלִית	וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי	וְצוֹר חֲבִלִי בַּעַת צָרָה:
וְהוּא נָסִי וּמְנוֹסִי	מָנַת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי	בַּעַת אִישָׁן וְאֶעִירָה:
וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי	אָדוֹנִי לִי וְלֹא אֵירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשִּׁכּוּי בִּינָה לְהַבְחִין בֵּין
יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

גברים:	נשים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ
הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשָׂנִי גוֹי:	הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשָׂנִי גוֹיָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ
הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשָׂנִי עֶבֶד:	הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשָׂנִי שַׁפְחָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ
הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשָׂנִי אִשָּׁה:	הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂנִי כְּרֻצָּנוֹ:

(יֵשׁ אוֹמְרִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ הָעוֹלָם מְגִבִּיהַ שְׁפָלִים:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ הָעוֹלָם מְלִבִּישׁ עֲרָמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְתִיר אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הָכִין מִצְעַד־גִּבּוֹר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁעֵשֶׂה לִי כָל-צָרָכִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנוֹתֵן לְיָעָף כָּח:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מַעֲיָנִי וְתַנוּמָה מַעֲפֵעָפִי: וְיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּרְגְּלֵנִי בְּתוֹרָתְךָ וְנִבְּקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תִּבְיָאֵנִי לֹא לַיָּדִי חֲטָא וְלֹא לַיָּדִי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לַיָּדִי נִסְיוֹן וְלֹא לַיָּדִי בְּזִיוֹן וְאַל יִשְׁלֹט בִּי יֵצֶר הָרַע וְרַחֲקֵנִי מֵאָדָם רַע וּמַחֲבֵר רַע וְנִבְּקֵנִי בַּיָּצָר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת-יָצְרִי לְהִשְׁתַּעֲבֹד-לָךְ: וְתַגְּנֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל-יוֹם לְחֵן וּלְחֻסָּד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רוּאֵי וְתַגְּמְלֵנִי חֲסָדִים טוֹבִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

וְיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל-יוֹם מֵעַי פָּנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים מֵאָדָם רַע וּמַחֲבֵר רַע וּמִשָּׂכָן רַע וּמִפְּגַע רַע וּמִשָּׁטָן הַמִּשְׁחִית מִדִּין קָשָׁה וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה בֵּין שְׂהוּא בֵּין-בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוּ בֵּין-בְּרִית:

רְבוֹן כָּל-הָעוֹלָמִים לֹא עַל-צְדָקוֹתֵינוּ אֶנְחֵנוּ מִפִּילִים תַּחְנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: מָה אָנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסָדֵנוּ מַה-צְדָקָנוּ מַה-יְשׁוּעָתָנוּ מַה-כִּפְּחוּנוּ מַה-גִּבּוֹרֵתָנוּ: מַה-נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֵלָא כָּל-הַגִּבּוֹרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֵנְשֵׁי הַשָּׁם כֹּלָא הִיוּ

וּחֲכָמִים כָּבְלִי מִדָּע וְנִבְוִנִים כָּבְלִי הַשָּׁפֵל: כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ וַיְמִי
חֵייהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אֲיֵין כִּי הִכָּל הֶבֶל:
אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּנֵי אֲבֹרָהֶם אֲהֲבָךָ שְׁנֹשְׁבַעֲתָ לֹו בְּהֵר
הַמִּזְרִיחַ זָרַע וַצֶּחֶק וַיְחִידוּ שְׁנַעֲקָד עַל גִּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ
בְּכוֹרְךָ שְׁמֵאֲהֲבָתְךָ שְׁאֲהֲבָתָּ אֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתְּךָ שְׁשִׁמְחָתָּ בּוֹ קִרְאָתָּ
אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרֹן:

לְפִיכֶךָ אֲנַחְנוּ חֲיִבִּים לַהֲדוֹת לָךְ וּלְשַׁבְּחָךְ וּלְפָאֲרָךְ וּלְבָרְךָ וּלְקַדְּשׁ
וּלְתַן־שִׁבְחָ וְהוֹדִיָּה לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרִינוּ מִה־טוֹב חִלְקֵנוּ וּמִה־נָּעִים גּוֹרְלֵנוּ
וּמִה־יִפְתָּה יִרְשָׁתֵינוּ: אֲשֶׁרִינוּ שְׁאֵנוּ מִשְׁפִּימִים וּמַעֲרִיבִים עָרֵב וּבָקָר
בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמִים בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בלחש: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם: אַתָּה
הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא: קִדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מִקְדָּשִׁי
שִׁמְךָ וְקִדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתִגְבִּיחַ קִרְנֵנוּ: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְקַדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים: אֲמַת
אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים: קִבֵּץ
קִנְיֶיךָ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ: וְכִירוֹ וַיִּדְּעוּ כָּל־בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה־הוּא
הָאֱלֹהִים לְבִדְּךָ לְכָל מְמַלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עֹשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ: אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם: וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
בְּעֲלִיוֹנִים אוֹ בַתְּחַתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לָךְ מִה תַּעֲשֶׂה: אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה
עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ וְקִיָּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִה־שְׁכָתוֹב: בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אַתָּן
אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכָל־עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִנִּיכֶם
אָמַר יְיָ:

וַיִּדְבֹר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 אֶת־קִרְבְּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֶדוֹ:
 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיי כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה תְּמִימִם
 שָׁנִים לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בִבְקָר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם: וְעִשִּׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן כִּתִּית רְבִיעֵת הֶהָיִן: עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בֵּתֶר סִינִי לְרֵיחַ נִיחֹחַ
 אִשָּׁה לַיי: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֹּד נִסְךְ שֶׁכַר
 לַיי: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם כַּמִּנְחָה הַבָּקָר וְכַנִּסְכּוֹ
 תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיי:

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צֹפְנָה לִפְנֵי יי וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶל־הַכֹּהֲנִים
 אֶת־דָּמָו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

בראש חודש:

וּבְרֹאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיי פָּרִים בְּנִי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל
 אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וְשַׁלֹּשָׁה עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וְשֹׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 לְאִיל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֵן עֶשְׂרֵן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
 עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיי: וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הֶהָיִן וְהָיָה לֶפָר וְשַׁלִּישֵׁת
 הֶהָיִן לְאִיל וְרְבִיעֵת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ יַיִן זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁ לַחֲדָשִׁי
 הַשָּׁנָה: וְשֹׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת לַיי עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

(א) אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שְׁלֹזְבָחִים: קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן: פָּר
 וְשֹׁעִיר שְׁלִימִים הַכַּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן:
 וְדָמָן טָעוֹן תִּזְנֶה עַל־בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרָכֶת וְעַל־מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב: מִתְּנָה
 אַחַת מִהֶן מַעֲכָבֶת: שְׂרִירֵי הַדָּם הִיא שׁוֹפֵךְ עַל יָסוֹד מַעֲרָבִי שְׁלֹמִזְבֵּחַ
 הַחִיצוֹן: אִם־לֹא נָתַן לֹא עָכָב:

(ב) פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשֹׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקַבּוּל דָּמָן
 בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן: וְדָמָן טָעוֹן תִּזְנֶה עַל־הַפְּרָכֶת וְעַל־מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב:

מתנה אחת מהן מעבכת: שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי שלמזבח תחיצון אם-לא נתן לא-עבב: אלו ואלו נשרפין בבית הדשן:

(ג) חטאת הצבור והיחיד - אלו הן חטאת הצבור שעירי ראשי קדשים ושלמועדות - שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון: ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות: כיצד עלה בכבש ופנה לסובב ובא-לו לקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית שירי הדם היה שפך על יסוד דרומי: ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה בכל-מאכל ליום ולילה עד חצות:

(ד) העולה קדש קדשים: שחיתתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון: ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים:

(ה) זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן אשמות: אשם גזלות אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע: ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה בכל-מאכל ליום ולילה עד חצות:

(ו) התודה ואיל נזיר קדשים קלים: שחיתתן בכל-מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע: ונאכלין בכל העיר לכל-אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות: המורם מהם פיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לפהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

(ז) שלמים קדשים קלים: שחיתתן בכל-מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע: ונאכלין בכל-העיר לכל-אדם בכל-מאכל לשני ימים ולילה אחד: המורם מהם פיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לפהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

(ח) הַפְּכוּר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קְדָשִׁים קָלִים: שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מָקוֹם
בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן מִתְנַה אֶחָת וּבִלְבָד שְׂיִתָּן כְּנֶגֶד הַיִּסּוּד שְׁנֵה
בְּאִילָתָן: הַפְּכוּר נֹאכֵל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם: וְנֹאכְלִין
בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים וְלֵילָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֹאכֵל
אֶלָּא בַּלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֶלָּא לְמִנְיָיו וְאֵינוֹ
נֹאכֵל אֶלָּא צֵלִי:

בכניסה לבית הכנסת:

מִה־טָבוֹ אֱהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֶתְךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי בְּרַב חֶסֶדְךָ אָבוֹא
 בֵּיתְךָ אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל־הֵיכַל־קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ:
 יִהְיֶה אֶהְבְּתִי מְעֹז בֵּיתְךָ וּמָקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ:
 וְאֲנִי אֲשֶׁתְּחַוֶּה וְאֶכְרַע אֶבְרָכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי:
 וְאֲנִי תַפְלִית־לָךְ | יְיָ עַת רְצֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

עטיפת הטלית והנחת התפילין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
 לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

לפני הנחת התפילין של יד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
 לְהַנִּיחַ תַּפְלִין:

לפני הנחת התפילין של ראש:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
 עַל־מִצְוַת תַּפְלִין:

כשסיים להדק את התפילין של ראש:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

כשקושר הרצועה על היד:

וְאַרְשָׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאַרְשָׁתֶּיךָ לִי בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים:
 וְאַרְשָׁתֶּיךָ לִי בְּאַמּוּנָה וּבְדַעַת אֶת־יְיָ: וְנִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 קִדְּשִׁי־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבִנִי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי
 הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם
 מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ:
 ד הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב: וְהָיָה כִּי־יִבְיֹאֲכֶךָ יְהוָה אֶל־אַרְץ
 הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחֲנִי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָךְ

במדבר נה
תהלים ה

תהלים כו

תהלים סו

הושע ב

שמות יג

אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת־הָעֹבֵדָה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת וּבֵיזִים הַשְּׂבִיעִי חֹג לַיהוָה: מִצּוֹת יֹאכֹל אֶת שְׁבַעַת הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאֶה לָּךְ חֶמֶץ וְלֹא־יִרְאֶה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל־גִּבְלוֹךְ: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם: וְהָיָה לָּךְ לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּתְּנֶה תּוֹכֶת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בִּגְד חֲזָקָה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם: וְשִׁמְרָתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָה מִיָּמִים יְמִימָה:

וְהָיָה כִּי־יִבְאֶךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָּךְ וּלְאַבְרָהָם וַיִּתְּנָה לָּךְ: וְהָעֹבֵדָה כָּל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר שֹׁגֵר בְּהֶמְלָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ תִּזְכְּרִים לַיהוָה: וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹל תִּפְדֶּה בָשֶׁה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתוֹ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָךְ תִּפְדֶּה: מִפֶּטֶר־יָד וְהָיָה כִּי־יִשְׁאָלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֻזֵּק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עֲבָדִים: וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פֶּרַעַח לְשַׁלְחָנִי וַיִּתְּלֵג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֶמְלָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵחַ לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם תִּזְכְּרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדֶּה: וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֻזֵּק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עָשָׂרָה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת:

ספרא וקרא

- (א) מִקֵּל וְחֹמֶר.
- (ב) וּמַגְזָרָה שְׁוֵה.
- (ג) מִבְּנִין אָב מִכְּתוּב אָחֵד, וּמִבְּנִין אָב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים.
- (ד) מִכָּלֵל וּפְרָט.
- (ה) וּמִפְּרָט וּכְלָל.
- (ו) כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל, אִי אֶתָּה דָן אֵלָּא כַּעֲיֵן הַפְּרָט.
- (ז) מִכָּלֵל שֶׁהוּא צָרִיךְ לַפְּרָט, וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלֵל.
- (ח) כָּל־דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד, לֹא לְלַמֵּד עַל

עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כולו יצא.

(ט) כל-דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טען אחד שהוא כענינו, יצא להקל ולא להחמיר.

(י) כל-דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טען אחד שלא כענינו, יצא להקל ולהחמיר.

(יא) כל-דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר חדש, אי אתה יכול להחזירו לכללו, עד שיחזירונו הכתוב לכללו בפרוש.

(יב) דבר הלמד מענינו, ודבר הלמד מסופו.

(יג) וכן שני כתובים המכחישים זה את זה, עד שיבוא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בנימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם ובשנים קדמניות:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא כרעותה וימליך מלכותה בתיכון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעלמא ובזמן קריב: ואמרו אמן: והא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקדשא בריך הוא: *לעלא מן כל-ברכתא (* בעש"ת: לעלא לעלא מכל ברכתא) ושידתא תשבחתא ונחמתא דאמרו בעלמא: ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הון ודי בכל אתר ואתר. והא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמין וחיין אריכין ומזונא וויחא ופרקנא מן-קדם אבותהון די בשמיא:

ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

פסוקי דזמרה

מזמור שיר-חנכת הבית לדוד:

תהלים 7

אַרְוֹמְמֶךָ יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵי
 יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן-שָׂאוֹל נַפְשִׁי
 חִיֵּיתָנִי מִיּוֹרְדֵי-כּוֹר
 זָמְרוּ לִיהוָה חֲסִידָיו
 יְהוָה לִזְכֹּר קִדְשׁוֹ
 כִּי רָגַעוּ בְּאָפוֹ
 בָּעָרֵב יִלִּין בְּכִי
 וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלְוִי
 יְהוָה בְּרִצְוֹנֶךָ הִעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עָז
 הָיִיתִי נִבְהָל
 וְאֵל-אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן
 בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת
 הַיְגִיד אֶמְתִּיךָ
 יְהוָה הִנֵּה-עֲזָר לִי
 שְׁמַע-יְהוָה וְחַנּוּנִי
 פִתַּחְתָּ שְׁקִי
 וְתִפְתָּחַנִי שְׂמִיחָה
 לְמַעַן וְיִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם
 הַפַּכְתָּ מִסִּפְדִּי לְמַחֹל לִי
 יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוִדָּךָ
 וְתִפְתָּחַנִי שְׂמִיחָה
 לְמַעַן וְיִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעָלְמָא דְּבִרְא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן
 וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְנָא קָרִיב: וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהָ שְׁמִיהַ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַומֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
 וְיִתְעַלָּה וְיִתְחַלֵּל שְׁמִיהַ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעָלְמָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא (* בעש"ת: לְעָלְמָא
 לְעָלְמָא מִכָּל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעָלְמָא: וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהָ שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׂמִיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן:
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן:

בְּרוּךְ שְׂאֵמַר וְהָיָה הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא: בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית בְּרוּךְ
 אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַנֵּם בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם
 עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיִם לְנֶצַח
 בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׂמוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 הָאֵל אֵב הַרְחֵמֵנוּ הַמְּהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו
 וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נִחְלָלָךְ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת:

נגד־לך ונשבחך ונפא־רך ונמליכך ונזכיר שמך מלפנו אלהינו: ◊ יחיד
 חי העולמים מלך משבח ומפא־ר עדי עד שמו הגדול: ברוך אתה יי
 מלך מהלל בתשבחות:

הודו ליי קראו בשמו	הודיעו בעמים עלילתיו:
שירו לו זמרו־לו	שיחו בכל־נפלאותיו:
התהללו בשם קדשו	ישמח לב מבקשי יי:
דרשו יי ועזו	בקשו פניו תמיד:
זכרו נפלאותיו אשר עשה	מפתיו ומשפטי־פיהו:
זרע ישראל עבדו	בני יעקב בחיריו:
הוא יי אלהינו	בכל־הארץ משפטיו:
זכרו לעולם בריתו	דבר צוה לאלף דור:
אשר כרת את־אברהם	ושבועתו ליצחק:
ויעמידה ליַעקב לחק	לישראל ברית עולם:
לאמר לה אתן ארץ־כנען	חבל נחלתכם:
בהיותכם מתי מספר	כמעט וגרים בה:
ויתהלכו מגוי אל־גוי	ומממלכה אל־עם אחר:
לא־הנית לאיש לעשקם	ויוכח עליהם מלכים:
אל־תגעו במשיחי	ובנביאי אל־תקעו:
שירו ליי כל־הארץ	בשירו מיום־אל־יום ישועתו:
ספרו בגוים את־כבודו	בכל־העמים נפלאותיו:
כי גדול יי ומהלל מאד	ונורא הוא על־כל־אלהים:
כי כל־אלהי העמים אלילים	ויי שמים עשה:
הוד והדר לפניו	עז וחדוה במקמו:
הבו ליי משפחות עמים	הבו ליי כבוד ועז:
הבו ליי כבוד שמו	שאז מנחה ובאו לפניו
השתחוו ליי בהדרת־קדש:	חילו מלפניו כל־הארץ
אף־תכון תבל בל־תמוט:	ישמחו השמים ותגל הארץ

וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעֵם הַיָּם וּמְלוֹאֵו

יַעֲלֶיךָ הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אִזּוּ יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיָּעַר

מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדּוּ לַיְי כִּי טוֹב

כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל

וּקְבָצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קְדֹשְׁךָ

לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלִיתְךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעֶלְם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעַם אִמֵּן וְהִלֵּל לַיְי:

תהלים צט

רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַהֲדָם רִגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא:

רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַתֵּר קְדֹשׁ כִּי־קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

וְהוּא רַחוּם וְיִכָּפֵר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיֵב אֶפְסוֹ

וְלֹא־יָעִיר כָּל־חַמָּתוֹ:

תהלים עח

אֲתָהּ יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדְךָ נֶאֱמַתָּה תָּמִיד וְצָרוּנִי:

זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִדְךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה:

תָּנוּ עֹז לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ וְעֹזוֹ בְּשִׁחָקִים:

נִזְרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשְׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל

הוּא נָתַן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים:

אֵל־נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ:

הַנִּשְׂא שִׁפְט הָאָרֶץ הַשֶּׁב גָּמוּל עַל־גָּאִים:

לַיְי תִּשְׁוּעָה עַל־עַמּוֹךְ בִּרְכָתְךָ סֶלָה:

יְיָ צָבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

יְיָ צָבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאֹדָם בְּטִחַ בָּךְ:

יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ:

הוֹשִׁיעָה וְאֶת־עַמּוֹךְ וּבִרְכֶּךָ אֶת־נִחְלָתְךָ וִירְעֵם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם:

נִפְשָׁנוּ חֲפָתָה לַיְי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא:

כִּי־בּו יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בָשָׂם קְדֹשׁ בְּטַחָנוּ:

יְהִי־חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

הִרְאָנוּ יְיָ חֲסִדְךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן־לָנוּ:

קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפָדָנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ:

תהלים מ

תהלים כה

תהלים סח

תהלים צד

תהלים ג

תהלים מז

תהלים פד

תהלים כ

תהלים כח

תהלים לג

תהלים פה

תהלים מד

אֲנִכִּי וְיְיָ אֱלֹהֵיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב-פֶּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ:

אֲשֶׁר־יְהִי הָעָם שְׂבֵכָה לֹא אֲשֶׁר־יְהִי הָעָם שֵׁי אֱלֹהֵיו:

וְאֲנִי וּבַחֲסִדְךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירָה לִי כִּי גָמַל עָלַי:

אין אומרים "מזמור לתודה" בערב יום כפור, בערב פסח, בחול המועד פסח.

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הִרְיעוּ לִי כָל-הָאָרֶץ:

עֲבְדוּ אֶת-יְיָ בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה:

דָּעוּ כִּי-יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא-עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ

עֲמֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו וּבְתוֹדָה

חֲצֵרֹתָיו בְּתִהְלָה הוֹדוּ-לֹא בִרְכוּ שְׁמוֹ:

כִּי-טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד-דָּר וָדָר אֲמוֹנָתוֹ:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בַּמַּעֲשִׂיו:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

מִמְזִיחַ-שְׁמֵשׁ עַד-מִבּוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְיָ:

רַם עַל-כָּל-גּוֹיִם וְיְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:

יְיָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם יְיָ זְכָרְךָ לְדָר וָדָר:

יְיָ בְּשָׁמַיִם הִכִּין כִּסְאוֹ וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה:

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מְלֹךְ:

יְיָ מְלֹךְ יְיָ מְלֹךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:

יְיָ מְלֹךְ עוֹלָם וָעַד אֲבָדוּ גּוֹיִם מֵאֲרָצוֹ:

יְיָ הַפִּיר עֲצַת-גּוֹיִם הִנֵּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים:

רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלִב-אִישׁ וְעֲצַת יְיָ תִּיא תְּקוּם:

עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדָר וָדָר:

כִּי תִּהְיֶה אָמַר וַיִּהְיֶה הוּא-צְוָה וַיַּעֲמֹד:

כִּי-בִתְרַם יְיָ בְּצִיּוֹן אֲוָה לְמוֹשֵׁב לָהּ:

כִּי-יַעֲקֹב בִּתְרַם לָהּ יְיָ יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ:

כִּי וְלֹא-יִפְּשׁ יְיָ עֲמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב:

תהלים פא

תהלים קמד

תהלים יג

תהלים ק

תהלים קד

תהלים קיג

תהלים קלה

תהלים קג

ד"ה א' טו

תהלים י' צג

שמות טו

תהלים י'

תהלים לג

משלי יט

תהלים לג

תהלים קלב

תהלים קלה

תהלים צד

וְהוּא רַחוּם | יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ
וְלֹא-יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ:
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי בְיוֹם-קָרָאֲנִי:

תהלים עח

תהלים כ

אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלִלוּךָ סֶלָה:
אֲשֶׁר־י הָעַם שָׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיוֹ:
תְּהַלֵּלָה לְדָוִד

תהלים פד

תהלים קמד

תהלים קמה

אֲרוּמֶמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל-יּוֹם אֶבְרַכְּךָ וְאֶהְלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וּמִהֲלֵל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ:
הַדָּר כְּבוֹד הַזֶּהָר וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וַעֲזִיז נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלוֹתֶיךָ וּגְדֻלְתְּךָ אֶסְפְּרֶנָּה:
זָכַר רַב-טוֹבְךָ יִבְיַעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרְךָ אֲפִים וּגְדֻלַּחֲסֶד:
טוֹב־יְיָ לְכָל יִרְחֲמֵיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו:
יִזְדַּוֶּךְ יְיָ כָּל-מַעֲשָׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ | לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתְךָ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמִמְשִׁלְתְּךָ בְּכָל-דּוֹר וָדָר:
סוּמָךְ יְיָ לְכָל-הַנִּפְלְאִים וְזוֹקֶךָ לְכָל-הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכֻלָּם בַּעֲתוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת-יַדְּךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל-דִּרְכָּיו וְחֹסֵיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו:
קָרֹב יְיָ לְכָל-קָרְאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֻּת:
רִצּוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:

תְּחַלֵּת יְיָ יִדְבָּר פִּי וִיכַתֵּךְ כָּל-בֶּשֶׁר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאֶנְחֵנוּ וְנִכְתֵּךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם תְּלַל־יְיָ:

תהלים קטו

תְּלַל־יְיָ

תְּלַל־יְיָ נִפְשִׁי אֶת-יְיָ:
אֶת-תְּלַלֵּה יְיָ בְּחַיִּי

אֶת-תְּבַטְחוֹ בְּנִדְבִיבִים
אֶת-תְּבַטְחוֹ בְּעוֹדִי:

בְּכֹן-אֲדָם וְשֹׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה:
תִּצַּא רִחוֹ וְיָשֹׁב לְאֲדָמָתוֹ

בְּיוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשֵׂתֶנְתִּיו:
אֲשֶׁר־י

שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ
שָׁבְרוֹ

עַל-יְיָ אֱלֹהָיו:
עֲשֵׂה וְשָׁמַיִם וְאָרֶץ

אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם
הַשֶּׁמֶר אֲמַת לְעוֹלָם:

עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וְלַעֲשׂוּקִים
נָתַן לֶחֶם לָרַעֲבִים

יְיָ מִתִּיר אֲסוּרִים:
יְיָ וְפָקַח עֵינָיו

יְיָ זָקַף כְּפוּפִים
יְיָ אֶהָב צַדִּיקִים:

יְיָ שִׁמְרֵם אֶת-גִּרְיָם
יְתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד

וְדָרַךְ רַשְׁעִים יַעֲנֶה:
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם

יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְדָר וָדָר
תְּלַל־יְיָ:

תְּלַל־יְיָ יְיָ
תְּלַל־יְיָ יְיָ

כִּי-טוֹב זְמַנָּה אֱלֹהֵינוּ
כִּי-נִעֲשֶׂים נֶאֱמָר תְּחַלֵּה:

בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְיָ
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס:

הַרְפֵּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב
וּמַחֲפֵשׁ לְעַצְבוֹתָם:

מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבִּים
לְכָל־שְׁמֹת יִקְרָא:

גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב-כֹּחַ
לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:

מְעוֹדֵד עֲנָנִים יְיָ
מִשְׁפִּיל רַשְׁעִים עַד־אָרֶץ:

עֲנֵנוּ לֵינִי בְּתוֹדָה
זְמַרְנוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר:

הַמְכִּסֵּה שָׁמַיִם וּבְעֵבִים
הַמְכִּיֵּן לְאָרֶץ מִטָּר

הַמְצַמִּית הָרִים חֲצִיר:
נוֹתֵן לְבַהֲמָה לְחִמָּה

לְבִנֵּי עֵרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:
לֹא בְּגִבּוֹרֶת הַסּוֹס יִחַפֵּץ

לְבִנֵּי עֵרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:
לֹא בְּגִבּוֹרֶת הַסּוֹס יִחַפֵּץ

תהלים קמו

לֹא-בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצָה:
 אֶת-הַמִּנְחָלִים לְחִסְדּוֹ:
 הִלְלִי אֶל-הַיָּד צִיּוֹן:
 בִּרְדּוֹ בְּגִיָּד בְּקִרְבּוֹ:
 חֶלֶב חֹטִים יִשְׂבִּיעֶךָ:
 עַד-מִהֲרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ:
 כָּפוּר כָּאֶפֶר יִפּוֹר:
 לִפְנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד:
 יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ-מָיִם:
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל:
 וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי-יָדָעוֹם

רוֹצֶה יי אֶת-יִרְאָיו
 שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת-יְיָ
 כִּי-חֹזֶק בְּרִיתִי שְׁעָרָיו
 תִּשְׂם-גְּבוּלָהּ שָׁלוֹם
 תִּשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ
 תַּנְתֵּן שֶׁלֶג כֶּצֶמֶר
 מִשְׁלֵיָד קָרְתוֹ כִּפְתָּיִם
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם
 מִגִּיד דְּבָרוֹ לִיעֲקֹב
 לֹא עָשָׂה כֵן | לְכָל-גּוֹי
 תִּלְלוּ-יְיָ:

תִּלְלוּ יְיָ |

תִּלְלוּ אֶת-יְיָ מִן-הַשָּׁמַיִם
 תִּלְלוּהוּ כָל-מַלְאָכָיו
 תִּלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרַח
 תִּלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 יִתְלָלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ
 וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם
 תִּלְלוּ אֶת-יְיָ מִן-הָאָרֶץ
 אֲשׁ וּבִרְדּוֹ שֶׁלֶג וְקִיטּוֹר
 תִּהְרִים וְכָל-גִּבְעוֹת
 תִּחַיֶּה וְכָל-בְּהֶמָּה
 מִלְכֵי-אָרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים
 בַּחוּרִים וְגַם-בְּתוּלוֹת
 יִתְלָלוּ | אֶת-שֵׁם יְיָ
 הוֹדוּ עַל-אָרֶץ וּשְׁמַיִם:

תִּלְלוּהוּ בַמְרוֹמִים:
 תִּלְלוּהוּ כָל-צָבָאוֹ:
 תִּלְלוּהוּ כָל-כּוֹכְבֵי אוֹר:
 יְהוָה אֲשֶׁר | מַעַל הַשָּׁמַיִם:
 כִּי הוּא צִוָּה וַיִּבְרָאוּ:
 חֶק-נֶתֶן וְלֹא יַעֲבֹר:
 תַּנְיִינִים וְכָל-תַּהֲמוֹת:
 רוּחַ סֶעָרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ:
 עֵץ פָּרִי וְכָל-אֲרָזִים:
 רֶמֶשׁ וּצְפוּר כְּנָף:
 שָׂרִים וְכָל-שִׁפְטֵי אֶרֶץ:
 זְמָנִים עִם-נְעָרִים:
 כִּי-נִשְׁגָּב שָׁמוֹ לְבָדוֹ
 יִיָּרֶם קֶרֶן | לְעֹמּוֹ

תְּהַלֵּלָהּ לְכָל-חֲסִידֶיהָ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבָּו הִלְלוּ-יָיָהּ:

תְּהַלְלוּ יְיָ |

שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ	תְּהַלְלוּהוּ בְּקִלְתוֹ חֲסִידִים:
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו	בְּנִי-צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם:
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל	בְּתֶנֶף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ-לוֹ:
כִּי-רוֹצָה יְיָ בְּעַמּוֹ	יַפְאֵר עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה:
יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד	יִרְנְנוּ עַל-מַשְׁכְּבוֹתָם:
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם	וְחָרֵב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם:
לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם	תּוֹכַחוֹת בְּלֶאֱמִים:
לְאַסֵּר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים	וְנִכְבְּדֵיהֶם
בְּכַבְלֵי בְרִזָּל:	לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוּב
הַדָּר הוּא לְכָל-חֲסִידֵיו	הִלְלוּ-יָיָהּ:

תְּהַלְלוּ יְיָ |

הִלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ	הִלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֶזְו:
הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ	הִלְלוּהוּ כְּרָב גְּדָלוֹ:
הִלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר	הִלְלוּהוּ בְּנִבְלָ וְכִנּוֹר:
הִלְלוּהוּ בְּתֶנֶף וּמַחֲוֹל	הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגֶב:
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שָׁמַע	הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְיָ	הִלְלוּ-יָיָהּ:
כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְיָ	הִלְלוּ-יָיָהּ:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

בְּרוּךְ יְיָ | מִצִּיּוֹן שִׁכְנוֹ יִרוּשָׁלַם הִלְלוּ-יָיָהּ:

בְּרוּךְ יְיָ | יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָשָׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ:

וּבְרוּךְ יְיָ | שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיְמַלֵּא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן:

ד"ה א"כ"ס

וַיִּבְרָךְ דָּוִד אֶת־יְיָ לְעֵינָיו כָּל־הַקָּהֵל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לֵךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבִּירָה וְהַתְפַּאֲרֵת
 וְהַנְצַח וְהַתְהַדּוּר כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יְיָ הַמְמַלְכָה וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל
 לְרָאשׁ: וְהַעֲשֵׂה וְהַתְכַּבֹּד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִיָּדְךָ כַּחַ וְהַגְבִּירָה
 וּבִיָּדְךָ לַגִּדָּל וּלְחֹזֶק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמַתְּלִים
 לְשֵׁם תְּפַאֲרֶתְךָ:

נחמיה ט

אַתָּה־הוּא יְיָ לְבִדְךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צָבָאָם
 הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מַחֲיֶה אֶת־כָּל־
 וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לֵךְ מִשְׁתַּחֲוִים: > אַתָּה־הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ
 בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצָּאתָ אֶת־לָבָבִי
 נֹאמֵן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עָמּוֹ הַכְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
 וְהַיְבוֹסִי וְהַגְרָגְשִׁי לָתֵת לְזֶרְעוֹ וְתָקַם אֶת־דְּבָרְךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה: וְתִרָא
 אֶת־עֲנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל־יָם־סוּף: וְתַתֵּן אֹתָהּ
 וּמִקְרָתִים בְּפִרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו וּבְכָל־עַם אֶרֶצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי תִזְדּוּ
 עֲלֵיהֶם וְתַעֲשֶׂה־לָּךְ שֵׁם כְּהִנּוּם תִּהְיֶה: > וְהִנֵּם בְּקִשְׁתָּ לְפָנֶיהֶם וַיַּעֲבְרוּ
 בְּתוֹךְ־הֵם בִּיבְשָׁה וְאֶת־רִדְּפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמִּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמִים
 עֲזִים:

שמות יד

וַיּוֹשֶׁעַ יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרָיִם
 מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם: > וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ
 בְּמִצְרָיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְיָ וַיֹּאמְרוּ בְּיָי וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ:

שמות טו

אֲזַ יִשִּׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיְיָ כִּי־גָאָה גָּאָה סוֹס
 וְרָכְבוֹ רָמָה בָּיָם: עֲזִי וְזִמְרָתָה יְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֶנְהוּ אֱלֹהֵי
 אֲבִי וְאֶרְמָנָהוּ: יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ

שָׁמוּ: מְרַכֵּבֶת פִּרְעָה וְחִלּוֹ יִרְה בָּיָם וּמִבְחָר
שְׁלֹשִׁי טָבְעוּ בַּיָּם-סוּף: תְּהַמֵּת יְכַסִּימוּ יִרְדּוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ-
אָבִן: יְמִינֶךָ יְיָ נֶאֱדָרִי בַּכֶּחַ יְמִינֶךָ
יְיָ תִרְעֵץ אוֹיֵב: וּבָרֵב גְּאוּנֶךָ תִּהְרָם
קָמוּךָ תִּשְׁלַח תִּרְנֶךָ יֶאֱכֹלְמוּ כִּקֵּשׁ: וּבְרוּחַ
אֲפִיךָ גִּעְרָמוּ מִיָּם נִצְבּוּ כְּמוֹ-גֵּד
נִזְלִים קָפְאוּ תְהַמֵּת בְּלִבָּיָם: אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדָּף אֲשִׁיג אַחֲלֶק שָׁלַל תִּמְלֹאמוּ
נִפְשִׁי אֲרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדִי: נִשְׁפֹּתָ
בְּרוּחְךָ כִּסְמוּ יָם צָלְלוּ כַּעֲפֹרֶת בְּמִים
אֲדִירִים: מִי-כִמְכָּח בָּאֱלֹם יְיָ מִי
כִּמְכָּח נֶאֱדָר בִּקְדָשׁ נִזְרָא תִּהְלֵת עֲשֵׂה
פָּלֵא: נְטִיתָ יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִיתָ
בְּחִסְדְּךָ עַם-נֹו גְּאֻלֹּתָ נִתְלַת בְּעֻזְךָ אֶל-גִּנָּה
קִדְשָׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן תִּיל
אֲחִזִּי וְשָׁבִי פִלִּשְׁתִּי: אֲזִי נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי
אֲדֹם אֵילִי מוֹאָב יֶאֱחִזְמוּ רָעַד נִמְגּוּ
כָּל יִשְׁבֵּי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִמָּתָה
נִפְתַּח בְּגִדֵּל זְרוּעֶךָ יִדְּמוּ כְּאָבִן עַד-
יַעֲבֹר עִמָּךָ יְיָ עַד-יַעֲבֹר עַם-נֹו
קָנִיתָ: תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּתֵר גִּחְלָתֶךָ מִזֶּן
לְשִׁבְתֶּךָ פִּעֲלֶתָ יְיָ מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כֹונֵנוּ
יְדִידָה: יְיָ יִמְלֶךְ לְעֵלָם וָעַד: יְיָ יִמְלֶךְ לְעֵלָם וָעַד: כִּי לִי תִּמְלֹכָה וְנִשְׁלַב גִּוִּיָּם: וְעָלוּ מוֹשְׁעִים
בְּתֵר צִיּוֹן לְשִׁפְט אֶת-תֵּר עֲשׂוּ וְהִזְתָּה לָּהֶם תִּמְלֹכָה: > וְהִיָּה יְיָ לְמֶלֶךְ
עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

וְשִׁתְּבַח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָכְנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ
כִּי לָךְ נָאֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז
וּמְמִשְׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתַפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל
הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

וְתִגְדֹּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיתָ רַבָּא בְּעֻלְמָא דְּבִרְאָא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְנָן קָרִיב - וְאִמְרוּ אָמֵן: וְהָאֵל שְׁמִיתָ רַבָּא
מְבָרֵךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמָא יִתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתְּבַח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלֵּל שְׁמִיתָ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא : *לְעָלְמָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא (* בעש"ת:
לְעָלְמָא לְעָלְמָא מִכָּל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תַּשְׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קריאת שמע וברכותיה

וְיִתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתְּבַח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
ש"י: בְּרָכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
קהל וש"י: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד: הוּא: שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן
וּמְבַלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סְלוּ

לְרַכֵּב בְּעֶרְבוֹת בִּגְדֵי שְׁמוֹ וְעֻלְזוֹ לִפְנֵינוּ: וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתִהְיֶה: בְּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עֲלֵיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מִה־רַבּוֹ מַעֲשִׂיָּהּ | יְיָ בָּלָם בְּחֻקָּהּ עֲשִׂיתָ מְלָאָה הָאָרֶץ
קִינִינָךְ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאֵז הַמְשָׁבַח וְהַמְּפָאֵר וְהַמְתַּנַּשֵּׂא מִימּוֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲגוּר צוּר מְשַׁנְּבֵנוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מְשֻׁבָּב בְּעֵדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל יָדְעָה הַכִּין וּפָעַל זִמְרֵי חֲמָה
טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ מְאֻרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֹז פְּנוֹת צִבְּאֵיו קְדוּשִׁים
רוֹמְמֵי שְׂדֵי תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ: תִּתְבָּרֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עַל־שְׁבַח מַעֲשֵׂי יְדִיךָ וְעַל־מְאֻרֵי אוֹר שְׁעִשִׂיתָ וּפָאֲרוּךְ סֶלָה:

תהלים סח

תהלים קיג

תהלים קד

ש"ץ: תתברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים: ושתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברוכים כלם גבורים וכלם עשים באימה וביראה רצון קוניהם: וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים –

קהל: את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא:

ש"ץ: וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברוכה ובנעימה: קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה:

קהל: קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

ש"ץ: והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים:

קהל: ברוך כבודו ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו: למלך אל חי וקים זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו: כי הוא לבדו פועל גבורות עשה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות: המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית: כאמור: לעשה אנרים גדלים פי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו מהרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויחירה חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו: אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמע וללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי

תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך¹
 ויחד לבנו לאהבה וליראה שמך ולא־נבוש לעולם ועד: כי בשם
 קדשך הגדול והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך: ונביאנו
 לשלום מארבע כנפות הארץ ותליכנו קוממיות לארצנו: כי אל
 פועל־ישועות אתה ובנו בחרת מכל־עם ולשון: ◊ וקרבתנו לשמך
 הגדול סלה באמת להודות לך וליתחדך באהבה: ברוך אתה יי
 הבורח בעמו ישראל באהבה:

אל מלך נאמן

שמע ישראל יי אל־הינו יי | אחד:

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

דברים

ואהבת את יי אל־היך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאריך: והיו
 הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על־לבבך: ושננתם לבניך
 ודברת גם בשבתך בביתך ובלקחתך בדִרְךָ ובשכבך ובקומך:
 וקשרתם לאות על־ידך והיו לטשפת בין עיניך: וכתבתם על־מזוזות
 ביתך ובשעריך:

דברים

והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
 לאהבה את־יי אל־היכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: ונתתי
 מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך:
 ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמנו לכם פן יפתה
 לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחלה
 אפ־יי בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן
 את־יבוליה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם:
 ושמרתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם לאות
 על־ידכם והיו לטשפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את־בניכם לדבר
 גם בשבתך בביתך ובלקחתך בדִרְךָ ובשכבך ובקומך: וכתבתם

דברים א'

¹ נ"א: האר עינינו במצותיך ודבק לבנו בתורתך

על-מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
האדמה אשר נשבע יי' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על-הארץ:

ויאמר יי' אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועשו
להם ציצת על-פנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על-ציצת הפנף פתיל
תכלת: והנה לכם לציצת וראיתם אתו * וזכרתם את-כל-מצות יי'
ועשיתם אתם ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם: אני יי' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יי' אלהיכם:

הש"ץ אומר "אמת" בקול רם:

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא
ואדיר ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד: אמת
אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו: לדור ודור הוא קיים ושמו
קיים וכסאו נכון ומלכותו נאמנותו לעד קיימת: ודבריו חיים וקיימים
נאמנים ונחמדים * לעד ולעולמי עולמים: ◊ על-אבותינו ועלינו
על-בנינו ועל-דורותינו ועל כל-דורות זרע ישראל עבדיך:

על-הראשונים ועל-האחרונים דבר טוב וקיים לעולם ועד אמת
ונאמנה חק ולא יעבור: אמת שאתה הוא יי' אלהינו ואלהי אבותינו ◊
מלכנו מלך אבותינו גואלנו גואל אבותינו יוצרנו צור ישועתנו פורקנו
ומצילנו מעולם שמה אין אלהים עוד זולתך:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם אחריהם
בכל-דור ודור: ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד-אפסי
ארץ: אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך ושים על-לבו:
אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה
הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע:
ממצרים גאלתנו יי' אלהינו ומבית עבדים פדיתנו: כל-בכוריהם

הַרְגָתָּ וּבְכוּרְךָ גָּאֵלְתָּ וְיִם-סוּף בִּקְעָתָּ וְזָדִים טִבְעָתָּ וַיְדִידִים הִעֲבַרְתָּ
וַיִּכְסּוּ-מִים צָרִיחָם אַחַד מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל-זֹאת שִׁבְחוּ אֱהֻבִים
וְרוֹמָמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְמִלְךָ אֵל חַי-וְקַיִם רַם-וְנִשְׂא גָדוֹל וְנוֹרָא מְשֻׁפִּיל גָּאִים וּמַגְבִּיחַ שְׁפָלִים
מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בַּעַת שְׁנָעָם
אֱלֹיו: (עומדים כאן) ◊ תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרְךְ: מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם:

תהלים קו

קהל: מִי-כִמְכָּה בְּאֵלֶם יְיָ מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה
פֶּלֶא:

שמות יו

ש"ץ: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל-שִׁפְתַּי הַיּוֹם יַחַד כָּלָם הוֹדִו
וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

קהל: יְיָ אֱמִלְךָ לְעֵלָם וָעֶד:

שמות יו

◊ צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרֶת יִשְׂרָאֵל וּפִדָּה כְּנַאֲמָךְ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל:
גְּאֻלָּנוּ יְהִנֶּה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

שעיריז מו

תפילת העמידה

תהלים נא

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְחַנּוּכָּא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים
וְקוֹנֵה הַכֹּל יּוֹזֵכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַתְבָּה:

(בעש"ת: זָכְרָנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים)

וְכַתְּבֵנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגֵן אֲבֹרָהֶם:

אתה גבור לעולם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף יום א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הַרִּיחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְנִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר: מִי כְמוֹךָ בֶּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִית יְשׁוּעָה:
(בעש"ת: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:)
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מְתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמְּתִים:

בחרת הש"ץ אומרים קדושה כאן:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ *הָאֵל (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ) הַקְּדוֹשׁ:

~ קדושה ~

ש"ץ: נִקְדָּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁמִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשְׁמֵי מְרוֹם כְּכַתוּב
עַל יַד נְבִיאָךְ קָרָא זֶה אֵל־זֶה וְאָמַר:
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מֶלֶא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
ש"ץ: לְעֲמֻתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
ש"ץ: וּבְדַבְּרֵי קְדֻשָּׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר:
קְדוֹשׁ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר תִּלְלוּהָ:
ש"ץ: לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נִצְחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָךְ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ *הָאֵל (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ) הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ *הָאֵל (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ) הַקְּדוֹשׁ:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו מאתך בינה דעה
והשכל: ברוך אתה יי חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך וחתזיכנו בתשובה
שלמה לפניך: ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי מוחל וסולח
אתה: ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח:

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי גואל חזק
אתה: ברוך אתה יי גואל ישראל:

בתענית ציבור הש"ץ אומר בחזרתו "עננו":

עננו יי עננו ביום צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנחנו אל תפן אל רשענו
ואל תסתר פניך ממנו ואל תתעלם מתחנונו: היה נא קרוב לשועתנו יהי
נא חסדך לנחמנו טרם נקרא אליך עננו כדבר שנאמר: והיה טרם יקראו
ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: כי אתה יי העונה בעת צרה פודה
ומציל בכל עת צרה וצוקה: ברוך אתה יי העונה בעת צרה:

ישעיה סה

רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה והעלה רפואה
שלמה לכל מכותינו ⁱⁱ כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה: ברוך
אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

בארץ ישראל אומרים "טל ומטר לברכה" מז' מרחשון עד מוסף יום א' לפסח. בחו"ל אומרים מערבית

דדצמבר-4 (דצמבר-5 שנה מעוברת) עד יום א' לפסח.

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה
ותן (בקיץ:) ברכה (בחורף:) טל ומטר לברכה על פני האדמה

ⁱⁱ תפילה ליחיד:

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש
ורפואת הגוף לחולה (פלוני בן פלוני) בתוך שאר חולי ישראל:

וּשְׁבַעְנוּ מִטּוֹבָךְ וּבָרַךְ שְׁנוֹתֵנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְשֵׁא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ וּמַבְצָנוּ יַחַד
מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרֵךְ, נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַיְשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבִרְאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה
וּמְלוּךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבִדָּךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּצְדִיקָנוּ בַּמִּשְׁפָּט: בָּרוּךְ
אַתָּה יי *מְלִיךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט (* בעש"ת: הַמְּלִיךְ הַמִּשְׁפָּט):

וְלִמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הָרִשָּׁעָה כְּרָגַע תֵּאבֵד. וְכָל
[אוֹיְבֶיךָ] [אוֹיְבֵי עַמְּךָ] מִהֲרָה יִכָּרְתוּ. וְהַזֵּדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וּתִשְׁכַּר
וּתִמָּגֵר וּתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה ה', שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ
זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעַלֵּינוּ יִהְיֶמוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֻּת וְשִׁים חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם וְלַעֲוִלָם לֹא גִבוּשׁ כִּי
בָךְ בְּטַחָנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי מוֹשֵׁעַן וּמַבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וּתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאַשֵּׁר דְּבָרְתָּ וּבִנְיָה
אוֹתָהּ בְּקִרּוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין: בָּרוּךְ
אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צִמְח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תִרּוֹם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קִיְנוּ כָל הַיּוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יי מַצְמִיחַ, קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת
תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתֵנוּ וְתַחֲנוּגֵינוּ אַתָּה וּמַלְפָּנֶיךָ מְלַכְנוּ רִיקָם
אֵל תִּשְׁיָבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך: ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכון ותהי לרכון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חודש וחול המועד:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויגנו ויפקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלם עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום

ראש החודש | חג המצות | חג הסוכות

הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזיקה עינינו בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה יי הממחזיר שכינתו לציון:

בחזרת הש"ץ - מוידים דרבנן:

מוידים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו ואלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית: ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו: בן תחינו ותקיימנו ותאסוף גלותינו לחצרות קדשך לשמר חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מוידים לך ברוך אל תהודאות:

מוידים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור: נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידיך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיון שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים: הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

<p>בפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים בנים אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא החדש אדר ושללם לבזז: ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ:</p>	<p>בחנוכה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמיני ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דגת את דיגם נקמת את נקמתם: מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך: ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה: ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חגכה אלו להודות להלל לשמך הגדול:</p>
---	---

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בעש"ת: וכתוב לחיים טובים בני ברייתך:

וקל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו
סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

בחזרת הש"ץ אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם
קדושך קאמור:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
 יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
 יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 עַמָּךְ: בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וַצְדָקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים
 וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
 בְּשָׁלוֹמָךְ: * בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:
 (*) בעש"ת: בְּסֹפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ אָנוּ
 וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרָמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
 וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לִכְל תוֹהֵיָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי:
 וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה
 לִמְעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיָנְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁתְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ:
 לִמְעַן יַחֲלִצוּן יִדְיֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֱמֶרֶי־פִי
 וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
 שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֱמָרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
 קִדְמָנוּת: וְעֶרְבָה לֵנוּ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנוּת:

תהלים ס
 תהלים יט

מלאכי ג

ביום ב' וביום ה' בחול אומרים "תחנון" עמ' 33, ביום א' ג' ד' ו' נופלים על פניהם עמ' 36

בימי חול שאין בהם תחנון אומרים קדיש עמ' 38

בסוכות נוסלים הלולב עמ' 52

בחול המועד, חנוכה, וראש חודש אומרים "הלל" עמ' 52

בעש"ת אומרים "אבינו מלכנו" עמ' 64

תחנון

אין אומרים "תחנון" בבית הכנסת ביום המילה, בבית אבל, ראש חודש, כל חדש ניסן, ל"ג בעומר, מראש חדש סיון עד אסרו חג שבועות, ט' באב, ט"ו באב, ערב ראש השנה, מערב יום כפור עד חדש מרחשון, חנוכה, פורים (קטן).

ביום א', ג', ד', ו', מתחילים ב"רחום וחנון" עמ' 36. בשני וחמישי בחול מתחילים כאן:

וְהוּא רַחוּם יַכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁתִּית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יִעִיר
כָּל-חַמְתּוֹ: אֵתָּה יי לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תַּמִּיד
יִצְרֹנּוּ: הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם לְהַדוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ
לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: אִם-עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר-יְיָ אֲדֹנֵי מִי יַעֲמֵד: כִּי-עֲמִידָה
הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר: לֹא כַחַטָּאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כְעֲוֹנוֹתֵינוּ תַגְמֹל
עָלֵינוּ: אִם-עֲוֹלָנוּ עָנוּ כָּנוּ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ זָכָר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדְךָ
כִּי מַעֲלָלִים הָיִינוּ: יַעֲנֵנוּ יי בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֵנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יי
הוֹשִׁיעָה הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קָרָאֵנוּ: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּן וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין
כָּנוּ מַעֲשִׂים צָדִיקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל
תַּחֲנוּנֵינוּ וְזָכָר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְעֵתָּה אֲדֹנֵי
אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת-עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּתְעַשְׂ-לָהּ
שֵׁם כְּבוֹד הַזֶּה חֲטָאנוּ רָשָׁעֵנוּ: אֲדֹנֵי כָּל-צָדִיקְתְּךָ יִשְׁבֶּנָּה אָפֶּךָ וְחַמְתְּךָ
מַעֲרִיךְ יְרוּשָׁלַם הִר-קִדְשְׁךָ כִּי כַחַטָּאֵינוּ וּבְעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם
וְעַמְּךָ לְחִרְפָּה לְכָל-סִבִּיבֵתֵינוּ: וְעֵתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל-תַּפְּלַת עַבְדְּךָ
וְאֶל-תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פְּנֶיךָ עַל-מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדֹנֵי:

חֲטָה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וְשָׁמַע פְּקַחַת עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמִמֵּתֵינוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל-צָדִיקֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הִרְבִּים: אֲדֹנֵי שְׁמַעְהָ אֲדֹנֵי סִלְּחָה אֲדֹנֵי הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֶל-תַּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי-שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמְּךָ:
אָבִינוּ אֵב תִּרְחַמֵּן הִרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקִבֵּץ נְפֻצוֹתֵינוּ מֵאֶרְבַּע כְּנָפוֹת
הָאָרֶץ יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי אֵתָּה יי אֱלֹהֵינוּ: וְעֵתָּה יי אָבִינוּ אֵתָּה
אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלָנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
צוּרֵנוּ מִלְכֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: חֲוֹסָה יי עַל-עַמְּךָ וְאֶל-תֵּתֶן נְחִלָּתְךָ לְחִרְפָּה

תהלים עח

תהלים קו

תהלים קל

ירמיה יד
תהלים כה

תהלים כ

דניאל ט

דניאל ט

ישעיה סד

יואל ב

לְמִשְׁלָבָם גוֹיִם לָמָּה וְאִמְרוּ בְּעַמִּים אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעֵנוּ כִּי חֲטָאנוּ
וְאִין מִי יַעֲמֵד בַּעֲדֵנוּ שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בַּעַת צָרָה: יִדְעֵנוּ כִּי אִין
בָּנוּ מַעֲשִׂים צָדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ: כָּרַחַם אָב עַל בָּנִים כֵּן
תִּרְחַם יי עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ: חֲמוּל עַל עַמָּךְ רַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ
חוֹסֶה נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ: חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי לָךְ יי הַצָּדָקָה עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
בְּכָל עֵת:

הִבֵּט נָא רַחֵם נָא עַל עַמָּךְ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ: בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יי
אֱלֹהֵינוּ חוֹס וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֶאֱן מִרְעִיתְךָ וְאֵל וּמִשְׁלָבָנוּ קֶצֶף כִּי לָךְ
עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת: הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ: הִבֵּיטָה
וְעֲנֵנוּ בַּעַת צָרָה כִּי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה: בָּךְ תּוֹחַלְתָּנוּ אֱלֹהֵי סִלְחוֹת אָנָּה
סִלַּח נָא אֵל טוֹב וְסִלַּח כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אָנָּה מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהִבֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ
עֲמַדַת יְחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל
נִקְרָא עָלֵינוּ: עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּחֲסִדְךָ: חֲנוּן וְרַחוּם
הִבֵּיטָה וְעֲנֵנוּ בַּעַת צָרָה כִּי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֲסֵנוּ אֵל
תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּרַע מַעֲלֵינוּ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדְךָ וּכְרַב טוֹבְךָ הוֹשִׁיעֵנוּ
וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ כִּי אִין לָנוּ אֱלֹהֵי אַחֵר מִבְּלַעֲדֶיךָ צוּרֵנוּ: אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵל תִּרְחַק מִמָּנוּ כִּי נִפְשָׁנוּ קֶצֶף מַחֲרֵב וּמִשְׁבִּי וּמִדְּבָר
וּמִמַּגֶּפֶה וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן: הַצִּילֵנוּ כִּי לָךְ קוֹיֵנוּ וְאֵל תִּכְלִימֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ:
וְהָאֵר פָּנֶיךָ בָּנוּ וְזָכַר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ: רְאֵה
בְּצָרוּתֵינוּ וּשְׁמַע קוֹל תַּפְלָתָנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה:

אֵל רַחוּם וְחֲנוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל מַעֲשִׂיךָ כִּי אִין כָּמוֹךְ: יי אֱלֹהֵינוּ
אָנָּה שֶׁאֵין נָא פִשְׁעֵינוּ: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ אֵל חַי וְקַיִם הַחֲסִין
בְּכַחַת חֲסִיד וְטוֹב עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ כִּי אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ: אֵל אֶרֶךְ
אַפִּים וּמִלֵּא רַחֲמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ:
שְׁמַע מִלְכֵנוּ תַפְלָתָנוּ וּמִדְּ אוֹיְבֵינוּ הַצִּילֵנוּ: שְׁמַע מִלְכֵנוּ תַפְלָתָנוּ וּמִכָּל

צָרָה וַיִּגְוֹן הַצִּילָנוּ: אָבִינוּ מִלְכָּנוּ אֶתָּה וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אֶל־תַּנְחֲנוּ:
אל תעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ וְאל תִּשְׁשָׁנוּ בּוֹרְאָנוּ וְאל תִּשְׁכַּחֲנוּ יוֹצְרֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ
חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֵין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין כְּמוֹךָ אֵל אֶרֶץ אַפִּים וְרַב חֶסֶד
וְאַמֶּת: הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִרַעַשׁ וּמִקִּלְגֵּי הַצִּילָנוּ: זָכֹר לַעֲבָדֶיךָ
לְאִבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל תָּפֹן אֵל קִשְׁנוּ וְאֵל רִשְׁעֵנוּ וְאֵל חַטָּאתֵנוּ:
שׁוּב מִחֲרֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הַרְעָה לְעַמֶּךָ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת כִּי
רַחוּם אַתָּה כִּי כֵן דִּרְכֶּךָ עֲשֵׂה חֶסֶד חֲנֹם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: חוֹסֶה יְיָ עַל
עַמֶּךָ וְהַצִּילָנוּ מִזַּעֲמֶךָ וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמַּגֵּפָה וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לֵךְ אֲדֹנָי הַצִּדִּיקָה וְלָנוּ בִּשְׁתׁ הַפָּנִים מִה נִתְאוּנוּ וּמִה
נֵאמַר מִה נִדְבַּר וּמִה נִצְטָדֵק: נִחַפְּשָׁה דְרָכֵינוּ וְנִחְקְרָה וְנִשְׁוֹכַח אֵלֶיךָ
כִּי יִמְיִיךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יְיָ הַצִּלִּיתָה
נָּא: אָנָּה יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ: לֵךְ יְיָ חֲבִינוּ לֵךְ יְיָ קִיְנוּ לֵךְ יְיָ נִחַל אֵל
תַּחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ כִּי נֵאֱמָר גּוֹיִם אִבְדָּה תִּקְוָתָם כָּל בֶּרֶךְ וְכָל קוֹמָה לֵךְ
לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בַּתְּשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְחָלָה נַפְשֵׁנוּ מִרַב
עֲצוּבוּנָנוּ וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ נִצָּח: קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי חֲסִינוּ בְּךָ: אָבִינוּ
מִלְכָּנוּ אִם אֵין בָּנוּ צִדִּיקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זָכֹר לָנוּ אֵת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ
וְעִדּוֹתֵינוּ בְּכָל יוֹם יְיָ אֶחָד: הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת
לְבַבֵּנוּ: חוֹסֶה יְיָ עָלֵינוּ בְּאֶרֶץ שְׁבִינֵנוּ וְאֵל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי
אֲנַחְנוּ עַמֶּךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ: אֵל הַבִּיטָה דָּל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם וְשִׁקְצוֹנוּ
כְּטַמְאָת הַנֶּדֶה: עַד מָתִי עָלֶיךָ לִשְׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר: עוֹרֶרָה
גְּבוּרָתְךָ וְקִנְיָאֲתְךָ עַל אוֹיְבֶיךָ הֵם יְבוֹשׁוּ וְיִחַתּוּ מִגְּבוּרָתָם וְאֵל יַמְעִטוּ
לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ: מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם צָרָתֵנוּ וְאִם לֹא לְמַעַנְנוּ
לְמַעַנְךָ פָּעַל וְאֵל תִּשְׁחִית זָכֹר שְׁאֲרִיתֵנוּ: וְחֹן אִם תְּמִיתִידִים שְׁמֶךָ
פַּעֲמִים בְּכָל יוֹם תְּמִיד בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ

אַחַד:

~ נפילת אפים ~

אין אומרים "תחנון" בבית הכנסת ביום המילה, בבית אבל, ראש חודש, כל חדש ניסן, ל"ג בעומר, מראש חדש סיון עד אסרו חג שבועות, ט' באב, ט"ו באב, ערב ראש השנה, מערב יום כפור עד חדש

רים (קטן).

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-גִּדְרֵי צָרָה לִי מְאֹד נִפְלְתָה-נָּא בְיַד-יְהוָה כִּי-רַבִּים רַחֲמֹו
וּבְיַד-אָדָם אֶל-אֶפְלָה: רַחוּם וְחַנוּן, חָטָאתִי לִפְנֵיךָ יְיָ מְלֹא רַחֲמִים

קבל תחנוני

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-גִּדְרֵי צָרָה לִי מְאֹד נִפְלְתָה-נָּא בְיַד-יְהוָה כִּי-רַבִּים רַחֲמֹו	וְיָ אֵל-בְּאִפְקֵי תוֹכִיחֵנִי
וּבְיַד-אָדָם אֶל-אֶפְלָה: רַחוּם וְחַנוּן, חָטָאתִי לִפְנֵיךָ יְיָ מְלֹא רַחֲמִים	חַנּוּנִי יְיָ כִּי אֲמַלֵּל אֹנִי
	וּנִפְשִׁי נִבְחָלָה מְאֹד
	שׁוֹבָה יְיָ חֲלֻצָה נִפְשִׁי
	כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ
	יִגְעָתִי בְּאִנְחָתִי
	בְּדַמְעָתִי עֲרִשִׁי אִמְסָה:
	עֲתִיקָה בְּכָל-צוּרֶיךָ:
	כִּי-שָׁמַע יְיָ קוֹל בִּכְיִי:
	יְיָ תַפְלִתִּי יִקַּח:
	יֵשְׁבוּ יִבְשׁוּ רִגְעִי:

וְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרֹון אַפְּךָ וְהִנָּחֶם עַל-הָרָעָה לַעֲמֹד:
הַבֵּט מִשְׁמֵימִים וּרְאֵה כִּי הִינֵנִי לַעַג וְקִלְס בְּגוֹיִם נִחָשְׁבֵנו כְּצֹאן
לְטֹבַח וְיֹבֵל לְהַרְוֹג וּלְאֵבֶד וּלְמַכָּה וּלְחִרְפָּה:
וּבְכָל זֹאת שָׁמַךְ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ: וְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שׁוּב מִחֲרֹון אַפְּךָ וְהִנָּחֶם עַל-הָרָעָה לַעֲמֹד: (שמות לב)
זָרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֲלֹת וְתִקְנָה חֵן אִם לְשִׁמְךָ מְקֻנָּה טְהוֹר
יִשׁוּעָתְנוּ קָרְבָה יִגְעֵנוּ וְלֹא הִנָּח-לָנוּ רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת
כַּעֲסֶךָ מֵעַלֵּינוּ:

ש"ץ

קהל:

ש"ץ

קהל:

- ש"ץ: אָנאָ שׁוּב מִחֲרוֹנֶךָ וּרְחַם סִגְלָה אֲשֶׁר בְּחֶרֶת יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הִרְעָה לְעַמֶּךָ:
- קהל: חוֹסֶה יי עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאֵל תִּתְּנֵנוּ בִּיְדֵי אֲכֹזְרִים: לָמָּה
יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיחָד־נָא אֱלֹהֵיהֶם: לְמַעַנְךָ עָשָׂה עִמָּנוּ חֶסֶד
וְאֵל תֵּאָחֵז:
- ש"ץ: אָנאָ שׁוּב מִחֲרוֹנֶךָ וּרְחַם סִגְלָה אֲשֶׁר בְּחֶרֶת יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הִרְעָה לְעַמֶּךָ:
- קהל: קוֹלָנוּ תִשְׁמַע וְתַחֵן וְאֵל תִּטְּשֵׁנוּ בְּיַד אוֹיְבֵינוּ לְמַחֲוֹת אֶת
שְׁמִנּוּ: זָכֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אֲרֵבָה
אֶת זֶרַעְכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהֶרְבֶּה:
- ש"ץ: וּבְכָל זֹאת שְׁמֶךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ: יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הִרְעָה לְעַמֶּךָ:
- קהל: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר
עַל־חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
- וש"ץ: קהל: יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הִרְעָה לְעַמֶּךָ:

בתענית ציבור:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית יִשְׂרָאֵל וְאֵל יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל: שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית עִם אֶחָד וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד הַמִּיַּחֲדִים
שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד: שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית עִם קְדוֹשׁ וְאֵל יֹאבֵד
גּוֹי קְדוֹשׁ הַמְּשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלוֹשׁ קְדוּשׁוֹת קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ: מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים
וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים הַתְרַצָּה וְהַתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עֲזָרָה: אֲבִינוּ מְלַכְנוּ
חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עָשָׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַל מִהַ־נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זָכֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסֶדְךָ
כִּי מַעֲלָם הָמָּה: יְהִי־חֶסֶדְךָ יי עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִתְּלָנוּ לָךְ: אֶל־תִּזְכֹּר־לָנוּ
עֲוֹנוֹת רֵאשִׁינִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: חֲנֻנוּ יי חֲנֻנוּ כִּי־רַב
שָׁבַעְנוּ בּוֹי: בְּרָגַז רַחֵם תִּזְכֹּר: כִּי־תוֹא יִדְעַ וְצָרְנוּ זָכוֹר כִּי־עָפָר אָנֻחֵנוּ:
◊ עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ

למען שמך:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֻלְמָא דְּבִרְא כְּרֻעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּעָלְמָא וּבְזִמְנָא קָרִיב - וְאִמְרוּ אָמֵן: וְהָא שְׁמִיָּה רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַומֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעָלְמָא מִן כָּל-בְּרִכָּתָא (* בעש"ת:
לְעָלְמָא לְעָלְמָא מְכַל בְּרִכָּתָא) וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְּאִמְרֵן בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ביום ב' ה', ראש חודש, חנוכה, וחול המועד קוראים התורה. בשאר ימים ממשיכים ב"אשרי" עמ' 43

סדר קריאת התורה

אין אומרים "אל ארך" בראש חודש, חנוכה, וחול המועד:

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת אֵל בְּאַפֶּךָ תוֹכִיחֵנוּ: חֻסָּה יְיָ עַל-עַמֶּךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע: חָטְאָנוּ לָךְ אָדוֹן סֶלַח נָא כָּרִב רַחֲמֶיךָ אֵל:

פּוֹתָחִים הָאָרוֹן

וַיְהִי בַּנֶּסֶע הָאֵרוֹן וַיֵּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה יְיָ וַיִּפְצֹל אֶבְיֹד וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ
מִפְּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר-יְיָ מִירוּשָׁלַם: בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תּוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֻדְשָׁתוֹ:

במדבר י'

שעיה ב

ש"ץ: גִּדְּלוּ לִי אֶתִי וְנִרְוַמְתָּה שְׁמוֹ יִחֲדוּ

תהלים לד

לָךְ יְיָ הִגְדַּלְתָּ וְהִגְבִּירְתָּ וְהִתְפָּאֲרְתָּ וְהִנָּצַח וְהִלּוּד כִּי-כָל בְּשָׂמִים
וּבְאַרְצֶךָ לָךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לָרֹאשׁ: רּוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהִתְרַם רִגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רּוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהִתְרַם
קְדָשׁוֹ כִּי-קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

כולם:

ד"ה א' כט

תהלים צט

אֲב הִרְחַמְתָּ הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וַיִּזְכּוּר בְּרִית אִיתָנִים וַיַּצִּיל
נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וַיַּגְעֵר בִּינְצָר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וַיַּחֲזֵן עָלֵינוּ
לְפָלִיטַת עוֹלָמִים וַיִּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

מניחים הספר על השולחן:

גבאי: וְתִגְלָה וְתִרְאֶה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזִמְנָא קָרִיב וַיַּחֲזֵן פְּלִטָתָנוּ וּפְלִטָת

עֲמֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן: וְנֹאמַר אָמֵן: הַפֵּל
הָבֹ גֹּדֶל לְאַלְהֵינוּ וְתָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה: כֹּהֵן קָרֵב יַעֲמֹד iii (פלויני
בן פלויני) תַּכְהֵן. בָּרוּךְ שָׁנְתָן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מוֹחֲכִימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יִשְׁרִים
מְשַׁמְּחֵי-לֵב מִצְוֹת יְיָ בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יְיָ עֲזֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרָךְ
אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֱלֹהִים דְּרַכּוּ אֶמְרַת יְיָ צְרוּפָה מְגֵן הוּא לְכָל
הַחוֹסִים-בּוֹ:

כולם: וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים-כָּלְכֶם הַיּוֹם:

קריאת התורה בעמוד 136

עולה: בָּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ:

עולה וקהל: בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עולה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים
וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר הקריאה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם
נִשְׁע בְּתוֹכָנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם תְּגוּמַל לְחַיִּים טוֹבוֹת שְׁמִילָנִי כָּל טוֹב:
קהל: מִי שְׁמִילָךְ כָּל טוֹב הוּא יִגְמִלָךְ כָּל טוֹב סֵלָה:

מי שברך לעולה:

מִי שֶׁבָּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יִבְרָךְ אֶת (פלויני בן פלויני)
אוֹתוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ בַּעֲבוּר שְׁעָלָה לְכָבוֹד הַמָּקוֹם וּלְכָבוֹד הַתּוֹרָה
בְּשֹׁכֵר זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וְיִשְׁלַח
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אָחִיו: וְנֹאמַר אָמֵן:

iii עם אין כהן: אֵין פֶּאן כֹּהֵן, יַעֲמֹד (פלויני בן פלויני) בְּמָקוֹם כֹּהֵן

מי שברך לחולים:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא
 יברך וירפא את [החולים \ החולה \ החולה] (פלוני) (בן/בת פלוני) ... , בעבור
 שכל הקהל מתפללים בעדם, בשכר זה הקדוש ברוך הוא ירחם

לחולים	לחולה	לחולה
עליהם ויברכם	עליו ויברכהו	עליה ויברכה
וירפאם ויחַלם	וירפאהו ויחַלהו	וירפאה ויחַלה
ויתנם ויצילם, מכל	ויתנהו ויצילהו, מכל	ויתנה ויצילה, מכל
צרה וצוקה וישלח	צרה וצוקה וישלח	צרה וצוקה וישלח
מהרה רפואה שלמה	מהרה רפואה שלמה	מהרה רפואה שלמה
לכל- אבריהם	לכל- אבריו וגידיו	לכל- אבריה וגידיה
וגידיהם ולכל-	וגידיו ולכל-	וגידיה ולכל-
גופם וגפם, ויגדו	וגפם וגפיו, ויגדו	וגפם וגפיה, ויגדו
עליהם כל-הפרכות,	הפרכות, ויבטל	הפרכות, ויבטל
ויבטל מעליהם	מעליו כל-גזרות	מעליה כל-גזרות
כל-גזרות קשות,	קשות, וימלא כל-	קשות, וימלא כל-
וימלא כל- משאלות	משאלות לבו לטובה,	משאלות לבו לטובה
לבם לטובה, ויצמיח	ויצמיח לו ולכל-	ויצמיח לה ולכל-
להם ולכל- ישראל	ישראל וישועה	ישראל וישועה
ישועה בקרוב, וכן	בקרוב, וכן יהי רצון,	בקרוב, וכן יהי רצון.
יהי רצון, ונאמר אמן:	והוא אמן:	והוא אמן:

מי שבירך לילדת בן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה היולדת
 (פלוני בת פלוני) עם בנה הנולד במזל טוב בעבור שבעלה נדר בעדם...
 בשכר זה הקדוש ברוך הוא יהי בעזרם וישמדם ויזכה את האם לגדל
 את בנה בשלום ובנעימים ולהדריכו בארח מישור לתורה לחפה ולמעשים
 טובים. ונאמר אמן:

מי שבירך לילדת בת:

מי שִׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת הָאִשָּׁה הַיּוֹלֶדֶת (פלונית בת פלונית) עִם בִּתָּה הַנּוֹלָדֶת בְּמִזְל טוֹב (וְיִקְרָא שְׁמָהּ בְּיִשְׂרָאֵל...) בַּעֲבוּר שְׁבַעֲלָה נָדָר בַּעֲדָן... בְּשֹׁכֵר זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהִי בַּעֲזָרְךָ וְיִשְׁמְרֶךָ וְיִזְכֶּךָ אֶת הָאֵם לְגִדְלָה אֶת בִּתָּה בְּטוֹב וּבִנְעִימִים וּלְהַדְרִיקָה בְּאַרְח מִיִּשׁוּר לְמִצּוֹת לְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְנֹאמַר אָמֵן:

אבי של בר מצוה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר פָּטַרְנִי מִעֲנֹשׁוֹ שְׁלֹזָה

מי שבירך לבר מצוה:

מי שִׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת (פלוני בן פלוני) שֶׁהִגִּיעוּ יָמָיו לְהִיּוֹת בֶּר מִצְוָה וְעָלָה הַיּוֹם לְתוֹרָה בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה לְתַת שִׁבְחָ וְהוֹדָאָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ (וְנִדְרָא...) בְּשֹׁכֵר זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֶהוּ וְיַחְיֶהוּ וְיַכּוֹנֵן אֶת לְבָבוֹ לְהִיּוֹת שְׁלָם עִם יְיָ וּלְלַכֵּת בְּדַרְכֵי יוֹשֵׁמוֹר מִצּוֹתָיו כָּל הַיָּמִים וְנֹאמַר אָמֵן:

לאחר שמסיים קריאת הקורא אומר חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֻלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעָלְמָא וּבְזִמְנָן קָרִיב - וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה וְיִתְחַלַּל שְׁמִיָּה דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא : *לְעָלָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא (* בעש"ת: לְעָלָא לְעָלָא מִכָּל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְאִמְרִין בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

הגבהה:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: עַל־כֵּי יְיָ בִּיד־מֹשֶׁה: עֵץ־חַיִּים הָיָא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתַמְכִּיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרַכִּיהָ דְרַכִּי־נַעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: אַרְךְ יָמִים בְּיַמִּינָהּ בְּשִׂמְאוּלָּהּ עֵשֶׂר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיֹאדִיר:

גלילה:

לֹא יִי הַגְדֹּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׂמִים
וּבָאָרֶץ לֹא יִי הַמְּמַלְכָּה וְהַמְתַּנַּשָּׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֶׂה וְהַכְּבוֹד
מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבְיָדְךָ כַּחַ וְהַגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגִדְּל וּלְחַזֵּק
לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרֶתְךָ: יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִתְּנוּ לָנוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ
וְתַתְּנֵהָ עַל בְּנֶיךָ בְּמַדַּת טוֹבָה וְתַפְנֹס לָהֶם לְפָנִים מְשֻׁרֶת תְּדִין:

דה"א כט

ש"ץ: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יי כִּי־נִשְׁגָּב שְׁמוֹ־לְבָדּוֹ:

תהלים קמח

קהל: הוֹדוּ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וְיִרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכָל־חֲסִידָיו לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

כשחוזרים הספר תורה לארון:

לְדוֹד מְזֻמּוֹר

תהלים כד

לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ	תִּכַּל וְיִשְׁבִּי בָהּ:
כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יִסְדָּהּ	וְעַל־נְהָרוֹת יִכְוֶנְנָהּ:
מִי־יַעֲלֶה בְּהַר־יי	וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ:
נָקִי כַפַּיִם וְכֶרֶס־לֵבָב	אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לַשּׂוֹא נַפְשִׁי
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:	יִשָּׂא בִּרְכָה מֵאַתָּה יי
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:	זֶה דְּוֹר דִּרְשׁוּ
מִבְּקֵשֵׁי בְּנֵיךָ יַעֲקֹב סֵלָה:	שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם
וְהַנִּשְׂא פִתְחֵי עוֹלָם	וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד	יי עֲזֹז וְגִבּוֹר
יי גִּבּוֹר מִלְּחָמָה:	שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם
וְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם	וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד	יי צְבָאוֹת
הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:	

וּבִנְחָה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רַבּוֹת אֵלַי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתְךָ אֲתָה
וְאֶרְוֵן עֵינֶיךָ: כְּתִיבָה יִלְבָּשׁוּ צִדִּיק וְחֹסֵידִיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּנִיד עֲבָדֶיךָ
אֶל־תָּשָׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל־תַּעֲזֹבוּ:
◊ עַץ־חַיִּים הִיא לִמְחֻזִּיקִים בָּהּ תִּמְכֶּיָה מֵאֲשֶׁר: דְּרֻכֶּיָה דְרֻכֵּי־נֶעַם
וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלֹום: הָשִׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

סגורים הארון

סיום התפילה

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַלֶּיךָ סֵלָה:
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיֵּי אֱלֹהֵיוֹ:
תְּהִלָּה לְדָוִד

אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְּהָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל־יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶתְלַלָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדָלְתּוֹ אֵין חֶקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָךְ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וַעֲזֹז נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלוֹתֶיךָ וּגְדָלְתְּךָ אֶסְפְּרֶנָּה:
זָכַר רַב־טוֹבְךָ יִבְיַעו וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ:
חֲנּוּן וְרַחֲמִים יְיָ אֶרְךָ אֲפִים וּגְדָל־חֶסֶד:
טוֹב־יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
יִנְדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְחֹסֵידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מְלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבָּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ וְכְבוֹד הַדָּר מְלְכוּתְךָ:
מְלְכוּתְךָ מְלָכוֹת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדָר:
סוּמְךָ יְיָ לְכָל־הַנְּפֻלִּים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי־כָל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
וְהוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־תִּי רָצוֹן:

במדבר י'
תהלים קלב

משלי ד'

משלי ג'

איכה ה'

תהלים פד

תהלים קמד

תהלים קמה

צַדִּיק יי בְּכָל-דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל-מַעֲשָׁיו:
 קָרֹב יי לְכָל-קִרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת:
 רְצוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יי אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תְּהַלֵּת יי יִדְבָּר פִּי וּיְבַרֵּךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחָנוּ | נִבְרָךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּ-יְהִי:

תהלים קטו

אין אומרים למנצח בראש חודש, חנוכה, י"ד וט"ו אדר א', פורים ושושן פורים, ערב פסח, חול המועד, אסרו חג, תשעה באב, ערב יום כפור, ובבית אבל.

למַנְצִיחַ מִזְמוֹר לְדָוִד:
 יַעֲנֶנּוּ יי בְּיוֹם צָרָה יִשְׁלַח-עֲזָרָךְ מִקֹּדֶשׁ:
 יִזְכֹּר כָּל-מִנְחָתְךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשֶׁנָּה סֶלָה:
 יִתֶּן-לֶךָ כָּל-בָּבָד וְכָל-עֲצָתְךָ יִמְלֵא:
 נִרְנְנָה | בִּישׁוּעָתְךָ וּבְשֵׁם-אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹל:
 יִמְלֵא יי כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעָתִי
 כִּי הוֹשִׁיעַ | יי מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמִי קָדְשׁוֹ
 בְּגִבּוֹרֹת יִשַׁע יְמִינוֹ: אֱלֹהִי בָרֵכֵב וְאֱלֹהִי בְּסוּסִים
 וְאַנְחָנוּ | בְּשֵׁם-יי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הִמָּה כָרְעוּ וְנִפְּלוּ
 וְאַנְחָנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: יי הוֹשִׁיעָה חַמְּלָךְ
 יַעֲנֶנּוּ בְּיוֹם-קִרְאָנוּ:

תהלים כ

וְבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פָשַׁע בִּיעַקֵּב נָאָם יי: וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אִתָּם
 אָמַר יי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר-שָׁמַעְתִּי בְּפִיךָ לֹא-יִמּוּנֶנּוּ מִפִּיךָ
 וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע וְאָמַר יי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ
 יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי זֶה וְאָמַר:

ישעיה נט

תהלים כב

ישעיה ו

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאַמְרֵינָן: קָדִישׁ בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ

קדיש על ארעא עובד גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות
מליא כל ארעא זיו יקרה: > נתשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול:

ברוך כבוד יי ממקומו:

ונטלתני רוחא ושמעת בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין: בריך
יקרא דיי מאתר בית שכינתה: יי ימלך לעלם ועד:

יי מלכותה לעלם ולעלמי עלמיא: יי אלהי אברהם יצחק וישראל
אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבכם
אליו: והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא
יזיר כל חמתו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל
ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו
תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו וישם
בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא
ניגע לריק ולא נלד לבהלה:

יחי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקיך בעולם
הזה ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי
העולם הבא: למען יזמרח כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך:
ברוך תגבר אשר יבטח בני והיה יי מבטחו: בטחו בני עדי עד כי
בנה יי צור עולמים: > ויבטחו בך וידעי שמך כי לא עזבת דרשיך
יי: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

בראש חדש אומרים כאן חצי קדיש ומוסף עמ' 59

בחול המועד אומרים כאן חצי קדיש ומוסף עמ'??

אין סלקים התפילין לפני מוסף.

יחזקאל ג

שמות טו

ד"ה א' כט

תהלים עט

תהלים פו

תהלים קיט

מיכה I

תהלים סח

תהלים מו

תהלים פד

תהלים ס

תהלים ל

ירמיה יז

ישעיה כו

תהלים ט

ישעיה מב

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּבָרָא כְּרֻעֵתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב: וְאָמְרוּ אָמֵן: וְהָא שְׁמִיהּ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעָלְמָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא (* בעש"ת: לְעָלְמָא
 לְעָלְמָא מִכָּל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא: וְאָמְרוּ אָמֵן:

(קהל: קבל ברחמים ובכרצון את תפלינו:)

תתקבל צלותהון ובעויתיהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמאי: וְאָמְרוּ אָמֵן:

(קהל: יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם:)

וְהָא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן:

(קהל: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:)

עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל: וְאָמְרוּ אָמֵן:

תהלים קיג

תהלים קכא

עלינו

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ
 כְּגוֹנֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם חָלְקְנוּ כָהֵם,
 וּגְזַרְלָנוּ כְּכָל-הַמּוֹנֵם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל
 אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאִנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיִסַּד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב
 יָקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְפֹעֵל, וּשְׂכִינֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין
 עוֹד, אִמֵּת מַלְכֵנוּ, אָפֶס זִוְלָתוֹ, כִּכְתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיַּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת
 אֶל-לִבְכֶּךָ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְפֹעֵל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין
 עוֹד:

דברים ד

עַל כֵּן נִקְנָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר
 גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת וּכְרֻתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
 שְׁדִי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רָשָׁעֵי אָרֶץ.
 וַיִּכְרֻ וַיַּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לִשׁוֹן.
 לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וַיִּכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר וַיִּתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלָם
 אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
 שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד:

שיר של יום

היום יום ראשון בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

לְדָוִד מְזִמֹּר	
לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ	תִּכְבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָהּ:
כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יִסְדָּהּ	וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהּ:
מִי־יַעֲלֶה בְּהַר־יְיָ	וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ:
נָקִי כַפַּיִם וְבֶרֶךְ לֵבָב	אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לַשָּׂוֵא נַפְשִׁי
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:	יִשְׂא בִרְכָה מֵאֵת יְיָ
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:	זֶה דָּוִד דִּרְשׁוּ
מִבְּקֵשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה:	שָׂאוּ שְׁעָרִים רִאשֵׁיכֶם
וְהַנִּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם	וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד	יְיָ עֲנֵנוּ וּגְבוֹר
יְיָ גְבוֹר מִלְחָמָה:	שָׂאוּ שְׁעָרִים רִאשֵׁיכֶם
וְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם	וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד	יְיָ צִבְאוֹת
הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:	

היום יום שני בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

שִׁיר מְזִמֹּר לְבְנֵי־קֶרַח:	
גָּדוֹל יְיָ וּמְהִלָּל מְאֹד	בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֶרֶקְדְּשׁוּ:
יְהִי נֹרָא מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ	הֶרֶקְדְּשׁוּ יִרְבְּתִי צִפּוֹן
קְרִיַת מֶלֶךְ רַב:	אֱלֹהִים בְּאֶרְמְנוֹתֶיהָ נִדְּעַ לְמִשְׁגָּב:
כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נִדְּעוּ	עָבְרוּ יַחְדָּו:
הִמָּה רָאוּ כֵן תִּמְהוּ נִבְהָלוּ נַחֲפָזוּ:	רָעְדָה אַחֲזָתָם שָׁם
חֵיל כִּי־לָהּ:	בְּרוּיִם קָדִים תִּשְׁכַּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ:
כְּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ כֵּן רָאִינוּ	בְּעִיר־יְיָ צִבְאוֹת

בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד-עוֹלָם סֶלָה:
 דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִידָךְ בְּקָרֵב הִיכָלְךָ:
 כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תַּהַלֵּתְךָ עַל-קִצְוֵי-אָרֶץ
 צֹדֵק מְלָאָה יְמִינְךָ: יִשְׁמַח | תִּר-צִיּוֹן
 תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ:
 סִבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ:
 שִׁיתוּ לְבָבְכֶם | לְחִילָה פִּסְגּוֹ אֲרָמְנוֹתֶיהָ
 לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרָיוֹן: כִּי זֶה | אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגְנוּ עַל-מוֹת:

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בַּשָּׁבָת שָׁבוּ תְלוּזִים הָיוּ אוֹמְרִים בַּמִּקְדָּשׁ:

תהלים צב

מִזְמוֹר לְאַסָּף
 אֱלֹהִים נֶאֱזַב בַּעֲדַת-אֵל בְּקָרֵב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט:
 עַד-מָתִי תִשְׁפֹּטוּ-עוֹלָם וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאוּ-סֶלָה:
 שְׁפֹטוּ-כָּל יוֹיָתוֹם עֲנִי וְרֹשׁ הַצַּדִּיקוֹ:
 פִּלְטוּ-כָּל וְאִבְיוֹן מִיַּד רָשָׁעִים הַצִּילוּ:
 לֹא יִדְעוּ | וְלֹא יִבְנוּ בַּחֲשֶׁכָה יִתְהַלְכוּ
 יִמּוּטוּ כָּל-מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי-אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם
 וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כָּלְכֶם: אֲכֹן כְּאַדָּם תִּמּוּתוֹן
 וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפְּלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ
 כִּי-אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל-הַגּוֹיִם:

הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בַּשָּׁבָת שָׁבוּ תְלוּזִים הָיוּ אוֹמְרִים בַּמִּקְדָּשׁ:

תהלים צד

אֵל-נִקְמוֹת יי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ:
 הַנִּשְׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּלָה עַל-גָּאִים:
 עַד-מָתִי רָשָׁעִים | יי עַד-מָתִי רָשָׁעִים יַעֲלִזוּ:
 יִבְיְעוּ יִדְבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְרוּ כָּל-פֶּעַלִי אָוֹן:
 עֲמָךְ יי יִדְכָּאוּ וְנִחַלְתָּךְ יַעֲנוּ:

אֶל־מִנְהַ וְגַר יִהְיֶה
 וַיֵּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְיָ
 בִּינוּ בַּעֲרִים בָּעֵם
 הַנִּשְׁמַע אֲזַן הַלֹּא יִשְׁמַע
 הַיִּסָּר גּוֹיִם הַלֹּא יוֹכִיחַ
 יְיָ יִדַּע מַחֲשָׁבוֹת אָדָם
 אֲשֶׁר־יִּהְיֶה הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר־תִּסְתַּכֶּנוּ יְיָ
 לְהַשְׁקִיט לוֹ מִיָּמֵי רַע
 כִּי לֹא־יִטֵּשׁ יְיָ עַמּוֹ
 כִּי־עַד־צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט
 מִי־יָקוּם לִי עִם־מַרְעִים
 לִוְלִי יְיָ עֲזָרְתָה לִּי
 אִם־אֲמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי
 בְּרֵב שָׂרַע־פִּי בְּקֶרֶב־יִי
 הַיִּחַבֵּרֶךְ כִּסָּא תַּנּוֹת
 יִגְדּוּ עַל־נַפְשׁ צַדִּיק
 וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׁגֵּב
 וַיִּשָּׁב עָלֵיהֶם אֶת־אוֹנֵם
 וַיִּצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וַיִּתְּנוּמִים יִרְצָחוּ
 וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 וְכִסִּילִים מָתִי תִשְׁכְּלוּ
 אִם־יִצָּר עֵינָי הַלֹּא יָבִיט
 הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת
 כִּי־תִמָּה הַכֹּל
 וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדְנוּ
 עַד יִכָּרֶה לְרַשָּׁע שְׁחַת
 וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב
 וְאֶחָד־כָּל־יִשְׂרָאֵל
 מִי־יִתְיַצֵּב לִי עִם־פָּעֲלֵי אָוֶן
 כְּמַעֵט שְׂכָנָה דּוֹמָה נַפְשִׁי
 חֲסִידְךָ יְיָ יִסְעֲדֵנִי
 תִּנְחֹמֵנִי יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשִׁי
 יִצָּר עָמָל עַל־חֶקֶךְ
 וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ
 וְאֵלֹהֵי לְצֹר מַחֲסִי
 וּבִרְעָתֶם יִצְמִיתֶם

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בַּשָּׁבָת שָׁבוּ תְּלֵוִים הָיוּ אוֹמְרִים בְּמִקְדָּשׁ:

לְמִנְצָח | עַל־הַגּוֹתִית לְאַסְפָּה
 הַרְבֵּינוּ לְאֱלֹהִים עֲזָרְנוּ
 שְׁאוּ־מָרָה וּתְנוּ־תָרָה
 תִּקְעוּ בַּתִּדְּשׁ שׁוֹפָר
 כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
 עֲדוֹת | בִּיהוֹסֶף שָׁמוֹ
 תְּרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 כְּנֹר נָעִים עִם־נִכְבֵּל
 בְּפֶסֶחַ לַיּוֹם חַגְנוּ
 מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 בַּצָּאֲתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם

שְׁפַת לֹא־יִדְעֵתִי אֲשַׁמֶּעַ: הַסִּירוּתִי מִסִּבֵּל שְׁכֻמּוֹ
 כְּפִיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וְאַחֲלִצְךָ
 אֲעִנְךָ בְּסִתָּר רַעַם אֲבַחֲנֶךָ עַל־מִי מְרִיבָה סֵלָה:
 שָׁמַע עָמִי וְאֶעֱדָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי:
 לֹא־יִתְּנָה בָּךְ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר:
 אֲנִכִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הִרְחַב־פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ: וְלֹא־שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי
 יִישְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאַשְׁלַחְהוּ בְּשָׁרִירוֹת לֶבֶם
 יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לֹו עָמִי שָׁמַע לִי
 יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִתְלַכּוּ: בְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּיֶע
 וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי: מִשְׁנֵאֵי יְיָ יִכַּחֲשׁוּ־לּוֹ
 וַיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם: וַיֵּאֱכִילֵהוּ מִתֵּלֵב חֲטָה
 וּמִצּוֹר דִּבֶּשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ:

הַיּוֹם יוֹם שְׁשֵׁי בַשָּׁבָת שָׁבוּ הַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּמִקְדָּשׁ:

יְיָ מָלְךְ גָּאוֹת לִבֶּשׁ לִבֶּשׁ יְיָ עִז הַתְּאֵזָר
 אֶף־תִּכּוֹן תִּבְּל בַּל־תִּמּוֹט: נִכּוֹן כִּסְאֶךָ מֵאֵז
 מַעֲוֹלָם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם
 יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכָאִם: מִקְלּוֹת יְיָ מִיָּם רַבִּים
 אֲדִירִים מִשְׁפָּרִי־יָם אֲדִיר בְּמַרְוֹם יְיָ:
 עֲדִיתָ יְיָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבִיתֶךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ
 יְיָ לְאַרְךָ יָמִים:

תהלים צג

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעֻלְמָא דְּבִרְא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְנָן קָרִיב: וְאַמְרוּ אֲמֵן: וְהָא שְׁמִיהַ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר

ויתעלה ויתחלל שמיא דקדשא בריך הוא: *לעלא מן כל-ברכתא (* בעש"ת: לעלא לעלא מכל ברכתא) ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא: ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן: עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

בכל יום אומרים:

שיר מזמור לאסף: אלהים אל-דמי-לך אל-תחרש ואל-תשקט אל: כי-הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: על-עמך יערימו סוד ויתעצו על-צפוניך: אמרו לבו ונכחיהם מגוי ולא-יזכר שם-ישראל עוד: כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו: אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: גבל ועמון ועמלק פלשת עם-ישרי צור: גם-אשור נלנה עמם היו זרוע לבני-לוט סלה: עשה-להם כמדיון כסיסרא כיבין בנחל קישון: נשמדו בעין-דאר היו דמן לאדמה: שיתמו גדיבמו פערב וכזאב וכזבאב וכצלמנע כל-נסיכמו: אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני-רוח: כאש תבער-יער וכלהבה תלהט הרים: בן תרדפם בסערה ובסופתה תבהלם: מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יי: יבשו ויבהלו עדי-עד ויחפרו ויאבדו: ויידעו כי-אתה שמך יי לבדך עליון על-כל-הארץ:

בבית אבל אומרים:

מִכְתָּם לְדָוִד שְׁמַרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בָךְ: אֲמַרְתָּ לִּי אֲדֹנָי אַתָּה טוֹבֵתִי
בַּל־עָלִיד: לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בְּאַרְצְךָ תִּמְנָה וְאֲדִירִי כָל־חַפְצֵי־כֶסֶם: יִרְבּוּ
עֲצָבוֹתָם אַחֲרַי מִהָרֹו בַּל־אֶסִּיד נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל־אֲשָׂא אֶת־שְׁמוֹתָם
עַל־שִׁפְתִּי: יְיָ מִנֵּת חֲלָקִי וְכוֹסִי אַתָּה תוֹמִיד גֹּדְרִלִּי: חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְנְעִימִים
אֶת־נִחְלָת שְׁפָרָה עָלִי: אֲבָרְךָ אֶת־יְיָ אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶת־לֵילֹת יִסְרוֹנִי כְלִי־תִי:
שׁוֹיִתִּי יְיָ לְנִגְדִי תִמִּיד כִּי מִי־מִנִּי בַּל־אֲמוּט: לְכֵן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי
אֶת־בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבָטָח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא־תִתֵּן חֲסִידֶיךָ לְרָאוֹת
שָׁחַת: תִּדְרִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שְׂבַע שְׁמֹחוֹת אֶת־פְּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינֶךָ נִצַּח:

תהלים טו

קדיש יתום

מא' אלול עד כ"ח אלול תוקעים השופר:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה

יש קהלות שמוסיפים עוד שמונה קולות:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה

בצאתנו מבית הכנסת:

יְיָ נִחְנִי בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוּבְרִי תִישָׁר לְפָנַי דְּרָכְךָ:

תהלים ה

< * >

נְטִילַת הַלּוּלָב

בסוכת לפני הלל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת לּוּלָב:

ביום הראשון של סוכת מברך גם שהחיינו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיְּמָנוּ וְהַיָּעִנּוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

הלל

החזן אומר הברכה בקול רם, הקהל אומר "אמן" ואחר כך חוזרים ומברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרֹא
אֶת הַהֵלֵל:

הֵלְלוּ יְהוָה

הֵלְלוּ עַבְדֵי יְיָ

יְהי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ

מִמְזֶרֶח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאֵל

רֵם עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְיָ

מִי כִינֹן אֱלֹהֵינוּ

הַמְשִׁפִּיל לְרֹאשׁוֹת

מְקִימֵי מַעֲרָב דָּל

לְחֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים

מוֹשִׁיבֵי | עֲקָרֹת הַבָּיִת

הֵלְלוּ־יְהוָה:

הֵלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ:

מִמַּעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

מִהֵלֵל שֵׁם יְיָ:

עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:

הַמְגַבִּיחַ לְשִׁבְתָּ:

בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

מֵאֲשַׁפֶּת יָרִים אֲבִיוֹן:

עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ:

אִם־הַבָּנִים שְׂמֹחִה

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם

הַיְתַתָּה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ

הַיֵּם רָאָה וַיִּגָּס

הַחֲרִים רִקְדּוּ כְּאֵילִים

מִחֵלֶץ הַיָּם כִּי תִגֹּס

תִּרְקְדּוּ כְּאֵילִים

מִלִּפְנֵי אֲדוֹן תּוֹלֵי אֶרֶץ

הַחֲפִכֵי הַצֹּר אֲגַם־מָיִם

בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעִז:

יִשְׂרָאֵל מִמְשְׁלוֹתָיו:

הַיְרִדּוֹן יֹסֵב לְאַחֹר:

אֲבָעוֹת כְּבִנֵי־צֹאן:

הַיְרִדּוֹן תֹּסֵב לְאַחֹר: הַחֲרִים

אֲבָעוֹת כְּבִנֵי־צֹאן:

מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנו־מָיִם:

תהלים קיג

תהלים קיד

מדלג פרק זו בראש חודש ובימים האחרונים של פסח:

תהלים קטו

לֹא לָנוּ יי' לֹא לָנוּ	כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד
עַל־חֲסִדְךָ עַל־אַמְתְּךָ:	לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
אַיֵּה־נָּא אֱלֹהֵיהֶם:	וְאֵלֵהֵינוּ בִשְׁמַיִם
כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה:	עַצְבֵיהֶם כְּסָף וְזָהָב
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:	פָּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ:	אֲזַנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ
אַף לָהֶם וְלֹא יִרְחִיחוּ:	יְדֵיהֶם וְלֹא יַמִּישׁוּן
רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִחַלְכוּ	לֹא־יִהְיוּ בְּגִדוֹנָם:
כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם	כֹּל אֲשֶׁר־בְּטַח בָּהֶם:
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּיי'	עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא:
בֵּית אֶחָד בְּטַחוּ בְּיי'	עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא:
יֵרָא יי' בְּטַחוּ בְּיי'	עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא:

יי' זָכְרֵנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ	אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל
יִבְרַךְ אֶת־בֵּית אֶחָד:	יִבְרַךְ יֵרָא יי'
חֲקֻטָּיִם עִם־חֲגֻדָּלִים:	יִסְף יי' עֲלֵיכֶם
עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם:	בְּרוּכִים אַתֶּם לַיי'
עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:	הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיי'
וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם:	לֹא הַמָּתִים יִחַלְלוּ־יָהּ
וְלֹא כָל־יִרְדֵּי דוֹמָה:	וְאֶנְחֵנוּ וְנִבְרַךְ יָהּ
מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הִלְלוּ־יָהּ:	

מדלג פרק זו בראש חודש ובימים האחרונים של פסח:

תהלים קטו

אֶהְבֶּתִּי כִּי־יִשְׁמַע יי'	אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנִי:
כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי	וּבִימֵי אֶקְרָא:
אֶפְפוּנִי וְחִבְלֵי־מָוֶת	וּמִצָּרֵי שָׂאוֹל מִצָּאוּנִי

צָרָה וַיִּגְזֹן אִמְצָא: וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא
 אָנָּה יְיָ מִלְטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן יְיָ וְצַדִּיק
 וְאַל־תִּינֹנּוּ מִרְחָם: שֹׁמֵר פִּתְּאֵינָם יְיָ
 דַּלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי
 כִּי־יְיָ גָמַל עָלַיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת
 אֶת־עֵינֵי מִן־דָּמָעָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי:
 אֶתְחַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:
 הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד:
 אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפוּז כָּל־הָאָדָם כֶּזֶב:

מִחָ־אֲשִׁיב לִי כָּל־תַּגְמוֹלוֹהִי עָלַי:
 כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא:
 נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ:
 יִקָּר בְּעֵינֵי יְיָ חֲמוּתָה לַחֲסִידָיו:
 אָנָּה יְיָ כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי־עֲבָדְךָ בֶּן־אֲמַתְךָ
 פִּתְחָתָ לְמוֹסְרִי: לֶךְ־אֲזַבַּח זִבְחַ תוֹדָה
 וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם
 נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בַּחֲצֹרוֹת אֶבְיֹת יְיָ בִּתּוֹכֵי יְרוּשָׁלַם
 תִּלְלוּ־יְהוָה: תִּלְלוּ־יְהוָה:

תִּלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִים:
 כִּי גָבַר עָלֵינוּ אֶחָדוֹ וְאֲמַת־יְיָ לְעוֹלָם
 תִּלְלוּ־יְהוָה: תִּלְלוּ־יְהוָה:

ש"ץ: הוֹדּוּ לִי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

קהל: הוֹדּוּ לִי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

ש"ץ: יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

קהל: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

ש"ץ: יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

קהל: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

ש"ץ: יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

קהל: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

תהלים קיח

מִן־הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה

עֲנֵנִי בְמִרְחַב יְהוָה:

יְיָ לִי לֹא אִירָא

מִה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם:

יְיָ לִי בַעֲזָרִי

וְאֲנִי אֶרְאֶה בִּשְׁנֹאֵי:

טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה

מִבְּטָח בְּאָדָם:

טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה

מִבְּטָח בְּנֶדִיבִים:

כָּל־גּוֹיִם סִבְבוּנִי

בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם:

סִבּוּנִי גַם־סִבְבוּנִי

בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם:

סִבּוּנִי כְּדַבּוּרִים

דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים

בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם:

דַּחַח דַּחֲתַנִּי לְנֶפֶל

וַיַּעֲזָרֵנִי:

עֲנֵנִי וּזְמַרְתָּ יְהוָה

וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה:

קוֹל רַבָּה וִישׁוּעָה

בְּאֶהְלִי צָדִיקִים

יָמִין יְיָ עָשָׂה חֵיל:

יָמִין יְיָ רֹמְמָה

יָמִין יְיָ עָשָׂה חֵיל:

לֹא־אָמֹת כִּי־אֶחְיֶה

וְאֶסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהוָה:

יִסָּר יִסְרֵנִי יְהוָה

וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי:

פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צַדִּיק

אֲבֹא־בָם אוֹדֶה יְהוָה:

זֶה־הַשָּׁעַר לַיהוָה

צָדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ:

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי

וַתַּחֲיֵ־לִי לִישׁוּעָה:

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי

וַתַּחֲיֵ־לִי לִישׁוּעָה:

אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹגִים

הָיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה:

אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹגִים

הָיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה:

מַאֲתַי יְיָ הַיְתִתָּה זֹאת	הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ:
מַאֲתַי יְיָ הַיְתִתָּה זֹאת	הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ:
זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ	נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ:
זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ	נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ:

ה ש"ץ: ואח"ך הקהל:

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא	אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָּא	אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָּא:

בְּרוּךְ הָבֵא בְּשֵׁם יְיָ	בְּרַכּוֹכֶם מִבֵּית יְיָ:
בְּרוּךְ הָבֵא בְּשֵׁם יְיָ	בְּרַכּוֹכֶם מִבֵּית יְיָ:
אֵל י יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ	אֶסְרוּ־חַג בַּעֲבָתִים
עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:	אֵל י יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ
אֶסְרוּ־חַג בַּעֲבָתִים	עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:
אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדְךָ	אֵלֵהִי אַרְוִמְמָךְ:
אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדְךָ	אֵלֵהִי אַרְוִמְמָךְ:
הוֹדֵנוּ לֵיָּךְ כִּי־טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
הוֹדֵנוּ לֵיָּךְ כִּי־טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

יִתְלַלֶּנּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רַצְנוֹךְ וְכָל
עֲמֻךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרֻמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ
וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ כִּי לָךְ טוֹב לְחַדוֹת וּלְשָׁמְךָ נֶאֱחָה
לְזִמְרָה כִּי מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מַהֲלָל
iv בַּתְּשַׁבְּחוֹת:

בחנוכה הש"ץ אומר חצי קדיש, וקראים התורה עמ' 38

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֶלְמָא דִּבְרָא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחִיכּוֹן
וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחִיזָה דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲלָא וּבְזִמְן קָרִיב: וְאָמְרוּ אָמֵן: וְהָא שְׁמִיָּה רַבָּא

מְבָרֵךְ לְעַלְמֵי עֲלָמָא יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפָּאֵר וַיְתַרומם וַיְתַנַּשֵּׂא וַיְתַהַדֵּר
וַיְתַעַלֶּה וַיְתַהַלֵּל שְׁמִיה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעָלָא מִן כָּל-בְּרִכְתָּא (* בעש"ת: לְעָלָא
לְעָלָא מִכָּל בְּרִכְתָּא) וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרֵן בְּעָלְמָא: וְאִמְרוּ אָמֵן:
(קהל: קִבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ:)
תִּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוּתֵהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אָבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא: וְאִמְרוּ אָמֵן :
(קהל: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:)
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאִמְרוּ אָמֵן :
(קהל: עֲזְרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ:)
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאִמְרוּ אָמֵן :

תהלים קיג

תהלים קכא

מוסף לראש חודש בחול

תהלים נא

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלִיָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה: מְלֶכֶד עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֹּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף 'ום א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר: מִי כְמוֹךָ בַּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶכֶד מֵמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמַן אַתָּה
לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיָה הַמֵּתִים:

קדושה

וְקָדַשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁמִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשְׁמֵי מְרוֹם כְּכַתוּב:
עַל יָד גְּבִיאוֹךָ קָרָא זֶה אֵל-זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
לְעַמְתֶּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

בְּרוּךְ כְּבוֹד-יי מִמְקוֹמוֹ:
וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:

יְמַלֵּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ:

לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחְךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֶכֶד גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: ראשי חדשים...

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשְׁמֶךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה
יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

ראשי חֲדָשִׁים לַעֲמֹד נִתְּתָה זְמַן כַּפָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם בְּהוֹתָם
מִקְרִיבִים לַפָּנִיָּה זִבְחֵי רִצּוֹן וְשַׁעֲרֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם: זָכְרוֹן
לְכָל־ם יִהְיוּ תְּשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא: מִזִּבְחַת חֹדֶשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין וְעוֹלֹת
רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלָה עָלָיו וְשַׁעֲרֵי עֲזִים נַעֲשֶׂה בְּרִצּוֹן: וּבַעֲבוּדַת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח כָּלֵנוּ וְשַׁעֲרֵי דָוִד עֲבָדָךְ נִשְׁמָעִים בְּעִירְךָ הָאֲמֹרִים
לִפְנֵי מִזְבִּיחֶךָ: אֲהַבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אֲבוֹת לִבְנִים תִּזְכּוֹר:
וְהִבֵּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם:
וְשָׁם נַעֲשֶׂה לַפָּנִיָּה אֶת קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תַּמִּידִים כְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים
כִּהְלַכְתָּם:

וְאֵת מוֹסֵף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ תִּזְהַר נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לַפָּנִיָּה בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת
רִצּוֹנְךָ כִּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יַד מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ
כְּאֲמֹר:

וּבְרֹאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד
כֹּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תַמִּימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְּבַר שְׁלֹשָׁה
עָשָׂר לֶפֶר וּשְׁנֵי עָשָׂר לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיִּין כְּנִסְכּוֹ וְשַׁעֲרֵי
לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תַמִּידִים כִּהְלַכְתָּם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֹדֶשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ תִּזְהַר לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה
לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה לְפִרְנָסָה וְלִכְלָפְלָה לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם
לְמַחֲלֵל חַטָּא וְלִסְלִיחַת עוֹן [בחודש אדר ב': וּלְכַפֵּרַת פָּשַׁע]: כִּי בַעֲמֹךָ
יִשְׂרָאֵל בְּחֶרֶת מְכַל הָאֲמוֹת וְחָקֵי רֹאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְּעָתָ: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך: ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכון ותחי לרכון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחינה עינינו בשוכה לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

בחזרת הש"ץ - מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו ואלהי כל בשר וצָהֲנוּ יוצר בראשית: ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו: כן תחנינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמר חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חנינו מגן ושענו אתה הוא לדור ודור: נודה לך ונספר תהלתך על חנינו המסורים ביך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיון שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים: הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קנינו לך:

בחנוכה: על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמוני ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשביחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם הנת את דינם נקמת את נקמתם: מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזרים ביד עוֹסְקֵי תורתך: ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כתיים הזה: ואחר כך באו בגיך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחדרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות להלל לשמך הגדול:

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֹךְ מִלְכָּנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכָל
הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהַלְלוּ אֶת שְׁמֹךְ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָּנוּ
סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֹךְ וּלְךָ נִאֲחָה לַיהוּדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ: בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְאוֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבִרְכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נָצַר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לִכְל תַּחֲיָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי:
וְכָל תַּחוּשָׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְסָלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֹךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ:
לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמֵרֵי־פִי
וְהִגִּינוּ לִבִּי לִפְנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

תהלים ס
תהלים יט

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ גְּאֻלָּתֵנוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קִדְמָנוּת: וְעֲרֹבָה לֵי יְיָ מִנְּתַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנוּת:

מל'אכ"ג

קדיש דרבנן

אחר תלמוד תורה ברבים אומרים:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום
בעולם שנאמר: וכל־בניך למוידי יי ורב שלום בניך: אל תקרא בניך
אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי־שלום
בחילך שלום בארמונותיך: למען־אחי ורעי אדברה־נא שלום בך:
למען בית־י אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך
את־עמו בשלום:

יש אומרים במקום "אמר רבי אלעזר":

רבי חנניה בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את
ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות. שנאמר: יי חפץ למען
צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

יתגדל ויתקדש שמויה רבא בעלמא דברא כרעותה וימליך מלכותה בחיובין
וביומיו בן דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב: ואמרו אמן:

יהא שמויה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתחלל שמויה דקדשא
ברוך הוא לעלא מכל ברקתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא: ואמרו
אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל קאן
דעסקין באורייתא די באתרא הון ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולכון שלמא רבא
חנא וחסדא ורחמין וחיין אריכין ומזונא רויחא ופרקנא מן־גדם אביהון די בשמיא
וארשא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

אבינו מלכנו

פותרים הארון

אָבינו מלֵכְנו חֲטֵאֵנוּ לִפְנֵיךְ:
אָבינו מלֵכְנו אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֶלָּא אַתָּה:
אָבינו מלֵכְנו עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אָבינו מלֵכְנו חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
אָבינו מלֵכְנו בָּטֵל מַעְלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:
אָבינו מלֵכְנו בָּטֵל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
אָבינו מלֵכְנו הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אָבינו מלֵכְנו כָּלֵה כָּל־צָר וּמַשְׁטֵין מַעְלֵינוּ:
אָבינו מלֵכְנו כָּלֵה דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וְשָׂבִי וּמַשְׁחִית וּמַגְפָּה מִבְּנֵי
בְּרִיתֶךָ:
אָבינו מלֵכְנו מִנַּע מַגְפָּה מִנַּחֲלָתֶךָ:
אָבינו מלֵכְנו שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ:
אָבינו מלֵכְנו תַּחֲזִיקֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֵיךְ:
אָבינו מלֵכְנו סֶלַח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
אָבינו מלֵכְנו מַחֵה וְהַעֲבֵר פֶּשְׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אָבינו מלֵכְנו קַרַּע קְרָע רֹעַ גָּזֵר דִּינֵנוּ:
אָבינו מלֵכְנו מַחֲזִיק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׁטָרֵי חֻבוֹתֵינוּ:
אָבינו מלֵכְנו זְכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ:
אָבינו מלֵכְנו זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לִפְנֵיךְ:
אָבינו מלֵכְנו כְּתֹבנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אָבינו מלֵכְנו כְּתֹבנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת:
אָבינו מלֵכְנו כְּתֹבנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה:
אָבינו מלֵכְנו כְּתֹבנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה:
אָבינו מלֵכְנו כְּתֹבנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה:
אָבינו מלֵכְנו חַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הֵרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עָמָד:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ וְהֵרַם קֶרֶן מְשִׁיחָךְ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׂמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תַּפְלָתֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן הַרוּגִים עַל־נֶשֶׁם קִדְּשֶׁךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן טְבוּחִים עַל־יְחוּדֶךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל־קְדוּשַׁתְּךָ שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נָקוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְׁפוּד:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן אִם־לֹא־לְמַעַנֵנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֲנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

מנחה לחול

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִחַלְלוּךָ סֶלָה:
אֲשֶׁר־יָעִם שְׂכֻכָּה לֹא אֲשֶׁר־יָעִם שְׁנֵי אֱלֹהֵיו:
תְּהִלָּה לְדָוִד

תהלים 99

תהלים קמד

תהלים קמה

אֲרוֹמֶמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכָךָ וְאֶהְלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וְמִהְלָל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר:
דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַּח מַעֲשָׂיְךָ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגִּידוּ:
הַדָּר כְּבוֹד הַדָּר וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וַעֲזֹזוּ נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה:
זָכַר רַב־טוֹבֶכָה יִבְיָעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אֲפָיִם וְגִדְל־חֶסֶד:
טוֹב־יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
יִזְדוֹף יְיָ כָּל־מַעֲשָׂיְךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרָכֶכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרֹתֶךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתֶיךָ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתֶךָ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וְמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דָּוִד וְדָר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנִּפְלָאִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכַּפּוֹפִּים:
עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת־יַדְּךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דִּרְכָּיו וְחֹסֵד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת:
רִצּוֹן־יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְיָ יִדְבָּר פִּי וִיבְרַךְ כָּל־בֶּשֶׁר שֵׁם קֹדֶשׁ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאַנְחֵנוּ וְנִבְרַךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יְיָ:

תהלים קסו

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֶלְמָא דְּבָרָא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן
 וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב - וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא : *לְעֵלָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא (* בעש"ת:
 לְעֵלָא לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירָתָא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

בתענית קוראים התורה עמ' 38 , קריאה והפטרה בעמ' 177

תפילת העמידה

תהלים נא

אֲדֹנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
 וְקוֹנֵה הַכֹּל זוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
 בְּאַהֲבָה:

(בעש"ת: זָכְרָנוּ לְחַיִּים מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים
 וּכְתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:
 מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף יום א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הַרְוֹת וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
 חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לַיִּשְׁנֵי עָפָר: מִי כְמוֹךָ בְּעַל
 גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 (בעש"ת: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים זוֹכֵר יִצְחָקוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה
 יי *האל (* בעש"ת: המלך) הקדוש:

~ קדושה ~

ש"ץ: נקדש את שמך בעולם בשם שמקדישים אותו בשמי מרום ככתוב
 על יד נביאך קרא זה אל-זה ואמר:
 קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל-הארץ כבודו: קהל וש"ץ:
 לעמדתם ברוך יאמרו: ש"ץ:
 ברוך כבוד-יי ממוקמו: קהל וש"ץ:
 ובדברי קדשך כתוב לאמר: ש"ץ:
 'מלך יי לעולם אל-תנף ציון לדר ודר תללויה: קהל וש"ץ:
 לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחך ש"ץ:
 אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש
 אתה: ברוך אתה יי *האל (* בעש"ת: המלך) הקדוש:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה
 יי *האל (* בעש"ת: המלך) הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו מאתך בינה דעה
 והשכל: ברוך אתה יי חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך ותחזיקנו בתשובה
 שלמה לפניך: ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי מוחרל וסולח
 אתה: ברוך אתה יי חנן המרבה לסלוח:

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי גואל חזק
 אתה: ברוך אתה יי גואל ישראל:

בתענית ציבור הש"ץ אומר בחזרתו "עננו":

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ אֶל תַּפְּן אֶל רִשְׁעֵנוּ
וְאֶל תַּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ וְאֶל תַּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵּנוּ: הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ יְהִי
נָא חֲסִידְךָ לְנַחֲמֵנוּ טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ בְּדָבָר שְׁנֹאֲמַר: וְהִיָּה טָרֵם-יִקְרָאוּ
וְאֵנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מַדְבָּרִים וְאֵנִי אֲשַׁמֶּעַ: כִּי אַתָּה יְיָ הַעוֹנָה בַּעֲת צָרָה פּוֹדֶה
וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַעוֹנָה בַּעֲת צָרָה:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תַהֲלִתֵנוּ אַתָּה וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה
שְׁלָמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ ^ו כִּי אֶל מֶלֶךְ רּוּפָא נֶאֱמָן וְנַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ רּוּפָא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בארץ ישראל אומרים "טל ומטר לברכה" מז' מרחשון עד מוסף יום א' לפסח. בחו"ל אומרים מערבית
ד'דצמבר-4 (דצמבר-5 שנה מעוברת) עד יום א' לפסח.

בְּרִךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה
וְתֵן (בְּקִיץ: בְּרִכָּה) (בַּחֲרוֹף: טַל וּמָטָר לְבִרְכָּה) עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
וּשְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶיךָ וּבְרִךְ שְׁנוֹתֵנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים:

תַּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְשָׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ וּמִבְּצֵנוּ יַחַד
מֵאֲרָבֶעַ כְּנָפּוֹת הָאֲרָץ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ, גְּדוּחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבִרְאשׁוֹנָה וְיִוָּעֲצֵנוּ כְּבִתְחִלָּה וְחִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאֲנָחָה
וּמְלוּךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבָרְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ *מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):

וְלַמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַרְשָׁעָה כְּרָגַע תֵּאבֵד. וְכָל
[אוֹיְבֶיךָ][אוֹיְבֵי עַמְּךָ] מִהֲרָה יִכָּרְתוּ. וְהַזֵּדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר

^ו תפילה ליחיד:

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש
ורפואת הגוף לחוליה (פלוני בן פלוני) בתוך שאר חולי ישראל:

ותמגור ותכניע במהרה בימינו. ברוך אתה ה', שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל ועל פליטת סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו יהמו רחמיה יי אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמם ולעולם לא נבוש כי כך בטיחנו: ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלם עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כאשר דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בגין עולם וכסא דוד מהרה לתוכה תבין: vi
ברוך אתה יי בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קנינו כל חיום: ברוך אתה יי מצמיח, קרן ישועה:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים ובקצון את תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפניך מלפנו ריקם אל תשיבנו vii כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים: ברוך אתה יי שומע תפלה:

vi בתשעה באב: נחם יי אלהינו את-אבלי ציון ואת-אבלי ירושלים ואת-העיר האבלה והחרבה והבזויה והשוממה. האבלה מבלי בגיה והחרבה ממעונותיה והבזויה מכבודיה והשוממה מאין יושב. והיא יושבת וראשה חפוי באשה עקרה שלא ילדה. ויבלעוה לגיונות ויירשוה עובדי פסילים. ויטילו את-עמך ישראל לחרב ויחרגו בדון חסידי עליין. על-כן ציון במר תבכה וירושלם תתן קולה. לפי לפי על חלליהם מעי מעי על חלליהם. כי אתה יי באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה, כאמור: ואני אהיה-לה נאם-יי חומת אש סביב ולקבוד אהיה בתוכה: ברוך אתה יי מנחם ציון ובנה ירושלים: את צמח...

vii בתענית ציבור היחיד אומר כאן "עננו", אלא מסימים ב"כי אתה שומע"...

עננו יי עננו ביום צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנחנו אל תפן אל רשענו ואל תסתר פניך ממנו ואל תתעלם מתחנונתנו: היה נא קרוב לישועתנו יהי נא חסדך לנחמנו טרם נקרא אליך עננו כדבר שנאמר: והיה טרם-יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: כי אתה יי העונה בעת צרה הודה ומציל בכל עת צרה וצוקה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר
ביתך: ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכון ותהי
לכרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חודש וחול המועד:

אלהינו ואלהי אבותינו נעלה ונבא ונגיע ונראה ונרצה וישמע ויפקד ויזכר
וזכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים
עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה ולטובה ולחן
ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום

ראש החדש | חג המצות | חג הסוכות

הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי
אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחננה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכנינו
לציון:

בחזרת הש"ץ - מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יזכרנו יוצר
בראשית: ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על
שתחיייתנו וקימתנו: כן תחננו
ותקומנו ותאסוף גלותינו
לחצרות קדשך לשמור חקיך
ולעשות רצונך ולעבדך
בלבב שלם על שאנו מודים
לך ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד
צור חנינו מגן ישענו אתה הוא לדור
ודור: נודה לך ונספר תהלתך על
חנינו המסורים בידיך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיון שפכל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
שפכל עת ערב ובקר וצהרים:
הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם
כי לא תמו חסדיך מעולם קנינו לך:

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בפורים: בימי מרדכי
ואסתר בשושן הבירה
כשעמד עליהם המן
הרשע בקש (אסתר א)
להשמיד להרג ולאבד
את כל־היהודים מנער
ועד־זקן טף ונשים ביום
אחד בשלושה עשר לחדש
שנים־עשר הוא־חדש
אדר ושללם לבז: ואתה
ברחמך הרבים הפרת
את עצתו וקלקלת את
מחשבתו ונשבות גמולו
בראשו ותלו אותו ואת
בניו על העץ:

בחנוכה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן
גדול חשמוני ובניו כשעמדה מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך
ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמך
הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את
ריבם הנית את דינם נקמת את נקמתם:
מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד
צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך: ולך
עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך
ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום
הזה: ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו
את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו
נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי
חנכה אלו להודות להלל לשמך הגדול:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בעש"ת: וכתוב לחיים טובים בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו
סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאח להודות:

בחזרת הש"ץ אלהינו ואלהי אבותינו בברכנו בברכה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפני אהרן ובניו כהנים עם
קדושך כאמור:

יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ:
 קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
 יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ:
 קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
 יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם:
 קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן

שְׁלוֹם רַב עַל

בתענית ציבור:

יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ: בִּרְכָנוּ אֱבִינוּ כָּלנוּ
כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה
הַשְׁלוֹם: וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם:

וטוב בעיניך לברוך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי בעש"ת: בְּסֶפֶר חַיִּים בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה
נֶזְכֵּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
וּנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲוָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי:
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה
לִמְעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיֶנְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ:
לִמְעַן יִחַלְצוּן יִדְיֶיךָ הַיּוֹשִׁיעָה יִמְיֶנְךָ וְעֲנֵנִי:

תהלים ס

היחיד בקבלת תעניתו, במנחה לפני התענית אומר כאן:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים הֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית נִדְבָּה לְמַחֵר:

ואם בדעתו שלא להשלים את תעניתו יוסיף:

עַד חֲצֵי הַיּוֹם: או: עַד אַחֲרֵי תְּפִלַּת מִנְחָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתַּקְּבֵלְנִי בְּאַהֲבָה וּבִרְצוֹן וְתִבָּא
לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי וְתַעֲנֶנּוּ עֲתִירָתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל

פֶּה: יְהִיו לְרָצוֹן ...

היחיד המתענה ביום תעניתו אומר כאן:

רבון העולמים גלוי וידוע לפניך בזמן שבית המקדש קים אדם חוטא מקריב
קרן ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודמו ואתה ברחמיה הרבים מכפר.
ועכשיו ישבתי בתענית ונתמעט חלבי ודמי: יהי רצון מלפניך שיהי חלבי
ודמי שנתמעט היום כאילו הקרבתי לפניך על גבי המזבח ותרצני:

יהי לרצון אמרי-פי והגנין לבי לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום
במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים
קדמניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות:

בימים שאין בהם תחנון ממשיכים עם "עלינו" עם 77

בעש"ת (לא בערב שבת) אומרים "אבינו מלכנו" עם 64

תחנון

אין נופלים אפים בערב שבת, בבית אבל, בראש חודש, כל חודש ניסן, ראש חודש סיון עד אסרו חג
שבועות, ט' באב, ט"ו באב, ערב ראש השנה, מערב יום כפור עד חודש מרחשון, חנוכה, פורים (קטן).

ויאמר דוד אל-גד צר-לי מאד נפלה נא ביד-יהוה כירבים רחמי
וביד-אדם אל-אפלה: רחום ותנון, חטאתי לפניך יי מלא רחמים
רחם עלי וקבל תחנוני

וי אל-באפה תוכיחני	ואל-בחמתך תיסרני:
חנני יי כי אמלל אני	רפאני יי כי נבחלו עצמי:
ונפשי נבחלה מאד	ואתה יי עד-מתי:
שובה יי חלצה נפשי	הושיעני למען חסדך:
כי אין במוות זכרך	בשאול מי יודה-לך:
יגדתי ו באנחתי	אשתה בכל-לילה מטתי
בדמתי ערשי אמסה:	עששה מפעם עיני

סִירוּ מִמֶּנִּי כָּל-פַּעַלִי אֲנִי	עֲתִקָּה בְּכָל-צוּרָי:
שָׁמַע יי' תַּחֲנֹנֹתִי	כִּי-שָׁמַע יי' קוֹל בְּכִי:
יִבְשׁוּ וַיִּבְהֲלוּ מֵאֵד כָּל-אֲבִי	יִי תַפְלִיתִי יִקָּח:
	יָשְׁבוּ יִבְשׁוּ רָגַע:

בתענית ציבור:

שומר ישראל שְׁמוֹר יִשְׂרָאֵל וְאֵל יֵאָבֵד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל: שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׁאֲרִית עִם אֶחָד וְאֵל יֵאָבֵד גּוֹי אֶחָד הַמְּיַחֲדִים שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׁאֲרִית עִם קְדוֹשׁ וְאֵל יֵאָבֵד גּוֹי קְדוֹשׁ הַמְּשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלוֹשׁ קְדוּשׁוֹת קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ: מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים הַתְרַצָּה וְהַתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר: אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חֲנֻנֵנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ מַה-נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זָכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסֶדֶיךָ כִּי מַעֲוָלָם הָמָּה: יְחִי-חֶסֶדֶךָ יְיָ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: אֶל-תִּזְכֹּר-לָנוּ עֹנֶת רֹאשֵׁנִים מֵהָר יִקְדְּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: חֲנֻנֵנוּ יְיָ חֲנֻנֵנוּ כִּי-רַב שָׁבַעֲנוּ בָּיו: בְּרָגַז רַחֵם תִּזְכֹּר: כִּי-הוּא יָדַע וַיִּצְרֵנוּ זָכוֹר כִּי-עָפָר אָנֻחֵנוּ: ◊ עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל-דְּבַר כְּבוֹד-שְׁמֶךָ וְהַצִּילָנוּ וּכְפָר עַל-חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעָלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתָהּ וְנִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב: וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעָלְמָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא (* בעש"ת: לְעָלְמָא לְעָלְמָא מִכָּל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְאַמִּירָן בְּעָלְמָא: וְאָמְרוּ אָמֵן:

(קהל: קִבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ:)
תִּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְרַעוּתֵהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קָדָם אָבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא: וְאָמְרוּ אָמֵן: (קהל: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן:

(קהל: עֲזָרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצִי:)

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן:

עלינו

אין אומרים "עלינו" עם מתפללים ערבית מיד:

ד"ה ב' כ
תהלים כה
תהלים לג

תהלים עט
תהלים קכג
חבקוק ג
תהלים קג
תהלים עט

תהלים קיג

תהלים קכא

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֶדוֹן הַכֹּל, לְתַתּוֹת גְּדֻלָּהּ לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ
כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׁם חָלַקְנוּ כָּהֵם,
וּגְזַרְלָנוּ כָּכֹל-הַמוֹנֵם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל
אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיִסַּד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב
יָקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וּשְׂכִינֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין
עוֹד, אֱמֶת מַלְכֵנוּ, אָפֶס זֹלָתוֹ. כִּכְתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וַהֲשַׁבַּתָּ
אֶל-לְבָבְךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין
עוֹד:

דברים ד

עַל כֵּן נִקְנָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר
גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת וּכְרֹתוֹן, לְתַשֵּׁן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רָשָׁעֵי אָרֶץ.
וּכְיִרְדֵּי וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן.
לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר וַיִּתְנוּ. ◊ וַיִּקְבְּלוּ כָּל־
אֶת עַל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלְּךָ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד:

ערבית לחול

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְיָ
בְּלִילֹת: שְׁאוּ־יַדְכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְיָ: יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם
וְאָרֶץ:

יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: תהלים מו ג' פ
יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּמַח בָּךְ: תהלים פד ג' פ
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ: תהלים כ ג' פ

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיה־רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּבָרָא כְּרֻעֹתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּסוּכֹתָא
וּבְיוֹמֵיכֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב - וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיה־רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיה־דְקֹדֶשׁא בְּרִידָא הוּא: *לְעָלְמָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא (* בעש"ת:
לְעָלְמָא לְעָלְמָא מְכַל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְאָמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

וְהוּא רַחוּם יַכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר
כָּל־חַמְתּוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ: תהלים עט ג' פ

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל ש"ץ: בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

בְּרוּךְ הוּא: שְׁהוּא רִאשׁוֹן קהל וי"ץ: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים: סְלוּ לְרַגְבִּי בְּעֲרֹבוֹת בֵּיתָא שְׁמוֹ וְעֲלִינוּ לְפָנָיו: וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרַכָּה
וְתִתְהַלָּה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרֵבִים
בְּחֻקָּהּ פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָהּ מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים
וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרֻצּוֹנוֹ: בּוֹרָא יוֹם וְלַיְלָה
גּוֹלָל אוֹר מִפְּנֵי חֲשָׁךְ וְחֲשָׁךְ מִפְּנֵי אוֹר: וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: > אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד
יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרֵבִים:

תהלים קלד

תהלים מו

תהלים פד

תהלים כ

תהלים עט

תהלים כ

תהלים סו

תהלים קיג

אָהַבְתָּ עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אָהַבְתָּ: תוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לְמִדָּת: עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נָשִׂית בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׁמַח
בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ וְבָהֶם
נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה: ◊ וְאָהַבְתָּךְ אֵל תִּסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יי אוֹהֵב, עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אֵל מֶלֶךְ נָאֵמָן
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

דברים

וְאָהַבְתָּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עַל-לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ
וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתָּךְ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטָשֶׁפֶת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

דברים

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ תִּשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה אִתְּכֶם הַיּוֹם
לֵאמֹר אֶת-יי אֱלֹהֵיכֶם וְלִעְבְּדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנִתַּתִּי
מִטֶּר-אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשְׁךָ וְיִצְהַרְךָ:
וְנִתַּתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לִבְהֶמְתְּךָ וְאָכְלָתָּ וְשִׁבַּעְתָּ: הַשְׁמֵרְנוּ לָכֶם כֵּן וּפָתַח
לִבְבְּכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
אִף-יי בָּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מִטֶּר וְהִנָּחְמָה לֹא תִּתֵּן
אֶת-יְבוּלָהּ וְאִבְדַּתֶּם מִזֶּהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יי נָתַן לָכֶם:
וְשָׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהַ עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אוֹתָם לְאוֹת
עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ לְטָשֶׁפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אוֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתָּךְ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ: וּכְתַבְתֶּם
עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:
וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ

דברים יא

במדבר יו

לָהֶם צִיצַת עַל-כַּנְפֵי בְּגִדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצַת הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצַת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבִבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֹא־תִיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיטֹת לָכֶם לֹא־לֵהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

הש"ץ אומר "אמת" בקול רם:

אֲמַת וְאַמוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִילְתוֹ וְנֶאֱנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִּים מְלָכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים: הָאֵל הַנּוֹפֵרֵעַ לָנוּ מִצָּרֵנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הַעֹשֶׂה גְדֻלּוֹת עַד-אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד-אֵין מִסְפָּר: הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא-נִתֵּן לְמוֹט רִגְלָנוּ: הַמְדְּרִיכָנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיֵּרָם קִרְנָנוּ עַל כָּל שִׁנְאֵינוּ: הַעֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפֶּרֶעַה אוֹתָת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם: הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתֵהוּמוֹת טָבַע: וְרָאוּ בָנוּ גְבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדּוּ לְשִׁמּוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

קהל: מִי-כָמָכָה בָּאֱלֹם יְיָ מִי כָמָכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תִהְיֶה עֲשֵׂה פֶלֶא:

ש"ץ: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעֵ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֱלֹהֵי עָנוּ וְאָמְרוּ:

קהל: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר: כִּי-פָדָה יְיָ אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיַּגְאֵלוּ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

אויב ט

תהלים טו

שמות טו

שמות טו

ירמיה לא

השְׁכִיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּבְנוֹ לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמָךְ וְתִקְנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ: וְהַגֵּן בַּעֲדֵנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהִסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבָצַל בְּנִפְיֶךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילָנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה: ◊ וְשָׁמֹר צִאֲתָנוּ וּבֹאֲנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדְךָ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: כִּי לֹא-יִטָּשׁ יְיָ אֶת-עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אַתְּכֶם לֹו לְעַם: וַיֵּרָא כָּל-הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: יְהִי-חֲסִדֶּךָ יְיָ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְסַבְּצֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: כָּל-גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי-גָדוֹל אַתָּה וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדְךָ: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתְךָ נִזְדָּה לָךְ לְעוֹלָם לְדָר וְדָר לְסֹפֶר תִּהְלָתְךָ: בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם: בָּרוּךְ יְיָ בְּלִילָה: בָּרוּךְ יְיָ בְּשִׁכְבָּנוּ: בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמָנוּ: כִּי בִיָּדְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים: אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל-חַי וְרוּחַ כָּל-בֶּשֶׁר-אִישׁ: בִּיָּדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שׁוֹבְשִׁמִּים יַחַד שְׁמֹךְ וְקִנָּם מִלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמֶלֶךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבְנוֹ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֱמֶת בְּאֱמֶת לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד: ◊ כִּי הַמְּלָכוֹת שְׁלָךְ הִיא וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכְבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בְּכְבוֹדוֹ תָּמִיד וּמְלוּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו:

תהלים ט9
תהלים קלה
תהלים עב

תהלים קד

תהלים קיג
שמואל א' יב

מלכים א' יח

זכריה יד

תהלים לג
תהלים קו

תהלים עט

איוב יב
תהלים לא

תהלים י
תהלים צג
שמות טו

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעֶלְמָא דִּבְרָא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב - וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא
 מִבְּרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיהַ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא : *לְעָלְמָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא (* בעשי"ת:
 לְעָלְמָא לְעָלְמָא מִכָּל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירָתָא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמָתָא דְאִמְרֵן בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

~ תפילת העמידה ~

אֲדִנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
 וְקוֹנֵה הַכֹּל יִזְכֹּר חֲסָדֵי אֲבוֹת וַיִּמְבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
 בְּאַתְרָתָהּ:

(בעשי"ת: זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים

וּכְתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:)

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֹּן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדִנִּי מִחַיָּה מָתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף יום א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הַרִּיחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מִחַיָּה מָתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
 חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְנִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר: מִי כְמוֹךָ בְּעַל
 גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחַיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 (בעשי"ת: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים זֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:)
 וְנֶאֱמָן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מָתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִחַיָּה הַמָּתִים:

אתה קדוש וְשִׁמְךָ קדוש וקדושים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ *הָאֵל* (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אתה קדוש וְשִׁמְךָ קדוש וקדושים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ *הָאֵל* (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אתה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמִיד לְאִנּוּשׁ בִּינָה וְחֲנּוּנִי מֵאִתְּךָ בִּינָה דַּעַת
וְהַשְׁכֵּל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ וּקְרַבֵּנוּ מִלְּכֵנוּ לַעֲבוּדְךָ וְחַזִּירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטֵאנוּ מִחַל לָנוּ מִלְּכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלָח
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חֲנוּן הַמִּרְבֶּה לְסִלּוֹחַ:

רֵאשׁ בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מִהֶרֶה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גּוֹאֵל חֲזַק
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאנוּ יְיָ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשָׁעָה כִּי תִהְלָתֵנוּ אַתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה
שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ^{viii} כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוּפָא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ רּוּפָא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בארץ ישראל אומרים "טל ומטר לברכה" מז' מרחשון עד מוסף יום א' לפסח. בחו"ל אומרים מערבית

דדצמבר-4 (דצמבר-5 שנה מעוברת) עד יום א' לפסח.

בִּרְךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה
וְתֵן (בקיץ: בִּרְכָה) (בחורף: טַל וּמָטָר לְבִרְכָה) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה
וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָךָ וּבִרְךְ שְׁנוֹתֵנוּ כְּשָׁנִים טוֹבוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרְךְ
הַשָּׁנִים:

^{viii} תפילה ליחיד:

ויהי רצון מלפניך יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּשַׁלַּח מִהֶרֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם רְפוּאָה הַנִּפְשׁ
וְרְפוּאָה הַגּוּף לְחוֹלָה (פלוגי בן פלוגי) בְּתוֹךְ שָׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לשבץ גליותינו וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ: ברוך אתה יי מִשְׁבֵּץ. נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה וְחֹסֵר מִמֶּנּוּ יִגְזֹן וְנִאֲנָחַה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אֵתָּה יי לְבִדְךָ בְּחֹסֶד וּבְרַחֲמִים וְצִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ אַתָּה יי *מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):

וּלְמַלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הָרָשָׁעָה כָּרְגַע תֵּאבֵד. וְכָל [אוֹיְבֶיךָ] [אוֹיְבֵי עַמְּךָ] מִהֲרָה יִכָּרְתוּ. וְהַזֵּדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וּתִשְׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַנִּיעַ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ה', שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעָלֵינוּ יְהִמּוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֻּת וְשִׁים חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בִּטְחָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁעַן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וּלְיִרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקִרּוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין: בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צִמְחַת דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תִצְמַח וְקִרְנוֹ תִרּוֹם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִנִּינוּ כָּל הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִצְמִיחַ. קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת תְּפִלָּתָנוּ כִּי אַל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתֵינוּ וְתַחֲנוּגֵינוּ אַתָּה וּמְלַפְנֶיךָ מִלְּכֵנוּ רִיקָם אַל תִּשְׁיִבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפִלָּתָם וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיתְךָ: וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְּפִלָּתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בראש חודש וחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֹּר
זְכוּנוֹ וּפְקֻדּוֹנוֹ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדָה וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם
עִיר קְדֻשָּׁה וְזִכְרוֹן כָּל עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָלִיטָה וּלְטוֹבָה וּלְחֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

ראש החדש | חג המצות | חג הסוכות

הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּנוֹ וְרַחֲמֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּתְחַזִּיקָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ
לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׂאתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד
צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר: נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ
עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקִידוֹת לָךְ וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכְךָ
יוֹם עַמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכְךָ עַת עָרַב וּבָקֵר וְצִהְרִים:
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קִנִּינוּ
לָךְ:

עַל הַנָּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שְׁעָשִׂיתָ
לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

בפורים:	בִּימֵי מָרְדֳּכָי	בחנוכה:	בִּימֵי מִתְּחִילָתוֹ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן
וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה		גָּדוֹל חֲשֹׁמְנִי וּבְנָיו בְּשַׁעֲמָדָה מְלָכוֹת יוֹן	
בְּשַׁעֲמָד עֲלֵיהֶם הָמָן		הִרְשָׁעָה עַל עַמָּה יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחֵם תּוֹרָתְךָ	
הִרְשָׁע בִּקְשׁ (אסתר א)		וּלְהַעֲבִירֵם מִחֲפֵי רְצוֹנְךָ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ	
לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד		הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם רַבָּתָא אֵת	
אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים מִנֶּעַר		רִיבָם דָּנַתָּ אֵת דִּינָם נִקְמָתָא אֵת נִקְמָתָם:	
וְעַד-זָקֵן טָף וְנָשִׁים בָּנוּם		מִסְרָתָ גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד	

אֶחָד בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא-חֹדֶשׁ
אֶדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרַת
אֶת עַצְמוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁבֹּת גְּמוּלוֹ
בְּרָאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת
בְּנָיו עַל הָעֵץ:
מַעֲטִים וְטַמָּאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ: וְלֹךְ
עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהִיּוֹם
הַזֶּה: וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ בְּנֶיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנִי
אֶת הַיִּכְלָךְ וְטַהֲרֵנוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהַדְּלִיקוּ
נֵרוֹת בְּחֻצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ וְקַבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי
חֲנֻכָּה אֵלֶּיךָ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וְעַל כָּלֵם יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תַּמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעש"ת: וכתוב לחיים טובים בני ברייתך:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשְׁוּעָתְנוּ וְעֲזָרָתְנוּ
סֶלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֹךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

בַּחֲזוֹת הַש"ץ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְּנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהֲרֹן וּבְנָיו כְּהֻנִּים עִם
קְדוֹשְׁךָ כְּאֲמֹר:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: קהל: כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן
יְאֹר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: קהל: כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן
יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם: קהל: כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תִּשִּׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל
הַשָּׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ: בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה
נִזְכָּר וְנִקְטָב לְפָנֶיךָ אֲנִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֶצֶר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדּוּם
וּנְפֻשֵׁי הַיָּמָר לְכָל מַדְבָּה: פֶּתַח לְבָנוּ בְּהַחֲרֵם וּבְמַצּוֹתֶיךָ פְּרֻסָּה וּפְנִי:

וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמוך עשה למען מינהך עשה למען קדשתך עשה למען תורתך: למען יחלצון ידידיך הושיעה מינהך וענני: יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תהלים ס
תהלים ט

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבך ליי מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות:

מלאכי ג

יתגדל ויתקדש שמוי רבא בעלמא דברא כרעותה וימליך מלכותה בתיכון וביומיו ובחני דכל-בית-ישראל בעגלא ובזמן קריב - ואמרו אמן: והא שמוי רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתחלל שמוי דקדשא בריך הוא: *לעלא מן כל-ברכתא* (בעשית: לעלא לעלא מכל ברכתא) ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

אין אומרים 'יהי נעם' כאשר יום טוב חל בשבוע הבא.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

תהלים צ

ישב בסתר עליון בצל שדי ותלונן: אמר ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח-בו: כי הוא יצילך מפח יקוּש מדבר הוות: באברתו יסוד לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא-תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהררים: יפל מצדך אלהי ורבבה מימינה אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי-אתה יי מחסי עליון שמת מעונה: לא-תאנה אליך רעה ונגע לא-יקרב באהלך: כי מלאכיי יצוה-לך לשמרך בכל-דרכיך: על-כפים ושאונך פן-תגף באבן רגלך: על-שחל ופתן תדרוך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטתו אשגבתו כי-ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצתו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו ואראתו בישועתי: ארך ימים אשביעהו ואראתו בישועתי:

תהלים צא

וַאֲתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאִמְרִין: קְדִישׁ בְּשָׁמַי מְרוֹמָא עֲלָא בֵּית שְׁכִינְתָּהּ
קְדִישׁ עַל אֶרֶעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ קְדִישׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִיָּא יי צְבָאוֹת
מְלֵיא כָל אֶרֶעָא זִיו יְקָרָה: ◊ וְתִשְׁאַנֵּי רִיחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל:

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְקוֹמוֹ:

וְנִטְלַתְנֵי רוּחָא וְשִׁמְעַת בְּתָרֵי קֵל זִיע סָגִיא דְּמִשְׁבַּחֵין וְאִמְרִין: בְּרִיךְ
יְקָרָא דִּיי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יי וּמְלִךְ לְעֵלָם וְעַד:

יי מְלִכּוּתָהּ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִיָּא: יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
אַבְתֵּינוּ שְׁמִרָה־נָּאָת לְעוֹלָם לִיִּצְר מַחְשָׁבוֹת לִבְבַּ עַמָּךְ וְהִכֵּן לִבְכָּם
אֱלֹהֵי: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיֵב אָפוֹ וְלֹא
יִעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסִלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֲיֶךָ:
צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל
יִשְׁוּעָתָנוּ סֵלָה: יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת
אֲשֶׁר־אִדָּם בְּטַח בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאָנוּ:

בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שְׁפָרְאָנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וַחֲיֵי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא יַפְתָּח לִבְנוּ בְּתוֹרָתוֹ וַיִּשֶׁם
בְּלִבְנוּ אֶהְבֵּתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבַּ שְׁלָם לְמַעַן לֹא
נִיגַע לָרִיק וְלֹא נִלְד לְבִהְלָה:

יְחִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבּוּתֵינוּ שְׁנִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמַּשִּׁיחַ וּלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ:
בְּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּינֵי וְהִיָּה יי מְבַטְחוֹ: בְּטַחוּ בֵּי עַד־עַד פִּי
בְּנֵה יי צוּר עוֹלָמִים: ◊ וַיְבַטְחוּ בָךְ יוֹדְעֵי שְׁמֹךְ פִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דְרָשִׁיךְ
יי: יי חַפֵּץ לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּבִרָא כְּרֻעֻתָּהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָּהּ בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב: וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעָלְמָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא (* בעש"ת: לְעָלְמָא
 לְעָלְמָא מְכַל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאָמִירָן בְּעֵלְמָא: וְאָמְרוּ אָמֵן:
 (קהל: קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרֻצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ:)
 תִּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעֻתֵהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אָבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא: וְאָמְרוּ אָמֵן :
 (קהל: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:)
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן :
 (קהל: עֲזָרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצָא:)
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן :

תהלים קיג

תהלים קכא

בחנוכה מדליקים את המנורה עמ' 120

בפורים קוראים את מגילת אסתר עמ' 122

בימי ספירה סופרים כאן את העומר עמ' 92

עלינו

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו ככל-המונם, שהם משתחווים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו כורעים ומשתחווים ומוזדים לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבחי מרומים. הוא אלהינו, אין עוד, אמת מלבנו, אפס זולתו. כפתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל-לכבוד כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים פרות ופרתיו, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. ופירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל בך, תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר ותנו, ויקבלו כלם את על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד:

﴿ ספירת העמר ﴾

הנני מקים מצות עשה של ספירת העמר כמו שכתוב בתורה:
וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-עמר תהנופה שבע
שבתות תמימות תהינה: עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים

ויקרא כב

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על

היום יום אחד לעמר:	ט"ז ניסן	1
היום שני ימים לעמר:	י"ז ניסן	2
היום שלשה ימים לעמר:	י"ח ניסן	3
היום ארבעה ימים לעמר:	י"ט ניסן	4
היום חמשה ימים לעמר:	כ' ניסן	5
היום ששה ימים לעמר:	כ"א ניסן	6
היום שבעה ימים שהם שבוע אחד לעמר:	כ"ב ניסן	7
היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד לעמר:	כ"ג ניסן	8
היום תשעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים לעמר:	כ"ד ניסן	9
היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלשה ימים לעמר:	כ"ה ניסן	10
היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד וארבעה ימים לעמר:	כ"ו ניסן	11
היום שנים עשר יום שהם שבוע אחד וחמשה ימים לעמר:	כ"ז ניסן	12
היום שלשה עשר יום שהם שבוע אחד וששה ימים לעמר:	כ"ח ניסן	13
היום ארבעה עשר יום שהם שני שבועות לעמר:	כ"ט ניסן	14
היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעמר:	ל' ניסן	15
היום ששה עשר יום שהם שני שבועות ושני ימים לעמר:	א' אייר	16
היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ושלשה ימים לעמר:	ב' אייר	17
היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעמר:	ג' אייר	18
היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וחמשה ימים לעמר:	ד' אייר	19
היום עשרים יום שהם שני שבועות וששה ימים לעמר:	ה' אייר	20
היום אחד ועשרים יום שהם שלשה שבועות לעמר:	ו' אייר	21
היום שנים ועשרים יום שהם שלשה שבועות ויום אחד לעמר:	ז' אייר	22
היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושני ימים לעמר:	ח' אייר	23
היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושלשה ימים לעמר:	ט' אייר	24
היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וארבעה ימים לעמר:	י' אייר	25
היום ששה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעמר:	י"א אייר	26
היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וששה ימים לעמר:	י"ב אייר	27

היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות לעמר:	י"ג אייר	28
היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות ויום אחד לעמר:	י"ד אייר	29
היום שלשים יום שהם ארבעה שבועות ושני ימים לעמר:	ט"ו אייר	30
היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה שבועות ושלשה ימים לעמר:	ט"ז אייר	31
היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים לעמר:	י"ז אייר	32
היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וחמשה ימים לעמר:	י"ח אייר	33
היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וששה ימים לעמר:	י"ט אייר	34
היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה שבועות לעמר:	כ' אייר	35
היום ששה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ויום אחד לעמר:	כ"א אייר	36
היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושני ימים לעמר:	כ"ב אייר	37
היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושלשה ימים לעמר:	כ"ג אייר	38
היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות וארבעה ימים לעמר:	כ"ד אייר	39
היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות וחמשה ימים לעמר:	כ"ה אייר	40
היום אחד וארבעים יום שהם חמשה שבועות וששה ימים לעמר:	כ"ו אייר	41
היום שנים וארבעים יום שהם ששה שבועות לעמר:	כ"ז אייר	42
היום שלשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ויום אחד לעמר:	כ"ח אייר	43
היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושני ימים לעמר:	כ"ט אייר	44
היום חמשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושלשה ימים לעמר:	א' סיון	45
היום ששה וארבעים יום שהם ששה שבועות וארבעה ימים לעמר:	ב' סיון	46
היום שבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות וחמשה ימים לעמר:	ג' סיון	47
היום שמונה וארבעים יום שהם ששה שבועות וששה ימים לעמר:	ד' סיון	48
היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות לעמר:	ה' סיון	49

הרחמן הוא יחזיר עבודת בית המקדש למקומה: יהי רצון מלפניך
 יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן
 חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמיות:

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו
 סלה: לבעת בארץ דרכך בכל-גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים
 יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כיתתשפט עמים מישר
 ולאמים בארץ תנתם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
 ארץ נתנה יבולתה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו
 אותו כל-אפסי-ארץ:

במוצאי יום טוב מתחילים כאן:

וְהוּא רַחוּם וְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעֲרִיר
כָּל־חַמָּתוֹ: יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנִי בְיוֹם־קָרְאֵנִי:

וַיִּתְּכֶרֶךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְּפָאֵר

וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא: שְׁהוּא רִאשׁוֹן

וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְלַעֲדֵי אֵין

ש"ץ: בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ:

קהל וּש"ץ: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

אֱלֹהִים: סֵלֹו לְרַקֵּב בְּעֶרְבוֹת בִּיָּה שְׁמוֹ וְעֲלֵזוֹ לִפְנֵינוּ: וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל-כָּל-בְּרָכָה
וּתְהִלָּה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עֶרְבִים
בְּחֻקָּהּ פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים
וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרֻצּוֹנוֹ: בּוֹרָא יוֹם וְלַיְלָה
גּוֹלָל אֹרֶךְ מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹרֶךְ: וּמַעְבִּיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: > אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד
יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעְרִיב עֶרְבִים:

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבָּת: תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לְמַדָּת: עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁיֵחַ בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׁמַח
בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ וּבָהֶם
נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה: > וְאֶהְבָּתְךָ אֵל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אוֹהֵב, עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצֻוֶּה הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ
וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

תהלים סח

תהלים קיג

דברים ו

דברים ו

וְהָיָה אִם-שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
 לֵאמֹר הִנֵּה אֲנִי אֵלֵהֶיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי
 מִטֶּר-אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דִּגְגָה וְתִירֹשֶׁךָ וַיִּצְהָרְךָ:
 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה לְבַהֲמֹתֶךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמֵרְנוּ לָכֶם כֵּן וּפָתַח
 לִבְבְּכֶם וְסִרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָלַה
 אֶפְ-יְיָ בְּכֶם וַעֲזַר אֶת-הַשְּׂמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מִטֶּר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִפֹּן
 אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבְדַּתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם:
 וְשָׂמַתֶּם אֶת-דְּבַרְי אֱלֹהַ עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
 עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹשֶׁטֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בַּשָּׁבָת כְּבִיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבַשָּׂכָבָה וּבְקוֹמְךָ: וּכְתַבְתֶּם
 עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבַשְּׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
 לָהֶם צִיצִית עַל-כִּנְפֵי כִגְדֵיהֶם לְדֶרֶתָם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכִּנֹּף פֶּתִיל
 תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכַּרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְיָ
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרֻוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם
 זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדָשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֵלֵהֶיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֵלֵהֶיכֶם:

במדבר י"ו

הש"ץ אומר "אמת" בקול רם:

אֱמֶת וְאִמּוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִילְתוֹ וְאִנְחֵנוּ
 יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: תַּפְוּדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מְלָכֵנוּ תַּגּוּאֲלָנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים:
 הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרָנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ: הָעֹשֶׂה
 גְּדֻלוֹת עַד-אֵין חֶקֶר וּנְפִלְאוֹת עַד-אֵין מִסְפָּר: הַשֵּׁם גִּבּוֹר בְּחַיִּים
 וְלֹא-נָתַן לְמוֹט רִגְלָנוּ: הַמְדַּרִּיכָנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיִּגְרֵם קִרְבָּנוּ עַל
 כָּל שִׁנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפֶּרַע אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת
 בְּנֵי חָם: הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

איוב ט

תהלים י"ו

מתוכם לחירות עולם: המעביר בְּנֵי בִין גִּזְרֵי יָם סוּף אֶת רוֹדְפֵיהֶם
וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתֵהוּמוֹת טַבַּע: וְרָאוּ בְּנֵי גְבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ:
◊ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם: מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

קהל: מִי־כִמְכָּה בָּאֵלִים יְיָ מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקָדֶשׁ נִרְאָה תִּהְיֶה עֲשֵׂה
פֶּלֶא:

ש"ץ: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׁה זֶה אֵלֵינוּ עָנוּ וְאָמְרוּ:

קהל: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר: כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּגְאֻלוּ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹּאֲלֵ
יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ
סֶכֶת שְׁלוֹמָךְ וְתַקְּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ: וְהִגֵּן
בַּעֲדֵנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ
וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֹל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל
מִלֶּךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה: ◊ וְשִׁמּוֹר צִאֲתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:
בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם
יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא־יִטָּשׁ
יְיָ אֶת־עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ תִּגְדֹּל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם לֹא לָעָם:
וַיֵּרָא כָל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פָּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים: וְהִתָּה יְיָ לְמִלֶּךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וְשִׁמּוֹ אֶחָד: יְהִי־חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וּקְבִצְנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: כָּל־גּוֹיִם

שמות טו

שמות טו

ירמיה לא

תהלים פט
תהלים קלה
תהלים עב

תהלים קד

תהלים קיג
שמואל א' יב

מלכים א' יח

זכריה יד

תהלים לג
תהלים קו

תהלים עט

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי-גָדוֹל
 אַתָּה וַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדָּךְ: וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתֶךָ
 גִּידָה לְךָ לְעוֹלָם לְדֹר וָדֹר וְסֹפֵר תִּהְלָתֶךָ: בְּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם: בְּרוּךְ יְיָ
 בְּלַיְלָה: בְּרוּךְ יְיָ בְּשֹׁכְבָנוּ: בְּרוּךְ יְיָ בְּקוּמָנוּ: כִּי בִידְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים
 וְהַמָּתִים: אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפֵּשׁ כָּל-חַי וָרוּחַ כָּל-בֶּשֶׂר-אִישׁ: בִּידְךָ אֶפְקֵיד
 רוּחִי פְדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֹׁפְשֻׁמִּים יַחַד שִׁמְךָ וְקִנִּים
 מַלְכוּתֶךָ תָּמִיד וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

איוב יב
תהלים לא

יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ בְּאֱמֶת בְּאִמֹר לְצִיּוֹן
 מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת
 שְׁלֶךָ הִיא וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בְּכָבוֹדוֹ תָּמִיד וּמִלֹּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל
 מַעֲשָׂיו:

תהלים י
תהלים צג
שמות טו

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְבָרָא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב - וְאִמְרוּ אָמֵן: וְהָא שְׁמִיהָ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמִי עֲלִמָּא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוּמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהָ דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: *לְעֵלָּא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא (* בעש"ת:
 לְעֵלָּא לְעֵלָּא מְכַל בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

תפילת העמידה

תהלים נא

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלָתֶךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
 וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
 בְּאַהֲבָה:

(בעש"ת: זְכַרְנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים)

וּכְתַבְנוּ בְּסֹפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים)

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:

אתה גבור לעולם אֲדֹנִי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף יום א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְנֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר: מִי כְמוֹךָ בֶּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִית יְשׁוּעָה:
(בעש"ת: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:)
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיֶה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לָךְ סֵלָה: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ *הָאֵל (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לָךְ סֵלָה: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ *הָאֵל (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דָּעַת וּמִלְמֵד לְאִנוּשׁ בִּינָה. אַתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ לְמַדַּע
תּוֹרָתְךָ וְתַלְמִידֵינוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְתַבְדִּילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ
לְחוּל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לַשָּׁשֶׁת יְמֵי
הַמַּעֲשֶׂה: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָחַל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לְקַרְאֲתָנוּ לְשָׁלוֹם
חֲשׂוֹכִים מִכָּל חֲטָא וּמִנְּקִים מִכָּל עוֹן וּמִדְּבָקִים בִּירֵאָתְךָ: וְחַנּוּן מֵאַתָּה
בִּינָה דָּעָה וְהַשְׁכָּל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הַשִּׁבְיָנוּ אָבִינוּ לְתּוֹרָתְךָ וְקָרְבָנוּ מִלְכֵנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ וְהַחֲזִירָנוּ בְּתַשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מִלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלָח
אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ:

רָאָה בְּעֵינָיו וְרִיבָה רִיבָנוּ וּגְאָלָנוּ מִהֶרָה לְמַעַן שְׁמַךְ כִּי גּוֹאֵל חֲזַק
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רָפְאָנוּ יְיָ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתָנוּ אַתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה
שְׁלָמָה לְכָל מִכּוֹתֵינוּ ix כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בארץ ישראל אומרים "טל ומטר לברכה" מז' מרחשון עד מוסף יום א' לפסח. בחו"ל אומרים מערבית

ד'דצמבר-4 (דצמבר-5 שנה מעוברת) עד יום א' לפסח.

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה
וְתֵן (בְּקִיץ: בְּרֻכָּה) (בַּחֹרֶף: טַל וּמָטָר לְבִרְכָּה) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה
וְשִׁבְעֵנו מִטּוֹבָהּ וּבְרַךְ שְׁנוֹתָנוּ כְּשָׁנִים תְּשׁוּבוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרַךְ
הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתָנוּ וְשֵׂא נֶס לְקִבְץ גִּלְיֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ. נְדַחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה
וּמְלוּךְ עֲלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבִדָּךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצִדִּיקָנוּ בְּמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ *מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):

וְלַמְלָשִׁינִים אֵל תִּהְיֶה תִקְוָה. וְכָל הָרָשָׁעָה כְּרֹגַע תֵּאבֵד. וְכָל
[[אוֹיְבֶיךָ]] אוֹיְבֵי עַמֶּךָ מִהֶרָה יִכְרְתוּ. וְהַזֵּדִים מִהֶרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר
וְתִמְגַּר וְתִכְנִיעַ בְּמִהֶרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ה', שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ
זֵדִים:

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעֲלֵינוּ יְהִמּוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב

ix תפילה ליחיד:

ויהי רצון מלפניך יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּשַׁלַּח מִהֶרָה רְפוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וְרְפוּאָת הַגּוּף לְחֻלָּה (פְּלוּגֵי בֶן פְּלוּגֵי) בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל:

לכל הבוֹטָחִים בְּשִׁמְךָ בַּאֲמַת וְשִׁים חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא גִבּוֹשׁ כִּי
בְךָ בְּטָחְנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וּלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ וּבָנָה
אוֹתָהּ בְּקִרּוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם וְכִסֵּא דָּוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צִמְחַת דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קִיְנוּ כָּל הַיּוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ. קָרֵן יְשׁוּעָה:

שָׁמַע קוֹלָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת
תַּפְלָתְנוּ כִּי אַל שׁוּמַע תַּפְלָתֵנוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ אַתָּה וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְכֵנוּ רִיקָם
אַל תְּשִׁיבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוּמַע תַּפְלַת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ שׁוּמַע תַּפְלָה:

רַצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתַּפְלָתָם וְהִשָּׁב הַעֲבוּדָה לְדַבֵּר
בֵּיתְךָ: וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בראש חודש וחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר
זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם
עִיר קֹדֶשְׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִּיטָה וּלְטוֹבָה וּלְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

ראש החדש | חג המצות | חג הסוכות

הַזֶּה זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי
אַל מִלֶּךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִיקָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ
לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד
צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן וְשֹׁעֲנוֹ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר: נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקִידוֹת לָךְ וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל
יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם:
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קִנִּינוּ
לָךְ:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

<p>בפורים: בימי מִרְדֵּכָה וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה בְּשַׁעֲמֹד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע בִּקֵּשׁ (אסתר א) לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבְּדוֹ אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים מִנֶּעַר וְעַד-זָקֵן טָרַף וְנָשִׁים בָּנוּם אֶחָד בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנֵים-עָשָׂר הוּא-חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפַּרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ וּקְלַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ וַתִּשְׁבֹּת גְּמוּלוֹ בְּרָאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בָּנָיו עַל הָעֵץ:</p>	<p>בחנוכה: בימי מַתַּתְיָהוּ בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשַׁמְנִי וּבָנָיו בְּשַׁעֲמֹדָה מַלְכוּת יוֹן הָרָשָׁעָה עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֲשֵׁי רְצוֹנָךְ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם רַבָּתָא רִיבָם הִנֵּיתָ אֶת דִּינָם נִקְמָתָא אֶת נִקְמָתָם: מִסְרָתָ גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים וּטְמָאִים בְּיַד טְהוּרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ: וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בַּחַיּוֹם הַזֶּה: וְאַחֲרֵי כֵךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנוּ אֶת הַיִּכְלָךְ וּטְהָרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ וַתְּדַלִּקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ וּקְבָעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶּיךָ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:</p>
--	---

וְעַל כָּלֶם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעש"ת: וכתוב לחיים טובים בני בריהך:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ וְעִזְרָתְנוּ
סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הטוב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

בחזרת הש"ץ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶתְרֵן וּבְנֵי פִתְנִים עִם
קְדוֹשְׁךָ כְּאֲמוֹר:

יְבָרְכֶךָ יי וְשְׁמֶרְךָ: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׁם לְךָ שָׁלוֹם: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תִּשְׁיָם לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל
הַשָּׁלוֹם: טוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי בעש"ת: בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה
הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם: לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תִדּוּם
וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תַּהֲוָה: פָּתַח לִבִּי בַּתּוֹרָתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי:
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ:
לְמַעַן יַחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲגִנִי: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי
וְחֲגִינוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוֹ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
 קִדְמוֹנוֹת: וְעָרְבָה לֵנוּ מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

מלאכי ג

בחול המועד ומוצאי יום טוב שלא במוצאי שבת דלג לקדיש תתקבל ועלינו עמ' 105

סופרים כאן העומר עמ' 92

מדליקים את המנורה לחנוכה כאן עמ' 120

~ הבדלה בבית כנסת ~

סברי מרנן ורבנן ורבנתי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור
לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה: ברוך
אתה יי המבדיל בין קדש לחול:

שיר המעלות אשרי כל ירא יי החלף בדרכיו: יגיע בפיו כי תאכל
אשריך וטוב לך: אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניה בשתלי
זיתים סביב לשלחנך: הנה כירבן יברך גבר ירא יי: יברכה יי
מציון וראה בטיב ירושלים כל ימי חייה: וראה בנים לבניה שְׁלוֹם
על ישראל:

יתגדל ויתקדש שמיא רבא בעלמא דברא כרעותה ונמליה מלכותה בתיכון
וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב: ואמרו אמן: יהא שמיא רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמא ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעדר
ויתעלה ויתחלל שמיא דקדשא בריך הוא: *לעלא מן כל ברכתא (* בעש"ת: לעלא
לעלא מכל ברכתא) ושירתא תשבתא ונחמתא דאמירן בעלמא: ואמרו אמן:

(קהל: קבל ברחמים וברצון את תפלתינו)
תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמיא: ואמרו אמן:
(קהל: יתי שם יי מברך מעתה ועד עולם)

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

(קהל: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:)

עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

~ עלינו ~

עלינו לשבת לאדון הכל. לתת גְּדֻלָּה ליוצר בראשית. שלא עשנו
בגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם.

תהלים קכח

תהלים קיג

תהלים קכא

וגורלנו ככל-המונם, שהם משתחוים להביל וריק, ומתפללים אל
אל לא יושיע. ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב
יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבתי מרומים. הוא אלהינו, אין
עוד, אמת מלכנו, אפס זולתו. כפתוב בתורתו: וידעת היום והשבת
אל-לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת אין
עוד:

דברים ד

על כן נקנה לך יי אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר
גלולים מן הארץ, והאלילים פרות ופרתון, לתן עולם במלכות
שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ.
יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תקרע כל ברה, תשבע כל לשון.
לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם
את על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד:

﴿ הבדלה למוצאי שבת ﴾

במוצאי יום טוב שלא היה בשבת רק אומרים "בורא פרי הגפן" ו"המבדיל".

הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְתָּד כִּי עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה יְיָ וְיִהְיֶה-לִּי
לִישׁוּעָה: וְשִׂאבְתֶּם-מִיּוֹם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיִּשׁוּעָה: לַיְיָ הַיִּשׁוּעָה עַל-עַמּוֹךְ
בְּרִכְתֶּךָ סֵלָה: יְיָ צָבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: לִיחְיֹדִים
הַיִּתֵּה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשָּׁן וִיקָר: כֵּן תִּהְיֶה לָנוּ: כּוֹס-יִשׁוּעוֹת אֲשָׁא
וּבִשֵּׁם יְיָ אֶקְרָא:

סברי מרנן ורננן ורבותי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיַּי בְּשָׂמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אוֹר
לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמְּבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל:

תהלים ג

תהלים מו

אסתר ח

ברכת הלבנה

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ
כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צָבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שָׁמַשׁ וַיָּרֵחַ הַלְלוּהוּ
כָּל־כּוֹכָבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְחַמִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם:
יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִנָּה וּנְבָרָאוֹ: נִיַּעְמִידֶם לַעֲדָה לְעוֹלָם חֶק־נֶתָן
וְלֹא יַעֲבֹר: כִּי־אֶרְאֶה שְׁמִיךָ מַעֲשֵׂי אֲצַבְעֶיךָ יָרֵחַ וְכּוֹכָבִים אֲשֶׁר
כּוֹנְנֶתָה: מָה אֲנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ:

תהלים קמח

תהלים ח

לראות את הלבנה לרגע:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמֶאֱמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרִיּוֹת
פִּיּוֹ כָּל צָבָאָם: חֶק וּזְמַן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת תִּפְקִידָם: שְׁשִׁים
וּשְׁמֹחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפָּעֲלָתוֹ אֱמֶת: וְלִלְבָנָה אָמַר
שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עַטְרָת תִּפְאָרֶת לַעֲמוּסֵי בֶטֶן הָעֲתִידִים לַהֲתַחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ
וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

כל ד' הפסוקים הללו ג' פעמים:

בְּרוּךְ יוֹצֵרֵךְ בְּרוּךְ עוֹשֶׂךְ בְּרוּךְ קוֹנֵךְ בְּרוּךְ בּוֹרֵאךְ:

כָּשֶׁם שְׁאֵנִי רוֹקֵד לְנִגְדֶּךָ וְאֵינִי יָכוֹל לִיַּנֵּעַ בָּךְ כֶּךָ לֹא יוֹכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי
לִיַּנֵּעַ בִּי לָרָעָה:

תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפָחַד בְּגִדְל זְרוּעֶךָ יִדְּמוּ כְּאֶבֶן:

שמות טו

כְּאֶבֶן יִדְּמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְל וּפָחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְּל:

דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם:

לחבירו: שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם: להשב לחבירו: עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם:

סֶמֶן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

קוֹל דּוֹדֵי הַנְּחֻזָּה בָּא מִדְּלָג עַל־הַתְּהוֹרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת: דּוֹמָה

שיר השירים ב

דודי לצבי או לעפר האילים הנהיגה עומד אתר כתלנו משגית
מן-התלנות מציץ מן-החרבים:

תנא דבי רבי ישמעאל: אלמלא לא זכו ישראל אלא להקביל פני
אביהם שבשמים פעם אחת בחדש דים: אמר אביי: הלכך צריך
למימרא מעמד:

מי זאת עלה מן-המדבר מתרפקת על-דודה: ויהי רצון מלפניך יי
אלהי ואלהי אבותי למלאות פגימת הלכנה ולא יהיה שום מעוט:
ויהי אור הלכנה כאור החמה וכאור שבעת ימי בראשית כמו שהיתה
קדם מעוטה שנאמר: את-שני המארת הגדלים ויתקנם מקרא שכתוב:
ובקשו את-י אל-היהם ואת דוד מלכם אמן:

שיר למעלות אשא עיני אל-הרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יי
עשה שמים וארץ: אל-יתן למוט רגליך אל-יגום שמך: הנה לא
יגום ולא יישן שומר ישראל: יי שמך יי צלך על-יד ימינך: יומם
השמש לא-יכבה וירח בלילה: יי ישמך מכל-רע ישמר את-נפשך:
יי ישמר-צאתך ובואך מעתה ועד-עולם:

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתו
הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי-שמע
הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל זה הללויה: כל הנשמה
תהלל זה הללויה:

למנצח בגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו
סלה: לבעת בארץ דרכך בכל-גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כיתשפט עמים מישר
ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
ארץ נתנה יבולתה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים ויירא
אותו כל-אפסי-ארץ:

שיר השירים ח

בראשית א

חושע ג

תהלים קכא

תהלים קנ

תהלים קס

קריאת שמע שעל המיטה

אל מלך נאמן

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

דברים

וְאֵהָבָהְ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מַאֲדְךָ: וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֻוֶּה הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָךְ
וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכַתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דברים

וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָהּ: יֹשֵׁב בְּסֶתֶר עָלֵינוּ בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לִי מַחְסִי וּמַצֻּדָתִי
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ מִדְּבַר הַיוֹת: בְּאַבְרָתוֹ
יִסְדֶּךָ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה וְסַחֲרָה אִמְתּוֹ: לֹא־תִירָא מִפֶּחַד לִילָה
מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה מְקַטֵּב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְּךָ
אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינְךָ אֶלֶיךָ לֹא יִגַּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְרֹט וּשְׁלֵמַת רַשְׁעִים
תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יי מַחְסִי עָלִיוֹן שְׁמַתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רַעָה
וְנָגַע לֹא־יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלֹּאכֻיו יִצְוֶה־לָּךְ לְשֹׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ:
עַל־כַּפִּים יִשְׁאַוֶּנְךָ פֶּן־תִּגָּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס
כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֹשֶׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי־יִדַּע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצִרְיָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ
וְאֶרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

תהלים צ

תהלים צא

יי מַה־רַּבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לִּי
בְּאַלְתֵּים סָלָה: וְאַתָּה יי מִגֵּן בְּעַדִי כְּבוֹדִי וּמָרִים רֹאשִׁי: קוּלִי אֱלֹהֵי
אֲקָרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהָר קֹדֶשׁוֹ סָלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקִּיצוּתִי כִּי יי
יִסְמְכֵנִי: לֹא־אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלַי: קוּמָה יי הוֹשִׁיעֵנִי

תהלים ג

אֱלֹהֵי כִּי־חֲכִימָה אַתְּ־כָל־אֲבֵי לַחֵי שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבְרָתָּ: לֵינִי הִשְׁוַעַה
עַל־עַמֶּךָ בִּרְכַּתְךָ סֵלָה:

הַשְׁכִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים: וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ
סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ: וְתַקֵּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ: וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמוֹךָ:
וְהַגֵּן בַּעֲדֵנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעָב וְיָגוֹן: וְהַסֵּר שְׁטָן
מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ: כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילָנוּ
אַתָּה כִּי אֵל מִלֶּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה: וּשְׁמוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פָדִיתָ אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל־הַשְּׁטָן וַיֵּעַר יְיָ בֶּה' הַשְּׁטָן וַיֵּעַר יְיָ בֶּה' הַבְּחָר בִּירוֹשָׁלָּם
הָלֹא זֶה אוֹד מִצֵּל מֵאֵשׁ:

הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשִׁלְמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֵם
אֲחֵזִי חָרֵב מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוֹ עַל־יָרְכוֹ מִפֶּתַח בִּלְיֹת:

לִישׁוּעָתְךָ קִנִּיתִי יְיָ: קִנִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ. לִישׁוּעָתְךָ יְיָ קִנִּיתִי. קִנִּיתִי
לִישׁוּעָתְךָ יְיָ. יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִנִּיתִי. יְיָ קִנִּיתִי לִישׁוּעָתְךָ.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ	בְּטָרֵם כָּל יָצִיר נִבְרָא:
לָעַת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל	אֲזִי מֶלֶךְ שָׁמוּ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כָכָלֹת הַכָּל	לְבָדוֹ וּמִלֹּךְ נִזְרָא:
וְהוּא הִנֵּה וְהוּא הִנֵּה	וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי	לְהַמְשִׁיל לוֹ לְחַבְרָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית	וְלוֹ הַעֲזוֹ וְהַמְשָׁרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחֵי גּוֹאֲלִי	וְצִוֵּר חֲבִלִי בְּעַת צָרָה:
וְהוּא נָסִי וּמְנַסֵּ לִי	מִנֵּת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי	בְּעַת אִישָׁן וְאַעִּירָה:
וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי	יְיָ לִי וְלֹא אֵירָא:

תהלים לא

זכריה ג

שיר השירים ג

בראשית מט

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם תִּמְכִּיל חֲבִלֵי שָׁנָה עַל עֵינִי
וּתְנוּמָה עַל עִפְעָפִי: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
שֶׁתִּשְׁכַּבְנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידְנִי לְשָׁלוֹם: וְאַל יִבְחָלוּנִי רַעֲיוֹנֵי וַחֲלוּמוֹת
רָעִים וְהִרְחֹוּרִים רָעִים: וְתִהְיֶה מִטָּתִי שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ: וְהָאֵר עֵינֵי פֶן
אִישׁן הַמָּוֶת: כִּי אַתָּה הַמַּאִיר לְאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּאִיר
לְעוֹלָם כָּל בְּכָבוֹדוֹ:

בדיקת וביטול חמץ

לפני הבדיקה בליל י"ד בניסן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל-בְּעוֹר חֻמֵּץ:

אחר הבדיקת הלילה מבטלים את החמץ:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיכָא בְּרִשּׁוֹתֵי, דִּלְא חֲמֵתִיה, וְדִלְא בְּעֵרְתִּיה, לְבָטִיל וְלִהְיוּ כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:

ישמור את החמץ שמצא עד הבוקר.

בערב פסח, לפני שעה השישית, שורפים את החמץ שמצה אתמול בלילה, ואומרים ביטול זו:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיכָא בְּרִשּׁוֹתֵי, דִּחֲמֵתִיה דִּלְא חֲמֵתִיה, דְּבִעֵרְתִּיה וְדִלְא בְּעֵרְתִּיה, לְבָטִיל וְלִהְיוּ כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:

~ התרת נדרים ~

בערב ראש השנה אומרים התרת נדרים לפני בית דין של שלושה אנשים.

שמעו נא רבותי דינים ממחים, כל נדר או שבועה או אסור או קונם או חרם, שנדרתי או נשבעתי בהקיץ או בחלום, או נשבעתי בשמות הקדושים שאינם נמחקים ובשם הוי"ה ברוך הוא, וכל מיני נזירות שקבלתי עלי ואפלו נזירות שמשון, וכל שום אסור, ואפלו אסור הנאה שאסרתי עלי או על אחרים, בכל לשון של אסור בין בלשון אסור או חרם או קונם וכל שום קבלה אפלו של מצוה שקבלתי עלי, בין בלשון נדר בין בלשון נדבה בין בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין בכל לשון, וגם הנעשה בתקיעת כף, בין כל נדר ובין כל נדבה, ובין שום מנהג של מצוה שנהגתי את עצמי וכל מוצא שפתי שיצא מפי, או שנדרתי וגמרתי בלבי לעשות שום מצוה מהמצוות, או איזו הנהגה טובה או איזה דבר שנהגתי שלש פעמים ולא התניתי שיהא בלי נדר, הן דבר שעשיתי על עצמי הן על אחרים, הן אותן הידועים לי הן אותן שקבר נשכחו ממני, בכלהון מתחרטנא בהון מעקרא, ושואל ומבקש אני ממעלתכם התרה עליהם, כי יראתי פן אכשל ונלכדתי חס ושלום בעון נדרים, ושבועות ונזירות, וחרמות ואסורין, וקונמות והסכמות.

ואין אני תוהא חס ושלום על קיום המעשים הטובים ההם שעשיתי, רק אני מתחרט על קבלת הענינים בלשון נדר או שבועה, או נזירות או אסור, או חרם, או קונם, או הסכמה, או קבלה בלב, ומתחרט אני על זה שלא אמרתי הנני עושה דבר זה בלי נדר ושבועה, ונזירות וחרם ואסור, וקונם וקבלה בלב, לכן אני שואל התרה בכלהון, ואני מתחרט על כל הנזכר, בין אם היו המעשים מהדברים הנוגעים במקומו, בין מהדברים הנוגעים בגוף, בין מהדברים הנוגעים אל הנשמה, בכלהון אני מתחרט, על לשון נדר ושבועה ונזירות ואסור וחרם

וקונם וקבלה בלב. והנה מצד הדין, המתחרט והמבקש התרה, צריך לפרוט הנדר, אך דעו נא רבותי, כי אי אפשר לפרטם. כי רבים הם. ואין אני מבקש התרה על אותם הנדרים שאין להתיר אותם. על כן יהיו נא בעיניכם כאלו הייתי פורטם:

הדינים ג' פעמים:

הכל יהיו מתרים לך, הכל מחולים לך, הכל שרוים לך. אין פאן לא נדר, ולא שבועה, ולא נזירות, ולא חרם, ולא אסר ולא קונם. יש כאן מחילה סליחה וכפרה. וכשם שמתירים הבית דין של מטה כך יהיו מתרים מבית דין של מעלה:

המבקש ממשיך:

הרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מכאן ולהבא מה שאקבל עלי כל הנדרים וכל שבועות ונזירות ואסרין וקונמות וחרמות והסכמות וקבלה בלב. הן בהקיץ הן בתלום חוץ מנדרי תענית בשעת מנחה. ובאם שאשפח לתנאי מודעה הזאת ואדר מהיום עוד, מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהיו כלם בטלים ומבטלים לא שרירין ולא קיימין ולא יהון חלין כלל וכלל. בכלן מתחרטנא בהון מעתה ועד עולם:

וידוי

אָנא תבא לפְּנֵיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תַּתְּעַלֵּם מִתַּחַנְתֵּינוּ שְׁאִין אָנוּ עוֹזֵי פָּנִים
וְקוֹשֵׁי עֵרָף לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חַטָּאנוּ אַבָּל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ: בְּגִדְנוּ: גָּזְלָנוּ: דִּבְרָנוּ דְּפִי:
הֶעֵינּוּ: וְהִרְשַׁעְנוּ: זָדָנוּ: חֲמָסָנוּ: טָפְלָנוּ שָׁקָר:
יַעֲצָנוּ רָע: כּוֹזְבָנוּ: לָצָנוּ: מְרִדְנוּ: נֶאֱצָנוּ:
סָרְדָנוּ: עָוִינוּ: פִּשְׁעָנוּ: צָרְדָנוּ: קִשְׁינוּ עֵרָף:
רִשְׁעָנוּ: שִׁחַתְנוּ: תַּעֲבָנוּ: תָּעִינוּ: תַּעֲתָעָנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁנָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל
כָּל־תִּבְאָה עָלֵינוּ כִּי־אַמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ: מִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב
מְרוֹם וּמִה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הִלֵּא כָל־הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגִלוֹת
אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְּרִי כָל־חֵי: אַתָּה חֹפֵשׁ
כָּל־חַדְרֵי־בֵטָן: וּבִתָּן כְּלִיּוֹת וְלֵב אִין דְּבַר נַעֲלָם מִמֶּךָ וְאִין
נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: וּבִכֵּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִכְפֹּר־לָנוּ
עַל פִּשְׁעֵינוּ:

עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִסּוּ וּבְרִצּוֹן:
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַמּוּץ הַלֵּב:
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דַּעַת:
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְטוּי שְׁפָתַיִם:
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בִּגְלוּי וּבִסְתָּר:
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בִּגְלוּי עֲרִיּוֹת:
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה:
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבִמְרָמָה:

על חטא שחטאנו לפניך בהרחור הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע:
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בויעדת זנות:
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
 ועל כלם סלח לנו מחל לנו כפר לנו:
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב:
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן:
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה:
 על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמר בית:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנטיית גרון:
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 (ועל כלם סלח לנו מחל לנו כפר לנו):

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
 ע"ח שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:
 ועל כלם סלח לנו מחר לנו כפר לנו:

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם ונדאי ותלוי:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה וזורד:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרת וערירי:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מפת מרדות:

ועל כלם סלח לנו מחר לנו כפר לנו:

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין - סקילה
 שריפה הרג וחרק:

על מצות עשה ועל מצות לא תעשה בין שיש בה קום עשה ובין שאין
 בה קום עשה: את הגלויים לנו ואת שאינם גלויים לנו את שגלויים לנו

כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ וְחֻדְּנוּ לְךָ עָלֵיהֶם וְאֵת שְׁאִינָם גְּלוּיָם לָנוּ לְפָנֶיךָ
הֵם גְּלוּיָם וַיְדוּעִים כַּדְּבָר שֶׁנֶּאֱמַר - הַנִּסְתָּרֹת לִי אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ
וְלִבְנֵינוּ עַד-עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

כִּי אַתָּה סֶלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹר וְיוֹר
וּמִבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֲלֵא אַתָּה):

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נּוֹצַרְתִּי אִינִי כְּדַאי וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלוּ לֹא נּוֹצַרְתִּי
עָפָר אָנִי בְּחַיִּי קָל וְחוֹמֶר בְּמִיתָתִי הִרֵּינִי לְפָנֶיךָ כְּכִלִּי מְלֵא בּוֹשָׁה
וּכְלִמָּה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אַחֲטָא עוֹד
וּמֵה שֶׁחֲטָאתִי לְפָנֶיךָ מִחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים
וְחִלָּאִים רָעִים:

חֲנוּכָה

לפני הדלקת הנרות:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר שְׁלִחָנָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם
בְּזֶמֶן הַזֶּה:

רק בליל ראשון:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחֲיִינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

אחר הדלקת הנרות:

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אָנוּ מִדְּלִיקוֹן עַל הַנִּסִּים וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ עַל יְדֵי כַּהֲנִיךָ הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה
הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קִדְּשׁ הֵם וְאֵין לָנוּ רִשּׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אֶלָּא לִרְאוֹתָם
בְּלִבָּד כְּדֵי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ עַל נִסִּיךָ וְעַל יְשׁוּעָתְךָ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ:

מָעוֹז צוֹר יְשׁוּעָתִי	לֵךְ נָאֶה לְשִׁבְחֲךָ
תִּכּוֹן בֵּית תְּפִלָּתִי	וְשֵׁם תּוֹדָה נִזְבַּח
לֵעֵת תִּכְיִן מִטְבַּח	מִצָּר הַמִּנְבַּח
אֲזִ אֲגַמּוֹר בְּשִׁיר מִזְמוֹר	חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ:
רָעוֹת שְׂבָעָה נִפְשִׁי	בִּיגּוֹן כַּחֲסִי כָלָה
חֲנִי מָכְרוּ בְּקִשִּׁי	בְּשִׁעְבוֹד מַלְכוּת עֲגָלָה
וּבִידּוֹ תִּגְדָּלָהּ	הוֹצֵא אֶת־הַסִּגְלָה
חֵיל פָּרְעָה וְכָל־זָרְעוֹ	יָרְדוּ כְּאָבֶן מִצּוּלָה:
דְּבִיר קִדְּשׁוּ הִבִּיאֵנִי	וְגַם שֵׁם לֹא שִׁקְטִיתִי
וּבֹא נִגַּשׁ וְהִגְלֵנִי	כִּי זָרִים עָבַדְתִּי

וַיִּין קַעַל מִסִּכְתִּי	כַּמַּעַט שְׁעָבְדִי
קֶץ בָּבֶל זָרְבָּבֶל	לֶקֶץ שְׁבָעִים נוֹשְׁעִתִי:
בָּרוּת קוֹמַת בְּרוֹשׁ בְּקֶשׁ	אֲנִי בֶן־הַמֶּדְתָּא
וְנִהְיִתָּה לוֹ לְמוֹקֵשׁ	וְנִאֲוֹתוֹ נִשְׁבַּתָּה
רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׁאֵת	וְאוֹיֵב שְׁמוֹ מִחֵיתָ
רֹב בָּנָיו וְקִנְיָנָיו	עַל הָעֵץ תִּלְיֶת:
יָנִים נִקְבְּצוּ עָלַי	אֲזִי בִימֵי חֲשָׁמַיִם
וּפְרָצוּ חוֹמוֹת מִגְדְּלִי	וְטָמְאוּ כָּל־הַשָּׁמַיִם
וּמְנוֹתַר קִנְיָנִים	נַעֲשֶׂה נֹס לְשׁוֹשָׁנִים
בְּנֵי בִינָה יְמֵי שְׁמֹנֶה	קִבְּעוּ שִׁיר וְרִנָּים:

יש מוספים:

חֲשׁוֹף זְרוּעַ קִדְשָׁךְ	וְקָרַב קֶץ הַיְשׁוּעָה
נָקָם נִקְמַת נַפְשִׁי	מִיַּד מַלְכוּת הַרְשָׁעָה
כִּי אָרְכָּה לִי הַשָּׁעָה	וְאֵין קֶץ לְזֹאת הַרְעָה
בְּצֶל צִלְמוֹן תִּרְדֶּף אֲדָמוֹן	וְתִבְיֵא רוּעִים שְׁבָעָה

פּוּרִים

מברכים לפני קריאת המגילה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
מִקְרָא מְגִלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבְרָהָם בְּיָמֵינוּ הָהֵם
בְּזֶמֶן הַזֶּה:

רק בערבית:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

לאחר הקריאה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָרַב אֶת רִיבֵנוּ וְהִדֵּן אֶת דִּינֵנוּ
וְהַנִּזְקִים אֶת נַקְמָתֵנוּ וְהַמְשָׁלִם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵינוּ נַפְשָׁנוּ וְהַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַנִּפְרָע לַעֲמּוּל יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם הָאֵל
הַמוֹשִׁיעַ:

לאחר הקריאה. בשחרית מתחילים ב"שושנת יעקוב":

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם וַיַּפֵּר מַחְשְׁבוֹת עֲרוֹמִים:
בָּקוּם עָלֵינוּ אָדָם רָשָׁע נָצַר זָדוֹן מִזֶּרַע עַמְּלָק:
גָּאָה בַּעֲשָׂרוֹ וְכָרָה לוֹ בּוֹר וּגְדָלָתוֹ יִקְשֶׁה לוֹ לְכָד:
דָּמָה בְּנַפְשׁוֹ לְלִכּוֹד וְנִלְכָּד בַּקֶּשׁ לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מִהֲרָה:
הָמָן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו וְעוֹרֵר שִׁנְאָת אַחִים לְבָנִים:
וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל כִּי בַחֲמָלָתוֹ עַל אֶגְג נולד אוֹיֵב:
זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק וְנִלְכָּד טָמֵא בִידֵי טְהוֹר:
חֲסֵד גָּבַר עַל שִׁנְאֵת אֵב וְרָשָׁע הוֹסִיף חָטָא עַל חֲטָאוֹ:
טָמֵן בְּלִבּוֹ מַחְשְׁבוֹת עֲרוֹמָיו וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה:
יָדוֹ שָׁלַח בַּקְדּוּשִׁי אֶל כֶּסֶפוֹ נָתַן לְהַכְרִית זָכָרָם:
כָּרְאוֹת מְרֻדָּכִי כִּי יֵצֵא קֶצֶף וְדָתִי הָמָן נִתְּנוּ בְּשׁוֹשָׁן:

לְבַשׁ שָׂק וְקָשָׁר מִסָּפֶד וְגִזָּר צוּם וַיֵּשֶׁב עַל הָאָפֶר:
 מִי זֶה יַעֲמֹד לְכַפֵּר שְׁגָגָה וְלִמְחֹל חַטָּאת עֹזן אֲבוֹתֵינוּ:
 נִין פָּרַח מְלִוִּלָב הֵן הִדְסָה עֲמֻדָה לְעוֹרֵר יִשְׁנִים:
 סְרִיסִיָּה הִבְהִילוּ לְהֶמֶן לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן חֶמֶת תַּנְיִינִים:
 עָמַד בַּעֲשָׂרוֹ וְנָפַל בְּרָשָׁעוֹ עָשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְּלָה עָלָיו:
 פִּיָּהֶם פָּתְחוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי פוֹר הֶמֶן נִהְפָּךְ לְפוֹרְנוֹ:
 צָדִיק נִחְלָץ מִיַּד רָשָׁע אוֹיֵב נָתַן תַּחַת נַפְשׁוֹ:
 קָרְמוּ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פּוֹרִים וְלִשְׁמוֹחַ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה:
 רָאִיתָ אֵת תַּפְּלַת מְרֹדְכִי וְאַסְתֵּר הֶמֶן וּבְנָיו עַל הָעֵץ תָּלִיתָ:
 שׁוֹשֶׁנֶת יַעֲקֹב צִהְלָה וְשִׁמְחָה בְּרֹאוֹתָם יַחַד תִּכְלֹת מְרֹדְכִי:
 תְּשׁוּעָתָם הָיִיתָ לְנִצָּח וְתַקְוָתָם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר:
 לְהוֹדִיעַ שְׁכֹל קִנְיָךְ לֹא יִבָּשׁוּ וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצָּח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ:
 אֲרוֹר הֶמֶן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְדֵי בְּרוּךְ מְרֹדְכִי הַיְּהוּדִי:
 אֲרוּרָה זָרַשׁ אִשְׁתּוֹ מִפְּחִידֵי בְּרוּכָה אִסְתֵּר מְגִינָה בַּעֲדֵי וְגַם תִּרְבּוֹנָה
 זְכוֹר לְטוֹב:

ברית מילה

ברוך הבא!

מוהל: זה הכסא של אליהו זכור לטוב:

מוהל מיד לפני החיתוך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על תמילה:

אבי הבן מיד לאחר החיתוך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו:

קהל: כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולחפזה ולמעשים טובים:

המברך:

סברי פתנים | מורה מוריני הרב | מרן ורבנן ורבותי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדש ידיד מבטן וחוק בשארו שם וצאצאיו חתם באות ברית קודש על כן בשכר זאת אל חי חלקנו צורנו צוה להציל ידידות שארנו משחת: למען בריתו אשר שם בבשרנו: ברוך אתה יי בורא תבנית:

אלהינו ואלהי אבותינו ^x קים את תולד הזה לאביו ולאמו ויקרא שמו בישראל (פלוטין פלוני) ^{xi} ישמח האב ביוצא חלציו ותגל אמו בפרי בטנה ותגל אמו בגן עדן בפרי בטנה כפתוב: ישמח אביה ואמה ותגל יולדתה: ונאמר: ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך חיי ואמר לך בדמך חיי:

משלי כג

יחזקאל טז

^x כשהאב מוהל יאמר: קים את בני תולד הזה לי ולאמו

^{xi} כשהאב מוהל יאמר: אשמח ביוצא חלציו

נותן באצבעו מהיין בפי התינוק.

וְנֹאמַר: זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְנוּה לְאַלְף דְּוָר: אֲשֶׁר כָּרַת
 אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחָק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
 עוֹלָם: וְנֹאמַר: וַיִּמָּל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנֶת יָמִים כְּאֲשֶׁר
 צִוָּה אֱתוֹ אֱלֹהִים: הוֹדְוֹ לֵי יְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: הוֹדְוֹ לֵי יְיָ
 כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: פְּלוּנִי זֶה תִּקְטָן גָּדוֹל יִהְיֶה: כָּשֶׁם שֶׁנִּכְנַס
 לְבְרִית בֶּן יִכְנָס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים אָמֵן:

תהלים קה

בראשית כא

תהלים קיח

פדיון הבן

אב הבן: אֲשֶׁתִּי (פלוגית בת פלוגי) יִלְדָה לִּי בֶן זָכָר (פלוגי בן פלוגי) בְּכוֹר
פֶּטֶר רַחֵם וְתָרִי הוּא שְׁלֹךְ:

הכהן: אִי זֶה תִּרְצֶה יוֹתֵר אֶת בְּנֶךָ בְּכוֹרֶךָ זֶה אוֹ חֲמִשָּׁה סְלָעִים דָּמִי
פְּדִינֹנִי?

האב נוטל את הכלי עם המעות בידו:

את בני בכורי אני רוצה יותר והא לך חמשה סלעים בפדיונו:

אב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל פְּדִיּוֹן הַבֵּן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחֲיִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנָהּ:

הכהן נוטל את המעות:

כולם: בְּנֶךָ פְּדוּי בְּנֶךָ פְּדוּי בְּנֶךָ פְּדוּי:

הכהן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

יש נוהגים שהכהן נוטל את המעות ומוליכם בידו על ראש הבן ואומר:

זֶה תַּחַת זֶה זֶה חֲלוּף זֶה זֶה מְחוּל עַל זֶה יֵצֵא זֶה לַפֶּתֶן: וְנִכְנַס זֶה
הַבֵּן לְחַיִּים לַתּוֹרָה וּלְיִרְאָת שְׁמַיִם: יְהִי רְצוֹן שְׁכֵשֶׁם שְׁנִכְנַס לַפְּדִיּוֹן
בֶּן יִכְנַס לַתּוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

הכהן מברך הבן:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיְשַׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: וְשֵׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשָּׂם
לְךָ שָׁלוֹם: יְיָ שְׁמֶרְךָ יְיָ צִלְּךָ עַל-יַד יְמִינֶךָ: כִּי אָרְךָ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים
וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע וְשָׁמַר אֶת-נַפְשְׁךָ: אָמֵן:

במדבר ו

תהלים קכא

משלי ג

תהלים קכא

❧ ברכת המזון ❧

בשבת וביו"ט:

נְשִׁיר הַמַּעֲלֹת בְּשׁוּב יי אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלָּמִים: אֵיזָּי יִמְלֹא שְׂחָק
פִּינוֹ וּלְשׁוֹנֵנוּ רָנָה אֵיזָּי וְאִמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהִים: הַגְדִּיל
יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמִיחִים: שׁוּבָה יי אֶת־שְׁבוּתֵנוּ כְּאֶפְיָקִים בְּנֹגֶב:
הַזְרָעִים בְּדַמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ: הָלֹךְ יֵלֵךְ וּבָכָה נִשָּׂא מְשֹׁךְ־הַזָּרַע
בְּא־יָבֵא בְרָנָה נִשָּׂא אֶלְמָתֵיו:

כאשר שלש (או יותר) אכל ביחד מברכים ב"זימון":

המזמן מרים כוס יין:

רַבּוּתִי נִבְרַךְ! או רַבּוּתִי ווִיר וּוְאֶלֶן בְּעִנְשֵׁן!	המזמן:
יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:	כולם:
בְּרָשׁוֹת ... נִבְרַךְ (בעשרה אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֻכְלָנוּ מִשְׁלֹ:	המזמן:
בְּרוּךְ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֻכְלָנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוּבוֹ חַיֵּינוּ:	כולם:
בְּרוּךְ וּמְבָרָךְ שְׁמוֹ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:	(מ' שלא אכל:
בְּרוּךְ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֻכְלָנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוּבוֹ חַיֵּינוּ:	המזמן:
בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ:	

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם הֵנּוּ אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם נֶעַד: בַּעֲבוּר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא זֶן וּמִפְרִנְס לְכָל וּמִפְרִנְס לְכָל וּמִכֵּין מִזֶּן לְכָל
בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא: בְּרוּךְ אַתָּה יי הֵנּוּ אֶת הַכֹּל:

נִזְדָּה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה:
וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים וְעַל
בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלַּמְדָּתָנוּ וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ
וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנְנָתָנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזֶּן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרִנְס אוֹתָנוּ
תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַתְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה:

<p>בפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה בשעמד עליהם הזמן הרשע בקש (אסתר א) להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחודש שנים-עשר הוא-חודש אדר ושללם לבז: ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו ונחשבות גמולו בראשו ותלוי אותו ואת בניו על העץ:</p>	<p>בחנוכה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמוני ובניו בשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם נתת את דינם נקמת את נקמתם: מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך: ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה: ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך ותדליקו נרות בנצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות להלל לשמך הגדול:</p>
---	--

ועל הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך ותברך שמך
בפי כל חי תמיד לעולם ועד: פכתוב: ואכלת ושבעת וברכת את יי
אלהיך על-הארץ הטבה אשר נתן-לך: ברוך אתה יי על הארץ ועל
המזון:

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון
משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש
שנקרא שמך עליו: אלהינו אבינו רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו
והרנח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו: ונא אל תצריכנו יי אלהינו
לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי חלואתם אלא לידך המלאה
הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

בשבת:

רצה ותחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול
והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה
במצות רצונך: ברצונך הנית לנו יי אלהינו שלא תהי צרה ויגון ואנחה ביום
מנוחתנו והראנו יי אלהינו בנחמות ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך
כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

בראש חודש ומועדים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים
עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה ולטובה ולחן
ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום

ראש החודש	חג המצות	חג השבועות
-----------	----------	------------

הזכרון	חג הסוכות	שמיני חג העצרת
--------	-----------	----------------

הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אלהי עינינו כי
אל מלך חנון ורחום אתה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו: ברוך אתה יי בנה ברחמי
ירושלים אמן:

אם שכח בשבת לומר 'רצה':

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבְרִית: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

אם שכח לומר 'יעלה ויבא' בראש חדש:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
לְזָכְרוֹן:

אם שכח שבת ראש חודש 'רצה' ו'יעלה ויבא':

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבְרִית וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְזָכְרוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת
וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

אם שכח 'יעלה ויבא' ביום טוב:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׂשׁוֹן
וּלְשִׂמְחָה אֶת־יוֹם חַג (פְּלוּנִי) הַזֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַיָּמִים:

אם שכח שבת יום טוב 'רצה' ו'יעלה ויבא':

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבְרִית וְיָמִים טוֹבִים לְשִׂשׁוֹן וּלְשִׂמְחָה אֶת־יוֹם חַג (פְּלוּנִי)
הַזֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַיָּמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ
גֹּאֲלָנוּ יּוֹצֵאֵנוּ קְדוֹשָׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב
וְהַמְּטִיב לְכָל שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטִּיב הוּא מְטִיב הוּא יִיטִיב לָנוּ:
הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעֵד לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ
הַצֵּלָה וְהַצְלָחָה בְּרַכָּה וְיִשׁוּעָה נַחֲמָה פְּרִנְסָה וְכִלְכִּלָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים
וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב וּמְכֹל טוֹב אֵל יִחְסְרָנוּ:

יש שמסיימים כאן בשבת.

הַרְחַמֵּן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֵד: הַרְחַמֵּן הוּא יִתְפָּרֵךְ בְּשִׂמְחָה
וּבְקָרֶץ: הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים וְיִתְפָּאֵר בָּנוּ לְנֶצַח נְצָחִים

וַיִּתְּהַדָּר בָּנוּ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הִרְחַמֵּן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד:
הִרְחַמֵּן הוּא יִשְׁבּוֹר עַל גּוֹיִם מֵעַל צָנָאֲרָנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת
לְאַרְצָנוּ: הִרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית זֶה וְעַל שְׁלָחַן זֶה
שְׂאֵבֵלָנוּ עָלָיו: הִרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵה הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
וַיִּבְשֹׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת:

אורחים אומרים:

יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא יָבוֹשׁ בַּעַל הַבֵּית בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֹם לְעוֹלָם הַבָּא וַיִּצְלַח מְאֹד
בְּכָל נִכְסָיו וַיְהִי נִכְסָיו מְצֻלָּחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר וְאֵל יִשְׁלוּט שְׁטָן לֹא בִּמְעָשֵׁי יָדָיו וְלֹא
בִּמְעָשֵׁי יָדֵינוּ וְאֵל יִזְדַּקֵּר לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוֹר חֲטָא וְעִבְרָה וְעוֹן
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

הִרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת [אָבִי מוֹרִי] בַּעַל הַבֵּית הַזֶּה וְאֶת [אִמִּי מוֹרְתִי]
בַּעֲלַת הַבֵּית הַזֶּה: אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.
אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כִּמּוֹ שְׁנַת־בְּרַכּוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
בְּכָל מִכַּל כָּל כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כָּלנוּ יַחַד בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן:

ברית מילה

הִרְחַמֵּן הוּא אֲשֶׁר חָנַן אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ הוּא יִגַּן עָלָיו מִמָּוֶדוֹ
וּבְשָׁלוֹם יָבֹא עַל־מְקוֹמוֹ וַיְהִי אֱלֹהֵיו עִמּוֹ וּכְאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה לְשׁוֹמוֹ וַיִּקְרָא
בְּיִשְׂרָאֵל שְׁמוֹ:

הִרְחַמֵּן הוּא פָּקוֹד וּפְקֻדָּהּוּ בְּרַחֲמִים לְהַבְיֵנוּ בְּדַת חַבּוּמִּים וַיְבַלֶּה בְּטוֹב יָמִים
וּשְׁנוֹתָיו בְּנָעִימִים יַעֲבֹדוּהוּ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לוֹ לְאֵמִים:

הִרְחַמֵּן הוּא רַבּוֹת שָׁנִים יַחֲיָהוּ צָדֵק לְרַגְלָיו יִקְרָאָהוּ וְנִחַמְתָּ צִיּוֹן יִרְאָהוּ
וְאֶת־עַמּוֹ לְשָׁלוֹם יְבָרְכָהוּ וַיַּעֲזֹר חֲסִדָּיו לְרַחֲמָהוּ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא:

הִרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת־הַחֲתָן הַזֶּה וּבַעַל בְּרִיתוֹ יִשְׁמַח אָבִיו וְתִגַּל יוֹלְדָתוֹ
וַיִּתְּבְּרֵנוּ הַמְּסֻבִּים בְּסֻעֻדָּתוֹ וְכֵן יִזְכּוּ שִׂישְׁמָחוּ בַּחֲתָנָתוֹ בְּנֵי בָנִים לְהַרְאוֹתוֹ
וַיֵּשׁ תַּקְנָה לְאַחֲרִיתוֹ:

הַרְחֵמֶן הוּא מְהֵרָה יִזְכֹּר זֹאת מִצְוַתוֹ בָּהּ וַיְפָדֶה אֶימָתוֹ רַחֲמִים יַעֲזֹרֶר לַעֲדַתוֹ קַהְלֵיו יַקְבִּץ בְּחֶמְלָתוֹ בְּהִרְאֹתוֹ אֶת־עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת־יִקְרַת תַּפְאֲרַת

הַרְחֵמֶן הוּא יִבְרֹךְ אֶת־הַחֶמֶן הַזֶּה וּבִעַל בְּרִיתוֹ וְאֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְאֶת רַבּוֹתָיו וְאֶת־אֲחֵיו הַיּוֹשְׁבִים פֹּה כָמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתָיו אֲבִרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מָכַל כָּל כֵּן יִבְרֹךְ אוֹתָנוּ כָּלְנוּ יַחַד בִּבְרָכָה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן :

מִמָּרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוּת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם: וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יי וַיְצַדֵּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְנִמְצָא חֵן וְשָׂכָל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים

הַרְחֵמֶן הוּא יִנְחִילָנוּ לַיּוֹם שֶׁכָּלוּ שְׁבֹת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים: בשבת:

הַרְחֵמֶן הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה: חודש: בראש

הַרְחֵמֶן הוּא יִנְחִילָנוּ לַיּוֹם שֶׁכָּלוּ טוֹב: רגלים: בשלש

הַרְחֵמֶן הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה: השנה: בראש

הַרְחֵמֶן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת־סִפְת דָּוִיד הַנִּפְלָא: בסכות:

הַרְחֵמֶן הוּא יִזְכֵּנֵנו לַיּוֹמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא:

מִגְדִּיל [מִגְדֹּל] יִשְׁעוֹת מְלָכֵנוּ וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדָוִד וְלִזְרַעוֹ עַד־עוֹלָם: עֵשָׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יִרְאוּ אֶת־יְיָ קִדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: תהלים יח
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבּוּ וְדָרְשׁוּ יי לֹא־יִחַסְרוּ כָּל־טוֹב: הוֹדּוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב תהלים לד
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: פוֹתַח אֶת־יְיָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן: בְּרִיךְ הַגִּבּוֹר תהלים קמה
אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיָי וְהָיָה יי מִבְּטָחוֹ: גַּעַר הָיִיתִי גַם־זָקַנְתִּי וְלֹא־רָאִיתִי ירמיהו יז
תהלים לו

צַדִּיק נִעֲזָב וְיָרֵעַ מִבִּקְשׁ-לֶחֶם: יְיָ עֲזֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם:

המזמן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

זמון לנשואין

המבורך: רבותי נברך! או רבותי מיר וואללען בענשען!
 כולם: יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם:
 המבורך: דני הסר וגם חרון ואז אלים בשר ירן נחני במעגלי צדק שעה
 ברפת בני אהרן (אם אין כהן: בני ישראל): ברשות מרנן ורבנן
 ורבותי נברך אליהינו שהשמחה במעוננו ושאלנו משל
 כולם: ברוך אליהינו שהשמחה במעוננו ושאלנו משל ובטובו חיינו:
 המבורך: ברוך אליהינו שהשמחה במעוננו ושאלנו משל ובטובו חיינו:
 ברוך הוא וברוך שמו:

שבע ברכות

[א] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
 [ב] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם שהכל ברא לכבודו:
 [ג] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם יוצר האדם:
 [ד] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בצלמו
 בצלם דמות תבניתו והתקין לו ממנו בנין עדי עד: ברוך אתה יי
 יוצר האדם:
 [ה] שוש תשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה: ברוך
 אתה יי משמח ציון בבניה:
 [ו] שמח תשמח רעים האהובים כשמחך יצירך בגן עדן מקדם:
 ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:
 [ז] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה חתן
 וכלה גילה רנה דיצה וחדנה אהבה ואחנה ושלום ורעות: מהרה יי
 אליהינו ישמע בערי יהודה ובחצות ירושלים קול ששון וקול שמחה
 קול חתן וקול כלה קול מצחלות חתנים מחפתם ונערים ממשתה
 נגינתם: ברוך אתה יי משמח חתן עם הכלה:

ברכה מעין שלש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

העץ ועל פרי העץ	המחיה ועל הפלכלה	הגפן ועל פרי הגפן
-----------------	---------------------	-------------------

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת
לאבותינו לאכול מפריה ולשבע מטובה: רחם יי אלהינו על ישראל
עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל
היכלך: ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו ותעלנו לתוכה
ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבע מטובה ונברכה עליה בקדשה
ובטהרה:

שבת: ורצה ותחליצנו ביום השבת הזה:
ראש חודש: וזכרנו לטובה ביום ראש החודש הזה:
שלוש רגלים: ושמחנו ביום חג המצות \ השבועות \ הסוכות \ שמיני
חג העצרת הזה:
ראש השנה: וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה:

כי אתה טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ.

ועל הפרות | ועל המחיה | ועל פרי הגפן

ברוך אתה יי על הארץ

ועל הפרות: | ועל המחיה: | ועל פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות וחסרונן על
כל מה שברא להחיות (בהם) גפוש כל חי: ברוך חי העולמים:

❧ קריאת התורה ❧

פרשיות לכל השנה

בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים: ויאמר אלהים יהי־אור ויהי־אור: ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד: (דיו) ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: ונעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני: (ישראל) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים ויבא אלהים כי־טוב: ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי־כן: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו ויבא אלהים כי־טוב: ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי:

נח

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים ה'יה בדרגתו את־האלהים היתה־לד נח שלשה בנים את־שם את־חם ואת־יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: ויבא אלהים את־הארץ והנה נשחתה כי־השחית כל־בשר את־דרךו על־הארץ: ויאמר אלהים לנח קץ כל־בשר בא לפני כי־מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את־הארץ: עשה לך תבת עצי־גפר קנים תעשה את־התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה לתבה ואל־אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: (דיו) ואני הנני מביא את־המבול מים על־הארץ לשחת כל־בשר אשר־בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר־בארץ יגוע: והקמתי את־בריתי אתך ובאת אל־התבה אתה ובנך ונשי־בנך ונשי־בנך ומכל־החיו מכל־בשר שנים מכל תביא אל־התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו: (ישראל) מהעוף למינהו ומן־הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח־לך מכל־מאכל אשר יאכל

וירא

וַיֵּרָא אֱלֹהִים יְיָ בְּאֵלֶיךָ מִמְּרָא וְהוּא יֹשֵׁב בְּפֶתַח הָאֵהֶל כְּתוּם הַיּוֹם: וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹכְדִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרָץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֵהֶל וַיִּשְׁתָּחוּ אַרְצָה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם-נָא מְצֹאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֶל-נָא תַעֲבֹר מֵעַל עֲבָדֶיךָ: (לוי למנהג אשכנז) וַיִּשְׁתָּחוּ מֵעַט-מִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַהֲשִׁיעֻם תַּחַת הַעֵץ: וַאֲקֹחָה פַת-לֶחֶם וְסַעֲדִי לִבְכֶּם אֶתֶר תַּעֲבֹרוּ כִּי-עַל-כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל-עֲבָדְכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: (לוי למנהג פולין) וַיִּמָּהֵר אֲבָרְהָם הָאֵהֶלָה אֶל-שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהֲרִי שְׁלֹשׁ סְאִים קָמַח סֹלֶת לוֹשִׁי וַעֲשִׂי עֲגוֹת: וְאֶל-הַבֶּקֶר רֶגֶץ אֲבָרְהָם וַיִּשָּׁח בֶּן-בָּקָר כֶּד וטוֹב וַיִּתֵּן אֶל-הַנֹּעֵר וַיִּמָּהֵר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ: וַיִּשָּׁח חֲמֹאֶה וְחֹלֶב וּבֶן-הַבֶּקֶר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הַעֵץ וַיֹּאבְלוּ: (ישראל) וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים אֵיךְ שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהֶל: וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַת חַיָּה וְהִנֵּה-כֵּן לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וְשָׂרָה שִׁמְעַת פֶּתַח הָאֵהֶל וְהוּא אַחֲרָיו: וְאֲבָרְהָם וְשָׂרָה זָקֵנִים בָּאִים בְּיָמִים חֲדָל לַחַיִּיתָ לְשָׂרָה אֶרֶץ כְּנָעִים: וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי כֵלְתִי הָיִיתִה לִּי עַדְנָה וְאֲדֹנִי זָקֵן: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-אֲבָרְהָם לָמָּה זֶה צִחַקְהָ שָׂרָה לֵאמֹר הֵאֱמַנְתִּי אֶלֶד וַאֲנִי זָקֵנָתִי: הִיפְלֵא מִנִּי דָבָר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַת חַיָּה וּלְשָׂרָה כֵּן:

חיי שרה

וַהֲיִיו חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים

וְאַסְפֹּת אֵלֶיהָ וְהָיָה לָהּ וְלָהֶם לְאֶכְלָה: וַיַּעַשׂ נָח כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה:

לך לך

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-אֲבָרְהָם לֵךְ-לָךְ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֵרָאֶה: וַאֲעֲשֶׂה לְגִנִּי גִדּוֹל וְאֶבְרָכְךָ וְאֶגְדַּלְהָ שְׁמִי וְהָיָה בְּרִכָּה: וְאֶבְרָכְהָ מִבְּרָכֶיךָ וּמִקִּלְלֶיךָ אֲאֹר וּנְבָרְכִי בָךְ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה: (לוי) וַיֵּלֶךְ אֲבָרְהָם כַּאֲשֶׁר דִּבַּר אֱלֹהִים יְיָ וַיֵּלֶךְ אֹתוֹ לוֹט וְאֲבָרְהָם בֶּן-חָמֶשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: וַיִּשָּׁח אֲבָרְהָם אֶת-שָׂרִי אֲשֶׁתוֹ וְאֶת-לוֹט בֶּן-אָחִיו וְאֶת-כָּל-רִכְוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-עָשׂוּ בְּחָרָן וַיָּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן: וַיַּעֲבֹר אֲבָרְהָם בָּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלֹן מוֹרָה וַהֲכַנְעֵנִי אִזְּ בָּאֶרֶץ: וַיֵּרָא יְיָ אֶל-אֲבָרְהָם וַיֹּאמֶר לְוָרְעֶךָ אֶתֶּן אֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו: וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם הַהִרָה מִקְדָּם לְבֵית-אֵל וַיֵּשֶׁתְּ אֵהֶלָה בֵּית-אֵל מִיָּם וְהָעִי מִקְדָּם וַיִּבֶן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ: וַיִּסַּע אֲבָרְהָם הָלוֹךְ וְנֹסֵעַ הַגִּגֵּבָה: פ (ישראל) וַהֲיִי רָעַב בָּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אֲבָרְהָם מִצִּרְיָמָה לְגִזְרֵי שָׁם כִּי-יִכְבַּד הָרָעַב בָּאֶרֶץ: וַהֲיִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹאֵ מִצְרָיִמָה וַיֹּאמֶר אֶל-שָׂרִי אֲשֶׁתִּי הִנֵּה-נָא יִדְעָתִי כִּי אִשָּׁה יִפְתַּח-מִרְאָה אֹתָהּ: וְהָיָה כִּי-יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרָיִם וַאֲמָרוּ אֲשֶׁתִּי זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי וְאַתָּה יֹחִי: אִמְרִי-נָא אֲתַחְתִּי אֶתָּה לְמַעַן יִשְׁבַּח-לִי בְּעִבְדֶּיךָ וְחַיִּיתָה נַפְשִׁי בְּגִלְגָּל:

בני־חת ארבע מאות שקל כסף עבר
לסחר:

תולדות

ואלה תולדות יצחק בן־אברהם
אברהם הוליד את־יצחק: ויהי יצחק
בן־ארבעים שנה בקמתו את־רבקה
בת־בואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק לו
לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו
י' ויתגר רבקה אשתו: ויתרצצו הבנים
בקרבה ונתאמר אם־כן למה זה אנכי
ותלד לדרש את־י' (לוי) ויאמר י' לה
שני גיים [ק' גוים] בבטן ושני לאמים
ממעיך יפרדו ולא מלצא יאמץ ורב
יעבד צעיר: וימלאו ימיה ללדת והנה
תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני
כלו פאדרת שער ויקראו שמו עשו:
ואחרי־כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב
עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן־ששים
שנה בלדת אתם: (ישראל) ויגדלו
הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש
שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:
ויאהב יצחק את־עשו כי־ציד בפיו
ורבקה אהבת את־יעקב: ויגד יעקב
גיד ויבא עשו מן־השדה והוא עיף:
ויאמר עשו אל־יעקב הלעיטני נא
מן־האדם האדם הזה כי עיף אנכי
על־כן קרא־שמו אדום: ויאמר יעקב
מכרה כיום את־בכרתך לי: ויאמר
עשו הנה אנכי הולך למות ולמה־זה
לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי
כיום וישבע לו וימכר את־בכרתו
ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ויגיד
עדים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז

שנה ושבע שנים שני חגי שרה: ותמת
שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ
כנען ויבא אברהם לספר לשרה
ולבכחה: ויקם אברהם מעל פניו מתי
וידבר אל־בני־חת לאמר: גרותי־שב
אנכי עמכם הנה לי אחוזת־קבר עמכם
ואקברה מתי מלפני: ויענו בני־חת
את־אברהם לאמר לו: שמענו אדני
נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר
קברינו קבר את־מתך איש ממנו
את־קברו לא־יכלה ממוך מקבר מתך:
ויקם אברהם וישתחו לעם־הארץ
לבני־חת: (לוי) וידבר אתם לאמר
אם־יש את־נפשכם לקבר את־מתי
מלפני שמעני ופגעו־לי בעפרון
בן־צחר: ויתן־לי את־מערת המכפלה
אשר־לו אשר בקצה שדהו בכסף
מלא ותננה לי בתוככם לאחוזת־קבר:
ועפרון ישב בתוך בני־חת ויען עפרון
החתי את־אברהם באזני בני־חת לכל
באי שער־עירו לאמר: לא־אדני שמעני
השדה נתתי לך והמערה אשר־בו
לך נתתיה לעיני בני־עמי נתתיה לך
קבר מתך: וישתחו אברהם לפני
עם־הארץ: (ישראל) וידבר אל־עפרון
באזני עם־הארץ לאמר אף אם־אתה
לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני
ואקברה את־מתי שמה: ויען עפרון
את־אברהם לאמר לו: אדני שמעני
ארץ ארבע מאת שקל־כסף ביני
ובינך מה־הוא ואת־מתך קבר: וישמע
אברהם אל־עפרון וישקל אברהם
לעפרון את־הכסף אשר דבר באזני

כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים זֶה שְׁעַר הַשָּׁמַיִם:
(ישראל) וַיִּשְׁכֹּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח
אֶת־הָאָבֶן אֲשֶׁר־שָׁם מִקְרָאֲשָׁתוֹ וַיִּשֶׁם
אֹתָהּ מַצְבֵּה וַיִּצֹק שָׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ:
וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל
וַאֲלֵלָם לֵאמֹר שֵׁם־הָעִיר לִרְאשָׁנָה: וַיַּדַּר
יַעֲקֹב נָדָר לֵאמֹר אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים
עִמָּדִי וְשָׁמְרָנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי
הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וְיַגִּיד לְלִבִּישׁ:
וְשָׁבְתִי בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יי
לִי לְאֱלֹהִים: וְהָאָבֶן הַזֶּה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי
מַצְבֵּה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר
תֵּתֶן־לִי עֲשֹׂר אַעֲשֶׂרְנּוּ לָךְ:

וישלח

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לִפְנֵי אֶל־עֲשָׂו
אָחִיו אֲרֻצָּה שְׂעִיר שָׂדֶה אָדוֹם: וַיִּצֹו
אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֹדְנִי
לְעֲשֹׂו כֹה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם־לְבָן
גִּרְתִּי וְאַחֶר עַד־עֵתָה: וַיַּהֲרִלִי שׁוֹר
וְחִמּוֹר צֹאן וְעֶבֶד וּשְׁפָחָה וְאֶשְׁלָחָה
לְהַגִּיד לְאֹדְנִי לְמַצְאֹתָן בְּעֵינֶיךָ: (דיו)
וַיֵּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר
בָּאנוּ אֶל־אָחִיךָ אֶל־עֲשָׂו וְגַם הִלָּךְ
לְקַרְאָתְךָ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא
יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַּר לוֹ וַיַּחֲץ אֶת־הָעֵם
אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר
וְהַגְּמָלִים לִשְׁנֵי מַחֲנֹת: וַיֹּאמֶר אִם־יָבֹוא
עֲשָׂו אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וְהַכָּהוּ וְהָיָה
הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לְפָלִיטָה: (ישראל)
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי
אָבִי יִצְחָק יי הָאֵמֶר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ
וּלְמִוְלָדְתְּךָ וְאִישׁ־יָבִיבָה עִמָּךְ: קִטְנֵנִתִּי
מִכָּל הַחֲסֻדִּים וּמִכָּל־הָאֲמֻת אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדְּךָ כִּי בְּמִקְלִי עָבַרְתִּי

עֲשֹׂו אֶת־הַבְּכֹרָה: פ וַיְהִי רָעִב בְּאֶרֶץ
מִלְכָד הָרָעִב הִרְאִשׁוּן אֲשֶׁר הָיָה
בֵּינִי אַבְרָהָם וַיִּלָּךְ יִצְחָק אֶל־אָבִימֶלֶךְ
מִלְכ־פְּלִשְׁתִּים גִּרְרָה: וַיִּרָא אֵלָיו יי
וַיֹּאמֶר אֶל־תִּרְדּ מִצְרַיִם שָׁכֵן בְּאֶרֶץ
אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ: גֹּדֵר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת
וְהָיָה עִמָּךְ וְאַבְרָהָם כִּי־לָךְ וּלְיִרְעָךְ
אֶתֶּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצָה הָאֵל וְהַקְּמַתִּי
אֶת־הַשִּׁבְעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
אָבִיךָ: וְהִרְבִּיתִי אֶת־יִרְעָךְ כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְיִרְעָךְ אֶת כָּל־הָאֲרָצָה
הָאֵל וְהִתְבָּרְכּוּ בְּיִרְעָךְ כָּל־גִּוֵּי הָאֶרֶץ:
עָקֵב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקִלִּי וַיִּשְׁמַר
מִשְׁמַרְתִּי מִצּוֹתִי חֲקוֹתִי וְתוֹרָתִי:

ויצא

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיִּלָּךְ חֲרָנָה:
וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלֵּן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ
וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׁם מִקְרָאֲשָׁתוֹ
וַיִּשְׁכֵּב בַּמָּקוֹם הַהוּא: וַיַּחֲלֹם וְהָיָה
סֹלֶם מַצֵּב אֲרֻצָּה וּרְאִשׁוֹ מִגִּישׁ הַשָּׁמַיִם
וְהָיָה מִלֵּאכֵי אֱלֹהִים עֲלֵים וְיִרְדִּים
כּוּ: (דיו) וְהָיָה יי נֹצֵב עָלָיו
וַיֹּאמֶר אָנִי יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ
וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֶתֶּן שָׁכֵב
עָלֶיהָ לָךְ אֲתִנַּנְהָ וְיִרְעָךְ: וְהָיָה יִרְעָךְ
כַּעֲפַר הָאֶרֶץ וּפְרֻצָּת גִּמָּה וְקִדְמָה
וּצְפֹנָה וְנִגְבָּה וְנִבְרָכּוּ בָךְ כָּל־מִשְׁפָּחוֹת
הָאֲדָמָה וּבְיִרְעָךְ: וְהָיָה אֲנִכִּי עִמָּךְ
וְשָׁמְרָתִיךָ בְּכָל אֲשֶׁר־תֵּלֵךְ וְהַשְׁבַּתִּיךָ
אֶל־הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזֹבְךָ עַד
אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ:
וַיִּיקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָבֵן יֵשׁ יי
בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנִכִּי לֹא יִדְעָתִי: וַיִּירָא
וַיֹּאמֶר מַה־נִּזְכָּר הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה

לך ארצה: ויכנאו-בו אחיו ואביו שמר
את-הדבר:

מקץ

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם
והנה עמד על-היאר: והנה מן-היאר
עלת שבע פרות יפות מראה ובריאות
בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן מן-היאר רעות
מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל
הפרות על-שפת היאר: ותאכלנה
הפרות רעות המראה ודקת הבשר את
שבע הפרות יפת המראה והבריאות
ויקץ פרעה: (לוי) וייושן ויחלם
שנית והנה שבע שבלים עלות
בקנה אחד בריאות וטבות: והנה
שבע שבלים דקות ושדופת קדים
צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים
הדקות את שבע השבלים הבריאות
והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום:
(ישראל) ויהי בבקר ותפעם רוחו
וישלח ויקרא את-כל-חרטמי מצרים
ואת-כל-חכמיה ויספר פרעה להם
את-חלמו ואין-פותר אותם לפרעה:
וידבר שר המשקים את-פרעה לאמר
את-חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף
על-עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר
הטבחים אתי ואת שר האפים: ונחלמה
חלום בלילה אחד אני והוא איש
בפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו גער
עבדי עבד לשר הטבחים ונספר-לו
ויפתר-לנו את-חלמתינו איש בחלמו
פתר: ויהי כאשר פתור-לנו כן היה אתי
השיב על-כני ואתו תלח: וישלח פרעה

את-הנרצן הזה ועמה הויתי לשני
מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו
כִּי-יָבֹא אֵלָיו פְּרִיָּבֹא וְהִכְנִי אִם
על-בנים: ואתה אמרת היטב איטיב
עמך ושמתי את-זרעך כחול הים אשר
לא-יספר מרב:

וישב

וישב יעקב בארץ מגורי אביו
בארץ כנען: אלה תלדות יעקב
יוסף בן-שבע-עשרה שנה היה רעה
את-אחיו בצאן והוא זער את-בני בלחה
ואת-בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף
את-דבתם רעה אל-אביהם: וישאל
אהב את-יוסף מכל-בניו כי-בן-זקנים
הוא לו ועשה לו כתנת פסים: (לוי)
ויראו אחיו כי-אתו אהב אביהם
מכל-אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו
לשלים: ויחלם יוסף חלום ויגיד לאחיו
ויוספו עוד שנה אתו: ויאמר אליהם
שמעו-נא החלום הזה אשר חלמתי:
והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך
השדה והנה קמה אלמתי וגם-נאכה
והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין
לאלמתי: (ישראל) ויאמרו לו אחיו
המלך תמלך עלינו אם-משול תמשל
בנו ויוספו עוד שנה אתו על-חלמתי
ועל-דבריו: ויחלם עוד חלום אחר
ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי
חלום עוד והנה השמש והירח ואחד
עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר
אל-אביו ואל-אחיו ויגער-בו אביו
ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמתי
הבוא נבוא אני ואמך ואחיד להשתחות

שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו
 ימֵי־יִשְׂרָאֵל למוֹת וַיִּקְרָא לִבְנֵי לְיוֹסֵף
 וַיֹּאמֶר לֹא אֶסְנֶא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
 שִׁים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי
 חֶסֶד וְאֱמֹת אֶל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם:
 וַשְׁכַּבְתִּי עִם־אֲבֹתִי וְנִשְׁאָתָנִי מִמִּצְרַיִם
 וַקְּבֹרְתֵנִי בַקְּבֻרָתָם וַיֹּאמֶר אָזְכִּי אֲעֲשֶׂה
 כְּדַבְּרֶךָ: וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעָה לִּי וַיִּשָּׁבַע לוֹ
 וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה: פ
 (לוי) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
 לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה וַיִּשְׁחַ אֶת־שְׁנֵי
 בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם:
 וַיַּגֵּד לַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֶךָ יוֹסֵף
 בָּא אֵלֶיךָ וַיַּתְחִזֵּל יִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב
 עַל־הַמִּטָּה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף
 אֵל שְׂדֵי נְרָאָה־אֵלֵי בְלוּי בָאָרֶץ כְּנָעַן
 וַיִּבְרַךְ אֹתִי: (ישראל) וַיֹּאמֶר אֵלֵי
 הֲגַנִּי מִפֶּרֶךְ וְהִרְבִּיתִךָ וַנִּתְחַדֵּךְ לִקְתֹּל
 עַמִּים וְנִתְחַיֵּי אֶת־הָאָרֶץ תָּזֹאת לִנְרַעָה
 אַחֲרֶיךָ אַחֲזֶה עוֹלָם: וַעֲתָה שְׁנֵי־בָנֶיךָ
 הַנּוֹלָדִים לָךְ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם עַד־בָּאִי
 אֵלֶיךָ מִצְרַיִמָה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
 כִּדְאוּבָן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי: וּמוֹלֶדְתְּךָ
 אֲשֶׁר־הוֹלִדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לָךְ יִהְיוּ עַל שֵׁם
 אֲחֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנֵחֶלְתָם: וְאֲנִי בָבֹאִי
 מִפְּדוֹן מִתָּה עָלִי רַחֵל בָּאָרֶץ כְּנָעַן
 בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבֵרֶת־אָרֶץ לְבָא אַפְרָתָה
 וְאֶקְבְּרָה שָׁם בְּדֶרֶךְ אַפְרָתָה הוּא בֵּית
 לָחֶם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר
 מִי־אֵלֶּה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֲבִיו בְּנֵי
 חֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בְּזֶה וַיֹּאמֶר
 קָח־נָא אֵלַי וְאֶבְרַכֵּם:

שמות

ואֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים

וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן־הַבּוֹר
 וַיַּגְלַח וַיַּחַלֵּף שְׁמֹלֶתִיו וַיָּבֵא אֶל־פַּרְעֹה:

ויגש

וַיֵּגֶשׁ אֵלָיו יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי
 יַד־כְּרֹנָא עֲבַדְךָ דְּכָר בְּאֻזְנֵי אֲדֹנִי
 וְאֶל־יַחַד אַפֶּךָ בַּעֲבֻדְךָ כִּי כְמוֹךָ
 כַּפְרָעָה: אֲדֹנִי שְׂאֵל אֶת־עַבְדִּי לֵאמֹר
 הִנֵּשׁ־לָכֶם אֵב אוֹ־אָח: וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי
 יִשְׁ־לָנוּ אֵב זָקֵן וַיִּלְד זָקִים קָטָן וְאִתּוֹ
 מֵת וַיִּוָּתֵר הוּא לְבָדּוֹ לֵאמֹר וְאָבִיו
 אָהָב: (לוי) וַתֹּאמֶר אֶל־עַבְדִּיךָ
 הוֹרְדָהוּ אֵלַי וְאֲשִׁימָה עֵינֵי עָלָיו:
 וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי לֹא־יֻכַּל הַנֶּעֱר לַעֲזֹב
 אֶת־אָבִיו וְעֵזֵב אֶת־אָבִיו וּמָת: וַתֹּאמֶר
 אֶל־עַבְדִּיךָ אִם־לֹא יִבְדַּ אַחֲיֵיכֶם הַקָּטָן
 אַתְּכֶם לֹא תִסְפוֹן לְרְאוֹת פָּנָי: וַיְהִי
 כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנִּגְדֹּל לוֹ אֶת
 דְּבָרֵי אֲדֹנִי: (ישראל) וַיֹּאמֶר אָבִינוּ
 שָׁבוּ שְׁכֻרֵנוֹ לָנוּ מַעֲט־אֶכֶּל: וַנֹּאמֶר לֹא
 נוּכַל לְרַדֵּת אִם־יִשׁ אֲחִינוּ הַקָּטָן אֲתָנוּ
 וַיְבָרְנוּ כִּי־לֹא נוּכַל לְרְאוֹת פָּנָי הָאִישׁ
 וְאֲחִינוּ הַקָּטָן אֵינָנו אֲתָנוּ: וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ
 אָבִי אֲלִינוּ אַתֶּם יַדְעֵתֶם כִּי שְׁנַיִם
 יָלִידָה־לִּי אִשְׁתִּי: וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי
 וַאֲמַר אֶךְ טָרַף טָרַף וְלֹא רָאִיתִיו
 עַד־הַנֶּה: וְלִשְׁחָתֶם גַּם־אֶת־זֶה מֵעַם
 פָּנִי וְקִרְדָּהוּ אֶסּוֹן וְהוֹרְדָתֶם אֶת־שִׁיבְתִּי
 בְּרָעָה שְׂאֵלָה: וַעֲתָה כְּבֹאִי אֶל־עַבְדְּךָ
 אָבִי וְהַנֶּעֱר אֵינָנו אֲתָנוּ וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה
 בְּנִפְשׁוֹ:

ויחי

וַיְחִי יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה וַיְהִי יִמֵּי־יַעֲקֹב שְׁנֵי חֲזִיו שְׁבַע

וְאֶל־יַעֲקֹב בָּאֵל שָׁדַי וַשְּׁמִי יי' לֹא נִודַעְתִּי
 לָהֶם: וְגַם הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לְתֵת
 לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם
 אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ: וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נְאֻמַּת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִידִים אֹתָם
 וְאָזְכָּר אֶת־בְּרִיתִי: (לוי') לָכֵן אָמַר
 לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יי' וְהוֹצֵאתִי אֹתְכֶם
 מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֹתְכֶם
 מִמַּעַבְדֵּתָם וְגִאֲלֹתִי אֹתְכֶם בְּזֹרֵעַ נְטוּיָה
 וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים: וְלִקְחֹתִי אֹתְכֶם לִי
 לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעֻם
 כִּי אֲנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֹתְכֶם
 מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם: וְהִבֵּאתִי אֹתְכֶם
 אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַלְתִּי אֶת־יְדֵי לְתֵת
 אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב וְנִתְּנָה
 אֵתָּה לָכֶם מִוֶּרְשָׁה אֲנִי יי': וַיְדַבֵּר
 מֹשֶׁה בֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ
 אֶל־מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה: פ
 (ישראל') וַיְדַבֵּר יי' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 בֹּא דַבֵּר אֶל־פְּרָעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ: וַיְדַבֵּר
 מֹשֶׁה לִפְנֵי יי' לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִךְ יִשְׁמְעֵנִי פִּרְעֹה וְאֲנִי
 עָרַל שְׁפָתַיִם: פ וַיְדַבֵּר יי' אֶל־מֹשֶׁה
 וְאֶל־אַהֲרֹן נִצְוֹם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֶל־פְּרָעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
 אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

בא

וַיֹּאמֶר יי' אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרָעֹה
 כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לֵב
 עֲבָדָיו לִמְעַן שְׁתִּי אֶתְּתִי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ:
 וְלִמְעַן תִּסַּפֵּר בְּאָזְנִי בְּנֹד וּבֶן־בְּנֹד אֵת
 אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי
 אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בָּם וַיִּדְעֻם כִּי־אֲנִי יי':

מִצְרַיִמָּה אֵת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ:
 רֹאוּבֵן שָׁמְעוֹן לֵוִי וַיְהוּדָה: יִשְׁשַׁכָּר
 זְבוּלֹן וּבִנְיָמִן: הֵן וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר:
 נֻחִי כָל־נֶפֶשׁ וְצֹא יִרְדְּ־יַעֲקֹב שְׁבָעִים
 נֶפֶשׁ וַיּוֹסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם: וַיָּמָת יוֹסֵף
 וְכָל־אָחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא: וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ
 בְּמֵאד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאֶרֶץ אֹתָם: פ
 (לוי') וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר לֹא־יָדָע אֶת־יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ
 הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם
 מִמֶּנִּי: הִבֵּה נִתְחַכְמָה לּוֹ פֶן־יִרְכָּה
 וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסָף
 גַּם־הוּא עַל־שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה
 מִן־הָאֶרֶץ: וַיִּשְׁמָעוּ עָלָיו שְׁנֵי מִסִּים
 לִמְעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיְכֹן עָרֵי מִסְכְּנוֹת
 לְפָרֹעַ אֶת־פֹּתֶם וְאֶת־רַעְמֶסֶס: וְכַאֲשֶׁר
 יַעֲנֶה אֹתוֹ כֵּן יִרְכָּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצֹו
 מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (ישראל') וַיַּעֲבֹדוּ
 מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפִרְדּוֹ: וַיִּמְרְרוּ
 אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר
 וּבִלְבָּיִם וּבְכָל־עֲבֹדָה בִּשְׂדֵה אֵת
 כָּל־עֲבָדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפִרְדּוֹ:
 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילֵּדֵת הָעִבְרִיֹּת
 אֲשֶׁר שָׁם הָאֵחָת שְׁפָרָה וְשָׁם הַשְּׁנִית
 פִּרְעָה: וַיֹּאמֶר בְּיֹלְדָכֶן אֶת־הַעֲבָרִיּוֹת
 וּרְאִיתֶן עַל־הָאֲבָנִים אִם־בֵּן הוּא וְהַמִּתֵּן
 אֹתוֹ וְאִם־בֵּת הוּא וְחָיָה: וַתִּירָאן
 הַמִּילֵּדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֱלֹהֵן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲנוּן
 אֶת־הַיִּלָּדִים:

וארא

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אֲנִי יי': וְאַל־אֲבַרְהָם אֶל־יִצְחָק

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פְּרַעֲהַ וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַעֲבִירֵם
 עַד-מַתִּי מֵאֲנֶה לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עֲמִי
 וַיַּעֲבְדֵנוּ: (לוי) כִּי אִם מָאֵן אַתָּה
 לְשַׁלַּח אֶת-עַמִּי הַנִּנִּי מִבְּיַד מִחֵר אַרְבָּה
 בְּגִבְלָךְ: וְכִסְה אֶת-עֵינַי הָאֵרֶץ וְלֹא
 יוּכַל לָרֶאֱת אֶת-הָאָרֶץ וְאָכַל אֶת-יֵתֶר
 הַפֶּלֶא הַנִּשְׁאָר לָכֶם מִן-הַבֶּרֶד וְאָכַל
 אֶת-כָּל-הָעֵץ הַצֵּמַח לָכֶם מִן-הַשֹּׁדֶה:
 וּמֵלֹאֵי בְתִיד וּבְתִי כָל-עֲבָדֶיךָ וּבְתִי
 כָל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-רָאוּ אֶבְתִּיד
 וְאַבּוֹת אֶבְתִּיד מִיּוֹם הָיוּתָם עַל-הָאָדָמָה
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְנִפְן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהַ:
 (ישראל) וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פְרַעֲהַ אֵלָיו
 עַד-מַתִּי יְהִי זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח
 אֶת-הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְדוּ אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיהֶם
 הַמֵּרֹם תִּדְעַ כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם: וַיּוֹשֶׁב
 אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן אֶל-פְּרַעֲהַ וַיֹּאמְרוּ
 אֲלֵהֶם לָכוּ עֲבְדוּ אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִי
 וּמִי הַחֲלֹכִים: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנֻעְרֵינוּ
 וּבְזֻמְנֵינוּ גִלְדִּי בְּכֻנֵּינוּ וּבְכֻנֹּתֵנוּ בְּצֻאֲנוּ
 וּבְבִקְרָנוּ גִלְדִּי כִּי חֲגִיגָה לָנוּ: וַיֹּאמֶר
 אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְיָ עִמָּכֶם כְּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח
 אֲתֶכֶם וְאֶת-שִׂפְכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נִגַּד
 פְּנִיכֶם: לֹא כֵן לְכוּנָא הַגִּבֹּרִים וַעֲבְדוּ
 אֶת-יְיָ כִּי אַתָּה אַתָּם מְבַקְשִׁים וַיַּגְרֵשׁ
 אֹתָם מֵאֶת פְּנֵי פְרַעֲהַ:

בשלח

וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרַעֲהַ אֶת-הָעָם וְלֹא-נָחֵם
 אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב
 הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן-יִנָּחֵם הָעָם
 בְּרֹאֲתָם מִלַּחְמָה וַשִּׁבּוּ מִצְרַיִם:
 וַיֹּסֶב אֱלֹהִים אֶת-הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר
 יַם-סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

יתרו

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֵּהֵן מִדִּין חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת
 כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹ כִּי-הוֹצִיא יְיָ אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:
 וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת-צִפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ

אֶת־אֲדֹנָי אֶת־אֲשֵׁרִי וְאֶת־בְּנֵי לֹא אֶצָּא
חֲפָזִי: וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים
וְהִגִּישׁוּ אֶל־הַדָּלֹת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע
אֲדֹנָיו אֶת־אֲזֵנוֹ בַּמֶּרְצָע וַעֲבָדוּ לְעֹלָם:
ס (לוי) וְכִי־יִמְכַר אִישׁ אֶת־בְּתוֹ
לְאֻמָּה לֹא תִצָּא כִצָּאת הָעֲבָדִים:
אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־לֹא יָקָה
לֹן יַעֲדָה וְהַפְדָּה לְעַם נְכָרִי לֹא־יִמְשַׁל
לְמִכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ: וְאִם־לִבְנוֹ יַעֲדֶנָּה
כַּמִּשְׁפָּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ: אִם־אֲחֵרַת
יִקְחָלֹהּ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא
יִגְרַע: וְאִם־שְׁלֹשׁ־אֲלָהּ לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ
וַיִּצָּאָה חֲנָם אֵין כֶּסֶף: ס (ישראל)
מִכָּה אִישׁ וּמֹת מוֹת יוּמַת: וְאֲשֶׁר לֹא
צָדִיק וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לִידּוֹ וְשִׁמְתִי לָהּ
מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוֹס שָׁמָּה: ס וְכִי־יִיָּד אִישׁ
עַל־רַעְהוֹ לְהַרְגוֹ בְּעֶרְמָה מֵעַם מִזְבְּחִי
תִּקְחֶנּוּ לְמוֹת: ס וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת
יוּמַת: ס וְגֹבֵב אִישׁ וּמִכְרֹו וְנִמְצָא בִידּוֹ
מוֹת יוּמַת: ס וּמִקְלָל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת
יוּמַת: ס וְכִי־יִרְיֶבֶן אֲנָשִׁים וְהִכָּה־אִישׁ
אֶת־רַעְהוֹ בְּאֶבֶן אוֹ בְּאִגָּרֶף וְלֹא יָמוּת
וְנָפַל לְמִשְׁכָּב: אִם־יָקוּם וְהִתְחַלֵּף בַּחוּץ
עַל־מִשְׁעִנְתּוֹ וְנִקְּה הַמִּכָּה רַק שְׁבִתּוֹ יִתֵּן
וּרְפָא וּרְפָא:

תרומה

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ־לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ
אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִּקְחוּ אֶת־תְּרוּמָתִי:
וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם זָהָב
וְכֶסֶף וְנַחֲשָׁת: וְתִכְלֹת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֻזִּים: וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים
וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעֻצֵּי שִׁטִּים: (לוי)
שָׁמֶן לַמָּאֵר בְּשָׂמִים לְשִׁמּוֹן הַמִּשְׁחָה

מֹשֶׁה אַחֵר שְׁלִיחִיה: וְאֵת שְׁנֵי בְנֵיהָ אֲשֶׁר
שֵׁם הָאֶחָד גִּרְשֵׁם כִּי אָמַר גִּר הָיִיתִי
בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה: וְשֵׁם הָאֶחָד אֲלִיעֶזֶר
כִּי־אֵלֵהִי אָבִי בְּעוֹזִי וַיִּצְלַנִי מִחֶרֶב
פָּרָעָה: (לוי) וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה
וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר
אֲשֶׁר־הָיָה חֹנֶה שָׁם הָרַ הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתְנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלַיָּה
וְאִשְׁתּוֹ וְשְׁנֵי בְנֵיהָ עִמָּה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
לְקִרְיַת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּשְׁקָלּוּ וַיִּשְׁאָלוּ
אִישׁ־לְרַעְהוֹ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֲחֵלָה:
וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
יְיָ לְפָרָעָה וּלְמִצְרַיִם עַל אוֹדֶת יִשְׂרָאֵל
אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצָּאתָם בְּדֶרֶךְ
וַיִּצְלָם יְיָ: (ישראל) וַיַּחֲדֹד יִתְרוֹ
עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְיָ לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ
בְּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם
וּמִיַּד פָּרָעָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת
יַד־מִצְרַיִם: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְיָ
מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבָר אֲשֶׁר זָדוּ
עֲלֵיהֶם: וַיֵּלֶךְ יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עִלָּה
וּזְבָחִים לָאֱלֹהִים וַיָּבֹא אֶתְרוֹ וְכָל זִמְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְאָכֹל־לֶחֶם עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי
הָאֱלֹהִים:

משפטים

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם:
כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָדִי שֵׁשׁ שָׁנִים וַעֲבָד
וּבְשִׁבְעַת יָצָא לְחֲפָזִי חֲנָם: אִם־בִּגְפוֹ
יָבֹא בִגְפוֹ יָצָא אִם־בְּעַל אִשָּׁה הָיָה
וַיִּצָּאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ: אִם־אֲדֹנָיו יִתֵּן־לּוֹ
אִשָּׁה וַיִּלְדֶּה־לּוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה
וַיִּלְדֶּיהָ תִּהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ וְהָיָה יָצָא
בִּגְפוֹ: וְאִם־אָמַר יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי

אחיך ולבנך ולבניו לכהנו-לי: והם יקחו את-הזֶהב ואת-התבֹּכֶלֶת ואת-הארְגָמָן ואת-תולעת השָׁנִי ואת-השֵׁשׁ: פ (ישראל למנהג אשכנז) (לוי למנהג פולין) ועשו את-האֹפֶד זֶהב תכלת וארגמן ותולעת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מְעֻשָׂה חָשָׁב: שְׁתֵּי כֹתֶפֶת חִבְרָת יִהְיֶה-לּוֹ אֶל-שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחֹבֶר: וְחָשָׁב אֹפֶדְתּוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זֶהב תכלת וארגמן ותולעת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר: וְלִקְחֹתָ אֶת-שְׁתֵּי אֲבְנֵי-שֹׁהַם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ישראל למנהג פולין) שִׁשָּׁה מִשְׁמֹתָם עַל הָאֲבֹן הָאֶחָת וְאֶת-שְׁמוֹת הַשֵּׁשֶׁה הַנּוֹתָרִים עַל-הָאֲבֹן הַשֵּׁנִית כְּתוּלְדָתָם: מַעֲשֵׂה חֹרֶשׁ אֶבֶן פְּתוּחֵי חֹתָם תַּפְתַּח אֶת-שְׁתֵּי הָאֲבֹנִים עַל-שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסִּבַּת מִשְׁבָּצוֹת זֶהב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: וּשְׁמֹת אֶת-שְׁתֵּי הָאֲבֹנִים עַל כֹּתֶפֶת הָאֹפֶד אֲבְנֵי זָכָרָן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂא אֶהְרֹן אֶת-שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יי' עַל-שְׁתֵּי כֹתָפָיו לְזָכָרָן:

כי תשא

וידבר יי' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּי תִשָּׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנִתְּנוּ אִישׁ כֶּפֶר נַפְשׁוֹ לַיי' בַּפֶּקֶד אֹתָם וְלֹא-יָהִיָּה בֵּהֶם גִּגַּף בַּפֶּקֶד אֹתָם: זֶה יִתְּנוּ כָּל-הָעֵבֶר עַל-הַפְּקָדִים מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיי': (לוי) כָּל הָעֵבֶר עַל-הַפְּקָדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה וְתֵן תְּרוּמַת יי': הָעֶשִׂיר לֹא-יִרְבֶּה וְהַדֹּל לֹא יִמְעִיט מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל לַתֵּת אֶת-תְּרוּמַת יי' לַכֹּהֵן עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם: וְלִקְחֹתָ אֶת-כֶּסֶף

וְלִקְטַרְתָּ הַסָּמִים: אֲבְנֵי-שֹׁהַם וְאֲבְנֵי מִלֹּאִים לְאֹפֶד וְלַחֹשֶׁן: וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם: כָּכָל אֲשֶׁר אֲנִי מֵרָאָה אוֹתְךָ אֵת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבִנֹת כָּל-כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ: ס (ישראל) וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתִים וְחָצִי אַרְכּוֹ וְאֹמָה וְחָצִי רַחְבּוֹ וְאֹמָה וְחָצִי קִמְתּוֹ: וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִכִּית וּמְחוּץ הַצִּפִּינוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זָר זָהָב סָבִיב: וְצִקַּקְתָּ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתַי זָהָב וְנִתְּתָה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וְשְׁתֵּי טַבַּעֲתַי עַל-צִלְעוֹ הָאֶחָת וְשְׁתֵּי טַבַּעֲתַי עַל-צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית: וְעָשִׂיתָ בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב: וְהִבַּאתָ אֶת-הַכֹּהֲדִים בְּטַבַּעֲתַי עַל צִלְעֹת הָאֲרוֹן לִשְׂאת אֶת-הָאֲרוֹן בָּהֶם: בְּטַבַּעֲתַי הָאֲרוֹן יִהְיוּ הַכֹּהֲדִים לֹא יָסְרוּ מִמֶּנּוּ: וְנִתְּתָה אֶל-הָאֲרוֹן אֵת הָעֵדֹת אֲשֶׁר אִתִּי:

תצוה

וְאֹתָהּ תַצְוֶה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיָקֻחוּ אֵלֶיךָ שִׁמּוֹן בִּית זֶדֶךָ כְּתִית לַמֶּאֱזֹר לַהֲעֵלֹת גֵּר תָּמִיד: בְּאֶהֱל מוֹעֵד מְחוּץ לַפֶּרֶכֶת אֲשֶׁר עַל-הָעֵדֹת יַעֲרֹךְ אוֹתוֹ אֶהְרֹן וּבְנָיו מֵעֶרֶב עַד-בֹּקֶר לִפְנֵי יי' חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ס וְאֹתָהּ תַקְרֹב אֵלֶיךָ אֶת-אֶהְרֹן אֹחֶיךָ וְאֶת-בְּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַכֹּהֵנוֹ לִי אֶהְרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאַיִתָמָר בְּנֵי אֶהְרֹן: וְעָשִׂיתָ בְּגָדֵי-קֹדֶשׁ לְאֶהְרֹן אֹחֶיךָ לְכָבוֹד וְלִתְפָאָרֶת: (לוי למנהג אשכנז) וְאֹתָהּ תִּדְבֹּר אֶל-כָּל-חַכְמֵי-לֵב אֲשֶׁר מִלֹּאֲתָיו רֵיחַ חֲכָמָה וַעֲשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי אֶהְרֹן לְקֹדֶשׁוֹ לַכֹּהֵנוֹ-לִי: וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֹפֶד וּמַעִיל וְכִתְנֹת תִּשְׁבָּץ מִצְנַפֶּת וְאֲבִגֶט וַעֲשׂוּ בְּגָדֵי-קֹדֶשׁ לְאֶהְרֹן

וְאֶת־מִכְסָּהוּ אֶת־קֶרְסִיו וְאֶת־קֶרְשָׁיו
 אֶת־בְּרִיָּתוֹ [ק' בְּרִיָּתוֹ] אֶת־עַמּוּדָיו
 וְאֶת־אֲדָנָיו: אֶת־הָאָרֶן וְאֶת־בִּדְיוֹ
 אֶת־הַכַּפֶּרֶת וְאֶת פֶּלֶקֶת הַמָּסֹךְ:
 אֶת־הַשְּׁלֶלֶחַן וְאֶת־בִּדְיוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
 וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: וְאֶת־מִנְחַת הַמָּאֹר
 וְאֶת־כִּלְיָהּ וְאֶת־נִרְתִּיהָ וְאֶת שֶׁמֶן
 הַמָּאֹר: וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בִּדְיוֹ
 וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קִטְרַת הַסַּמִּים
 וְאֶת־מִסְךְ הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן:
 אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
 אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בִּדְיוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
 אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כִּנּוֹ: אֶת מַלְעֵי הַחֹצֵר
 אֶת־עַמּוּדָיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת מִסְךְ שַׁעַר
 הַחֹצֵר: אֶת־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֹת
 הַחֹצֵר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם: אֶת־בִּגְדֵי הַשֹּׂרֵד
 לַשֵּׁרֵת בְּקֹדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וַיֵּצְאוּ
 כָּל־עַדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:

פקודי

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת
 אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי מֹשֶׁה עַבְדְּתָךְ
 הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן:
 וּבְצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חֹרִי לְמִטֵּה
 יְהוּדָה עָשָׂה אֶת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יי
 אֶת־מֹשֶׁה: וְאֵתוּ אֶהֱלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמֶד
 לְמִטֵּה־דָן חֹרֵשׁ וְחֹשֵׁב וְרָקֵם בַּתְּכֵלֶת
 וּבְאַרְגָּמָן וּבַתוֹלְעֵת הַשָּׁנִי וּבִשְׁשׁ: ס
 (לוי) כָּל־הַזָּהָב הָעָשׂוּי לְמִלְאָכָה בְּכָל
 מִלְּאכַת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זָהָב הַתְּנוּפָה תִּשַׁע
 וְעֶשְׂרִים כֶּכָר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים
 שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וְכֹסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדוּת
 מֵאֵת כֶּכָר וְאַלְף וּשְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה
 וּשְׁבַעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: בְּקַעַ

הַכַּפָּרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתְּ
 אֹתוֹ עַל־עַבְדְּתָךְ אֶהֱל מוֹעֵד וְהָיָה
 לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן לִפְנֵי יי לְכַפֵּר
 עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: פ (ישראל) וַיְדַבֵּר יי
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וַעֲשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת
 וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנָתַתְּ אֹתוֹ בֵּין־אַהֲלֵי
 מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שֶׁמֶה מַיִם:
 וְרָחֲצוּ אֶהֱלָן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם
 וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אַהֲלֵי מוֹעֵד
 יִרְחֲצוּמֵינִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹי בְּגִשְׁתֶּם
 אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרְתָּהּ לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיי:
 וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ
 וְהָיְתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹא יִלְוֲרְעוּ
 לְדֶרֶתָם:

ויקהל

וַיִּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עַדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה
 יי לַעֲשׂוֹת אֲתֶם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה
 מְלָאכָהּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם
 קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְתּוֹן לַיי כָּל־הַעֲשִׂיהָ
 כֹּו מְלָאכָה יִנָּמֶת: לֹא־תַבְעֲרוּ אֵשׁ
 בְּכָל מִשְׁכְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: פ
 (לוי) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עַדֹת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה
 יי לֵאמֹר: קָחוּ מֵאֲתֶכֶם תְּרוּמָה לַיי
 כָּל נָדִיב לִבּוֹ וַיְבִיאָה אֶת תְּרוּמַת יי
 זָהָב וְכֹסֶף וְנְחֹשֶׁת: וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
 וְתוֹלְעֵת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: וְעֹרֹת אֵילִם
 מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת תַּחָּשִׁים וְעִצֵּי שִׁטִּים:
 וְשֶׁמֶן לְמָאֹר וּבִשְׁמֵיִם לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: וְאַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי
 מִלֻּאִים לְאַפֹּרֶד וְלַחֹשֶׁן: וְכָל־חֻכְם־לֵב
 בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה
 יי: (ישראל) אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אַהֲלָיו

אשר-פתח אהל מועד: והפשיט את-העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על-המזבח וערכו עצים על-האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנחתים את-הראש ואת-הפדר על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: וקרבו וקרעו ורתץ במים והקטיר הכהן את-הפל' המזבחה עלה אשה ריח-ניחוח ליו: (ס' ישראל) ואם-מן-הצאן קרבנו מן-הקשבים או מן-העזים לעלה זכר תמים וקרבנו: ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את-דמו על-המזבח סביב: ונתח אותו לנתחיו ואת-ראשו ואת-פדרו וערף הכהן אתם על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: והקרב והקטיר במים והקריב הכהן את-הפל' והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליו:

צו

וידבר יי אל-משה לאמר: צו את-אהרן ואת-בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על-המזבח כל-הלילה עד-הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מנדו בד ומכנסי-בד ילבש על-בשרו ותרים את-הדשן אשר תאכל האש את-העלה על-המזבח ושמו אצל המזבח: (דיו) ופשט את-בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את-הדשן אל-מחיצ לפתחה אל-מקום טהור: והאש על-המזבח תוקד-בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערף עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש

לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על-הפקדים מכן עשרים שנה ומעלה לשש-מאות אלף ושלש מאות אלפים וחמש מאות וחמשים: ויהי מאת ככר הפספס לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן: (ישראל) ואת-האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה נזים לעמוידיהם וצפה ראשיהם וחשק אתם: ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע-מאות שקל: ונעש כה את-אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת-מכבר הנחשת אשר-לו ואת כל-כלי המזבח: ואת-אדני החצר סביב ואת-אדני שער החצר ואת כל-יתדות המשכן ואת-כל-יתדות החצר סביב: ומן-התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי-שרד לשכת בקדש ויעשו את-בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יי את-משה:

ויקרא

ויקרא אל-משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם כירקריב מכם קרבן ליי מן-הבהמה מן-הבקר ומן-הצאן תקריבו את-קרבנותם: אם-עלה קרבנו מן-הבקר זכר תמים וקריבנו אל-פתח אהל מועד וקריב אותו לרצנו לפני יי: (לוי למנהג אשכנז) וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: (לוי למנהג פולין) ושחט את-גון הבקר לפני יי: והקריבו בני אהרן הכהנים את-הדם וזרקו את-הדם על-המזבח סביב

אֶצְבֹּעַ בָּדָם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ:
וְאֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־הַכֶּלֶי' וְאֶת־הַיִּתְרָת
מִן־הַכֶּבֶד מִן־תַּחֲטָאת הַקָּטִיר הַמִּזְבֵּחַ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי' אֶת־מֹשֶׁה: (ישראל)
וְאֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר שָׁרָף בָּאֵשׁ
מִחוּץ לַמִּחֲנֶה: וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה
וַיִּמְצְאוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם
וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הָעֵלָה
הַמִּצִּיאוֹ אֵלָיו לְנִתְחִיקָה וְאֶת־הָרֹאשׁ
וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּרְחֹץ אֶת־הַקֶּרֶב
וְאֶת־הַפְּרָעִים וַיִּקְטֹר עַל־הָעֵלָה
הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקְרֹב אֶת קַרְבֵּן הָעָם וַיִּשָּׁח
אֶת־שְׁעֵיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטוּהוּ
וַיַּחֲטֹאֻהוּ כְּרֹאשׁוֹן: וַיִּקְרֹב אֶת־הָעֵלָה
וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט:

תזריע

וַיְדַבֵּר יי' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁר כִּי תִזְרִיעַ
וַיִּלְדָּה זָכָר וְטָמְאָה שְׁבַעַת יָמִים כִּימֵי
נִדַּת דְּוָתָהּ תִּטָּמָא: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
יִמּוֹל בָּשָׂר עָרְלָתוֹ: וּשְׁלֹשִׁים יוֹם
וּשְׁלֹשַׁת יָמִים תִּשָּׁב בְּדָמֵי טְהָרָה
בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תִנֶּעַ וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא
תָבֹא עַד־מָלֵאת יְמֵי טְהָרָה: (דיו)
וְאִם־נִסְכְּהָ תִלְדַּ וְטָמְאָה שְׁבַעַת כַּנְדָּתָהּ
וּשְׁשִׁים יוֹם וּשְׁשַׁת יָמִים תִּשָּׁב עַל־דָּמֵי
טְהָרָה: וּבְמָלֵאת יְמֵי טְהָרָה לְבָן אֹז
לְבַת תִּבְיָא כִּבְשׁ בֶּן־שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה
וּבַיּוֹנָה אוֹתָר לַחֲטָאת אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן: וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי
יי' וְכִפֹּר עָלֶיהָ וְטָהָרָה מִמִּקְדָּר דָּמֶיהָ
זֹאת תוֹרַת הַיִּלְדָּת לְזָכָר אֹז לְנִסְכְּהָ:
וְאִם־לֵא תִמְצָא יִדְּהָ בִּי שֶׁהָ וְלִקְחָהּ

תָּמִיד תוֹקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה:
ס (ישראל) וְזֹאת תוֹרַת הַמִּנְחָה
הַקֶּרֶב אֲתָהּ בְּנִי־אֶהֱרֹן לִפְנֵי יי' אֶל־פְּנֵי
הַמִּזְבֵּחַ: וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְּקִמְצוֹ מִסֵּלַת
הַמִּנְחָה וּמִשְׁמֶנָּה וְאֵת כָּל־הַלֶּבָנָה אֲשֶׁר
עַל־הַמִּנְחָה וְהַקָּטִיר הַמִּזְבֵּחַ הַיֵּחַ נִיחַח
אֶזְכְּרָתָה לִּי: וְהַנּוֹתֵרֶת מִמֶּנָּה וְאִכְלוּ
אֶהֱרֹן וּבָנָיו מִצֹּת תֹּאכְלֻהֶם בְּמָקוֹם
קָדֹשׁ בַּחֲצֵר אֹהֶל־מוֹעֵד וְאִכְלוּהָ: לֹא
תֹאכְלוּ חֵמֶץ חֶלֶקֶם נָתַתִּי אֲתָהּ מֵאֲשִׁי
קָדֹשׁ קָדָשִׁים הִוא כַּחֲטָאת וְכֹאֲשָׁם:
כָּל־זָכָר בְּבְנֵי אֶהֱרֹן וְאִכְלוּהָ חֶקֶעוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאֲשִׁי יי' כָּל אֲשֶׁר־יִגַּע בָּהֶם
יִקְדָּשׁ:

שמיני

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאֶהֱרֹן
וּלְבָנָיו וּלְזָקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֶל־אֶהֱרֹן
סַחֲלֶךָ עֶגְל בֶּן־בָּקָר לַחֲטָאת וְאֵיל
לַעֲלֹה תְּמִימִם וְהַקֶּרֶב לִפְנֵי יי' וְאֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר־עִזִּים
לַחֲטָאת וְעֶגְל וּכְבֹּשׁ בְּנִי־שָׁנָה תְּמִימִם
לַעֲלֹה: וְשׁוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים לְזִבְחַת לִפְנֵי
יי' וּמִנְחָה בְּלוֹלָה בַשֶּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יי'
נִרְאָה אֵלֵיכֶם: וַיִּקְחוּ אֶת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָל־הַעֲדָה
וַיַּעֲמִדוּ לִפְנֵי יי' וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר־צִוָּה יי' תַּעֲשׂוּ וַיֵּרָא אֵלֵיכֶם כְּבוֹד
יי': (דיו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן
קֶרֶב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חֲטָאתֶךָ
וְאֶת־עֲלֹתֶךָ וְכִפֹּר בַּעֲדָךָ וּבַעֲדַת הָעָם
וַעֲשֵׂה אֶת־קֶרְבֵּן הָעָם וְכִפֹּר בַּעֲדָם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי': וַיִּקְרֹב אֶהֱרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּשְׁחַט אֶת־עֶגְל הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לוֹ:
וַיִּקְרְבוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל

השָׁדָה: וּכְבֹסֹת הַמַּטְהָר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־שָׁעָרוֹ וְרִחַץ בַּמָּיִם וְשָׁחַר וְאַחַר יָבֹוא אֶל־הַמִּחְנָה וְיָשֹׁב מִחוּץ לְאֹהֶלוֹ שִׁבְעַת יָמִים: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַח אֶת־כָּל־שָׁעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זָקְנוֹ וְאֶת גִּבְתוֹ עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שָׁעָרוֹ יִגְלַח וּכְבֹסֹת אֶת־בְּגָדָיו וְרִחַץ אֶת־בָּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְשָׁחַר: (ישראל) וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־כִבְשִׁים תְּמִימִים וּכְבֹשָׁה אֶחָת בַּת־שָׁנָה תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֶלֶת מִנֶּחֱחַ בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְלֹג אֶחָד שֶׁמֶן: וְהִעֲמִיד הַכֹּהֵן הַמַּטְהָר אֶת הָאִישׁ הַמַּטְהָר וְאָתָם לִפְנֵי יְיָ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאַשֶׁם וְאֶת־לֹג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ:

אחרי מות

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי־יְיָ וַיָּמָתוּ: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אֱלֹהֶיךָ וְאֵל־יִבְיָא בְּכָל־עַל אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאֹרֶן וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲזֹן אֲרָאָה עַל־הַכְּפֹרֶת: בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּכָר בֶּן־בָּקָר לַחֲטָאת וְאֵיל לַעֲלָה: כְּתֹנֶת־בָּד קָדֹשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנָסֵי־בָד יַחֲבִישׁ עַל־בָּשָׂרוֹ וּכְבֹאֲכֶנֶט בָּד יַחְגֹּר וּבִמְצַנְפֶת בָּד יַצְנֹף בְּגָדֵי־קָדֹשׁ הֵם וְרִחַץ בַּמָּיִם אֶת־בָּשָׂרוֹ וּלְבָשָׁם: וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לַחֲטָאת וְאֵיל אֶחָד לַעֲלָה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־כָּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לּוֹ וּכְפָר בַּעֲדוֹ וּבְעֵד בִּיתוֹ: (לוי) וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְהִעֲמִיד אֹתָם לִפְנֵי

שְׁתֵּי־תָרִים אֹז שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶחָד לַעֲלָה וְאֶחָד לַחֲטָאת וּכְפָר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְשָׁחַרְהָ: פ (ישראל) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: אֲדָם כִּי־יָהִיָּה בַעֲדֹר־בָּשָׂרוֹ שָׂאת אוֹ־סַפְחַת אֹז בַּחֲרִת וְהָיָה בַעֲדֹר־בָּשָׂרוֹ לַנֶּגַע צָרַעַת וְהוּבָא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֹז אֶל־אֶחָד מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בַּעֲדֹר־הַבָּשָׂר וְשָׁחַר בַּנֶּגַע הַפֶּדָּ לָבֹן וּמִרְאָה הַנֶּגַע עֲמֹל מַעֲדֹר בָּשָׂרוֹ נֶגַע צָרַעַת הוּא וְרָאָה הַכֹּהֵן וְשָׂמָא אֹתוֹ: וְאִם־בַּחֲרִת לָבֹנָה הוּא בַעֲדֹר בָּשָׂרוֹ וְעֲמֹל אִין־מִרְאָה מִן־הַעֲדֹר וְשָׁחַרְהָ לֹא־הַפֶּדָּ לָבֹן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים: וְרָאָה הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהָיָה הַנֶּגַע עֲמֹד בַּעֲזֵינָיו לֹא־פָשָׁה הַנֶּגַע בַּעֲדֹר וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית:

מצרע

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת הַמִּצְוָה בַּיּוֹם טְהִרְתּוֹ וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן: וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל־מִחוּץ לַמִּחְנָה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהָיָה נִרְפָּא נִגַע־הַצָּרַעַת מִן־הַצָּרוּעַ: וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לַמַּטְהָר שְׁתֵּי־צִפְּרִים חַיִּוֹת טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאֵזֶב: וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חָרָשׁ עַל־מַיִם חַיִּים: (לוי) אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיִּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת־שְׁנֵי הַתוֹלַעַת וְאֶת־הָאֵזֶב וְשָׂבַל אוֹתָם וְאֶת הַצִּפּוֹר הַחַיִּה בְּדֹם הַצִּפּוֹר הַשְּׁחֻטָּה עַל הַמַּיִם הַחַיִּים: וְהָיָה עַל הַמַּטְהָר מִן־הַצָּרַעַת שִׁבְעַת פַּעֲמִים וְשָׁחַרְהוּ וְשָׂלַח אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיִּה עַל־פְּנֵי

אֶל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְאֱלֹהֵי מִסְכָּה
 לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: (לוי)
 וְכִי תִזְבְּחוּ זִבְחַ שְׁלָמִים לַיי לְרִצְוֹנְכֶם
 תִּזְבַּחְהוּ: בְּיוֹם זִבְחֶכֶם יֹאכַל וּמִמְחֹתָהּ
 וְהַנּוֹתָר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָאֵשׁ יִשְׂרָף:
 וְאִם הָאֵכָל יֹאכַל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָגוּל
 הוּא לֹא יִרְצָה: וְאֵכָלֹי עֲזוּנוּ יֵשָׂא
 כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יי חָלַל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
 הַהִוא מֵעַמּוּיָהּ: וּבִקְצָרְכֶם אֶת־קָצִיר
 אֶרְצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאת שְׂדֶה לִקְצֹר
 וְלִקֹּט קִצְיֹרֶךָ לֹא תִלְקֹט: וּכְרֹמֶךָ לֹא
 תַעֲוִלֵּל וּפְרֹט פְּרֹמֶךָ לֹא תִלְקֹט לַעֲנִי
 וְלִגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:
 (ישראל) לֹא תִגְנוּבוּ וְלֹא־תִכְבְּשׁוּ
 וְלֹא־תִשְׁקְרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ: וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ
 בַּשָּׁמַיִם לִשְׁקֹר וְחִלַּלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ
 אֲנִי יי: לֹא־תַעֲשֶׂק אֶת־רַעְיָךְ וְלֹא תִגְזֹל
 לֹא־תִלְוִן פַּעֲלַת שְׂכִיר אִתָּךְ עַד־בֹּקֶר:
 לֹא־תִסְלַל חֹרֶשׁ וּלְפָנֶי עֹזֵר לֹא תִתֵּן
 מִכֶּשֶׁל וַיִּרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי יי:

אמר

וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים
 בְּנֵי אַהֲרֹן וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ
 לֹא־יִטְמָא בַּעֲמִיו: כִּי אִם־לִשְׂאֹרֹ
 הַקָּרֵב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאִבּוֹ וּלְבָנוֹ
 וּלְבִתּוֹ וּלְאֶחָיו: וּלְאֶחָתָהּ הַבְּתוּלָה
 הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ
 יִטְמָא: לֹא יִטְמָא בַּעַל בַּעֲמִיו לְהַחֲלוֹ:
 לֹא־יִקְרַחַהּ [ק' יִקְרַחוּ] קְרַחַה בְּרֹאשָׁם
 וּפֶאֱתָ זָקֵנָם לֹא יִגְלַחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא
 יִשְׂרְטוּ שְׂרָטָה: קְדָשִׁים יִהְיוּ לְאֵלֹהֵיהֶם
 וְלֹא יַחֲלִילוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי־אֶת־אִשִּׁי יי
 לָחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ:
 (לוי) אִשָּׁה זָנָה וְחִלְלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה

יִי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן אַהֲרֹן
 עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים גִּרְלוֹת גֹּהֲלֹ אֶחָד
 לַיי וְגֹהֲלֹ אֶחָד לַעֲזָאזֶל: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן
 אֶת־הַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּהֲלֹ לַיי
 וַעֲשֶׂהוּ חַטָּאת: וְהַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
 הַגֹּהֲלֹ לַעֲזָאזֶל יַעֲמִד־חֵי לִפְנֵי יי לְכַפֵּר
 עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֶל הַמִּדְבָּרָה:
 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פֶּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ
 וּכְפָר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פֶּר
 הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ: (ישראל) וְלִקַּח
 מִלֶּאֱהֻמֹּתָהּ גֹּחַל־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
 מִלִּפְנֵי יי וּמִלֶּאֱ חַפְּזָיו קִטְרֹת סָמִים דָּקָה
 וַהֲבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת: וְנָתַן אֶת־הַקִּטְרֹת
 עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יי וְכִסָּה עֲנַן הַקִּטְרֹת
 אֶת־הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוּת וְלֹא
 יָמוּת: וְלִקַּח מִזֶּם הַפֹּר וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ
 עַל־פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת קֹדֶמָה וּלְפָנֵי הַכֹּפֶרֶת
 יִזָּה שְׁבַע־פַּעֲמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ:
 וְשָׁחַט אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעֵם
 וַהֲבִיא אֶת־דָּמּוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת
 וַעֲשֶׂה אֶת־דָּמּוֹ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לָדָם הַפֹּר
 וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכֹּפֶרֶת וּלְפָנֵי הַכֹּפֶרֶת:
 וּכְפָר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמִפֹּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה
 לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֶּׁכֶן אֹתָם בַּתּוֹךְ טַמְאָתָם:
 וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ
 לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וּכְפָר בַּעֲדוֹ
 וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ וּבַעֲדֵי כָל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל:

קדשים

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
 אֶל־כָּל־עֵדֻת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ
 אֲלֵהֶם קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי
 יי אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אִמּוֹ וְאִבּוֹ תִירָאוּ
 וְאֶת־שַׁבְתִּי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והני לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בתדוש השבלי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל־ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל־ישיביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל־אחוזתו ואיש אל־משפחתו תשביו: יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את־ספיחיה ולא תבצרו את־נזריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן־השדה תאכלו את־תבואתה: בשנת היובל הזאת תשביו איש אל־אחוזתו:

בחקתי

אם־בחקתי תלכו ואת־מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרו: והשיג לכם דיש את־בציר ובציר ישיג את־זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: (דיו) ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחיר ויהשבותי חיה רעה מן־הארץ וחרב לא־תעבר בארצכם: וירדפתם את־איביכם ונפלו לפניכם לחרב: וירדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרבייתי אתכם והקימתי את־בריתי אתכם: (ישראל) גאכלתם יטון נושן וישן מפני חדש תוציאו: ונתתי משכני בתוכם ולא־תגעל נפשי אתכם:

גרועה מאישה לא יקחו כִּי־קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כִּי־את־לחם אלהיו הוא מקריב קדש יהיה־לך כי קדוש אני יי מקדשכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות את־אביה היא מחללת באש תשרף: ס והכהן הגדול מאחיו אשר־יוצק על־ראשו שמן המשחה ומלא את־ידו ללבש את־הבגדים את־ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם: ועל כל־נפשת מות לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן־המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יי: (ישראל) והוא אשה בבתוליה יקח אלמנה וגרושה וחללה זנה את־אלה לא יקח כי אם־בתולה מעמיו יקח אשה: ולא־יחלל זרעו בעמיו כי אני יי מקדשו:

בהר

וידבר יי אל־משה בהר סיני לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל־הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליי: שש שנים תזרע שדה ושש שנים תזמר כרמך ואספת את־תבואתה: (דיו) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליי שדה לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספיח קצירך לא תקצור ואת־ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והייתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל־תבואתה לאכל: ס (ישראל)

לְגִלְגֹּלְתָם: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בַּמִּדְבָּר סִינַי:

נשא

וַיִּדְבֹּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם: מִכֹּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעַלָּה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם כֹּל־הַבָּא לִצְבָּא צָבָא לַעֲבֹד עֲבָדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגֵּרָשִׁי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא: (לוי) וְנָשָׂאוּ אֶת־יְרִיעֵת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד מִכֹּסְהוֹ וּמִכֶּסֶה הַתַּחֲשׁ וְאֲשֶׁר־עָלָיו מִלְּמַעַלָּה וְאֶת־מִסְדֵּי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאֶת־קַלְעֵי הַחֹצֵר וְאֶת־מִסְדֵּי פֶתַח שַׁעַר הַחֹצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעַבְדוֹ: עַל־פִּי אֹהֲרֹן וּבְנָיו תִּהְיֶה כֹל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרָשִׁי לְכָל־מִשְׁאֵם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֶת כָּל־מִשְׁאֵם: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרָשִׁי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמֶרֶתָם בְּיָד אִיתָמָר בֶּן־אֹהֲרֹן הַכֹּהֵן: (ס) (ישראל) בְּנֵי מִרְרֵי לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם: מִכֹּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעַלָּה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כֹּל־הַבָּא לִצְבָּא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וְאֹדְנָיו: וְעַמֻּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֹדְנֵיהֶם וַיִּתְּדוּם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּבִשְׁמַת תִּפְקְדוּ אֶת־כָּלֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם: זֹאת

וְהַתְּחַלְכְּתִי בְּתוֹכְכֶם וְהִנֵּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם: אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם מִדֵּיּוֹת לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מַטְּת עֲלֵיכֶם וְאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמָמוֹת:

במדבר

וַיִּדְבֹּר יי אֶל־מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בִּשְׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם לֵאמֹר: שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית אֲבֹתָם בַּמִּסְפָּר שְׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגִלְגֹּלְתָם: מִכֹּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעַלָּה כָּל־יָצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאָתָם אֹתָהּ וְאֹהֲרֹן: וְאַתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמַטֵּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הֵוא: (לוי) וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאשׁוֹן אֱלִיצִיּוֹר בֶּן־שִׁדְיָאוֹר: לְשִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאל בֶּן־צִוְיָשָׁדָי: לִיהוּדָה נַחֲשֹׁן בֶּן־עֲמִינָדָב: לְיִשָּׁשְׁכָר נַחֲנָאֵל בֶּן־צִוְיָעָר: לְזְבוּלֹן אֵלִיאָב בֶּן־חֵלֶן: לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֵלִישַׁמֶּע בֶּן־עֲמִיהוּד לְמִנְשֶׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר: לְלֵוֹי לְבִנְיָמִן אֲבִידֹן בֶּן־גְּדֵעִי: לְרֹדֵן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישַׁדָי: לְאֲשֶׁר פַּגְעִיאל בֶּן־עֶכְרָן: לְגָד אֶלִּיָּסָף בֶּן־דְּעוּאֵל: לְנַפְתָּלִי אַחִירָע בֶּן־עֵינָן: אֶלֶּה קְרִיָּאִי [ק' קְרוּאִי] הַעֲדָה נְשִׂאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם רֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם: (ישראל) וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֹהֲרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְבְּוּ בְּשִׁמוֹת: וְאֵת כָּל־הָעֲדָה הַקְּהִילוּ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְּלֻדּוּ עַל־מִשְׁפַּחָתָם לְבֵית אֲבֹתָם בַּמִּסְפָּר שְׁמוֹת מִכֹּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעַלָּה

בני-ישראל את-ידיהם על-הלולים:
והניף אהרן את-הלולים תנופה לפני יי'
מאת בני ישראל והיו לעבד את-עבדת
יי: והלולים יסמכו את-ידיהם על
ראש הפרים וְעִשָּׂה אֶת-הָאֶחָד חֲטָאת
וְאֶת-הָאֶחָד עֹלָה לַיְי' לַכֹּפֶר עַל-הַלֹּוִים:
והעמיד את-הלולים לפני אהרן ולפני
בניו והנפת אתם תנופה ליי: והבדילת
את-הלולים מתוך בני ישראל והיו לי
הלולים:

שלח

וידבר יי אל-משה לאמר: שלח-לך
אנשים ויחרו את-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר-אָנִי
נתן לבני ישראל איש אחד אחד
אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא
בהם: וישלח אתם משה ממדבר
פארן על-פי יי כלם אנשים ראשי
בני-ישראל חמ: (לוי) ואלה שמותם
למטה ראובן שמוע בן-זכור: למטה
שמעון שפט בן-חורי: למטה יהודה
כלב בן-יפנה: למטה יששכר וגאל
בן-יוסף: למטה אפרים הושע בן-נון:
למטה בנימין פלטי בן-רפוא: למטה
זבולן גדיאל בן-סודי: למטה יוסף
למטה מנשה גדי בן-סוסי: למטה
דן עמיאל בן-גמלי: למטה אשר
סתור בן-מיקאל: למטה נפתלי נחבי
בן-נפסי: למטה לֵד גֵּאֹוָאל בן-מכי:
אלה שמות האנשים אשר-שלח משה
לתור את-הָאָרֶץ ויקרא משה להושע
בן-נון יהושע: (ישראל) וישלח אתם
משה לתור את-אֶרֶץ כְּנָעַן ויאמר
אלהם עלו זה בנגב ועליהם את-ההר:
וראיכם את-הָאָרֶץ מִה־הוא ואת-העם

עבדת משפחת בני מררי לכל-עבדתם
באהל מועד ביד איתמר בן-אהרן
הכהן:

בני אשכנז מסימים כאן.

ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה
את-בני הקהתי למשפחתם ולבית
אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לצבא
לעבדה באהל מועד: ויהיו פקדיהם
למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים:
אלה פקודי משפחת הקהתי כל-העבד
באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
על-פי יי ביד-משה:

בהעלתך

וידבר יי אל-משה לאמר: דבר
אל-אהרן ואמרת אליו בהעלתך
את-הנדרת אל-מול פני המנוחה ואירו
שבעת הנרות: ונעש בן אהרן אל-מול
פני המנוחה העלה נרותיה כאשר צוה
יי את-משה: וזה מעשה המנחה מקשה
זרב עד-ירכה עד-פרחה מקשה הוא
כמראה אשר הראה יי את-משה בן
עשה את-המנחה: פ (לוי) וידבר יי
אל-משה לאמר: קח את-הלולים מתוך
בני ישראל וטהרת אתם: וכתב-עשה
להם לטהרים הנה עליהם מי חטאת
והעבירו תער על-כל-בשרם וכבסו
בגדיהם וטהרו: ולקחו פר בן-בקר
ומנחתו סלת בלילה בשמן ופר-שני
בן-בקר תקח לחטאת: והקרבת
את-הלולים לפני אהל מועד והקדלת
את-כל-עדת בני ישראל: (ישראל)
והקרבת את-הלולים לפני יי וסמכו

וישלח משה לקרא לדרתן ולאבירם
בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט
כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר כִּי־תשתַּכֵּר עלינו
גם־השתַּכֵּר:

חקת

וידבר יי אל־משה ואל־אהרן לאמר:
זאת חקת התורה אשר־צוה יי לאמר
דבר אל־בני ישראל ויקחו אליה
פרה אדמה תמימה אשר אין־בה
מים אשר לא עלה עליה על: ונתתם
אתה אל־אלעזר הכהן והוציא אתה
אל־מחוז למחנה ושחט אתה לפני:
ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו
והזה אל־נכח פני אהל־מועד מדמה
שבע פעמים: ושקף את־הפרה
לעיניו את־ערה ואת־בשרה ואת־דמה
על־פרשה ישרף: ולקח הכהן עץ ארז
ואזוב ושני תולעת והשליך אל־תוף
שרפת הפרה: (לוי) וכבס בגדיו
הכהן ורחץ בשרו במים ואחר כבא
אל־המחנה וטמא הכהן עד־הערב:
והשקף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ
בשרו במים וטמא עד־הערב: ואסף
איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ
למחנה במקום טהור והיתה לעדת
בני־ישראל למשמרת למי נדה חטאת
הוא: (ישראל למנהג פולין) וכבס
האסף את־אפר הפרה את־בגדיו וטמא
עד־הערב והיתה לבני ישראל ולגר
הגר בתוכם לחקת עולם: (ישראל
למנהג אשכנז) הנגע במת לכל־גופו
אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא־בו
ביום השלישי וביום השביעי יטהר

היטב עליה החזק הוא הרפה המעט
הוא אסרב: ומה הארץ אשר־הוא
יטב בה הטובה הוא אסרעה ומה
הערים אשר־הוא יושב בהנה הבמחנים
אם במבצרים: ומה הארץ השמנה
הוא אסרזה תישבה עץ אסאין
והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ
והימים ימי בכורי ענבים:

קרח

ויקח קרח בן־יצחק בן־לוי
ודתן ואבירם בני אליאב ואין בן־פלת
בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים
מבני־ישראל חמשים ומאתים נשיאי
עדה קראי מועד אנשי־שם: ויקהלו
על־משה ועל־אהרן ויאמרו אליהם
רב־לכם כי כל־העדה כלם קדשים
ובתוכם יי ומדוע תתנשאו על־קהל
יי: (לוי) וישמע משה ויפל על־פניו:
וידבר אל־קרח ואל־כל־עדתו לאמר:
בקר וידע יי את־אשר־לו ואת־הקדוש
והקריב אליו ואת אשר יבחר־בו
יקריב אליו: זאת עשו קחו־לכם מחלות
קרח וכל־עדתו: ותנו־בהן אש ושימו
עליהן קטרת לפני יי מחר והיה האיש
אשר־יבחר יי הוא הקדוש רב־לכם
בני לוי: (ישראל) ויאמר משה
אל־קרח שמע־נא בני לוי: המעט מכם
כִּי־הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת
ישראל להקריב אתכם אליו לעבד
את עבדת משכן יי ולעמד לפני העדה
לשרתם: ויקרב אתה ואת־כל־אחיהך
בני־לוי אתה ובקשתם גם־בהנה: לכן
אתה וכל־עדתך הנעדים על־יי ואהרן
מה־הוא כי תלוינו [ק' תלוינו] עליו:

דָּבָר כַּאֲשֶׁר יִדְבֹּר יְיָ אֵלַי וַיִּשְׁכְּבוּ שְׁרֵי-מוֹאֵב עִם-בְּלָעַם: וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל-בְּלָעַם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ: וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל-הָאֱלֹהִים בָּלָק בֶּן-צֶפֶר מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח אֵלָי: הִנֵּה הָעָם הֵצֵא מִמִּצְרַיִם וַיִּכַּס אֶת-עֵינֵי הָאָרֶץ עִתָּהּ לֵבָּה קִבְּהָ לִּי אֹתוֹ אוֹלֵי אוֹכַל לְהִלָּחֵם בּוֹ וְגִרְשָׁתִּיו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-בְּלָעַם לֹא תִלָּךְ עִמָּהֶם לֹא תֵאָר אֶת-הָעָם כִּי בְרוּךְ הוּא:

פינחס

וַיִּדְבֹּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁבִי אֶת-חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בַּקָּנָאוֹ אֶת-קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בַּקָּנָאוֹ: לָכֵן אֹמַר הַנָּבִי גִתֵּן לוֹ אֶת-בְּרִיתִי שְׁלוֹם: (ד'ו') וְהָיְתָה לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֵלֹהֵיו וַיִּכְפֹּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמְכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת-הַמְדִּינִית וְזָמְרִי בֶן-סִלּוֹא נָשִׂיא בֵּית-אָב לְשִׁמְעוֹנִי: וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמְכָּה הַמְדִּינִית כְּזָבִי בַת-צֹר רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית-אָב בַּמִּדְבָּר הוּא: פ' (ישראל) וַיִּדְבֹּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹרֵר אֶת-הַמְדִּינִים וְהַפִּיתָם אוֹתָם: כִּי-צִבְרִים הֵם לָכֵם בַּנִּכְלִיּוֹת אֲשֶׁר-נִכְלְוּ לָכֵם עַל-דְּבַר פְּעֹר וְעַל-דְּבַר כְּזָבִי בַת-נָשִׂיא מִדָּוִן אַחֲתָם הַמְכָּה בְּיוֹם-הַמַּגֵּפָה עַל-דְּבַר פְּעֹר: וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה פ' וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה וְאַל אֲלַעְזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: שְׂאוּ אֶת-רֹאשׁ כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל-יָצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל:

וְאִם-לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר: כָּל-הַנֶּגַע בְּמַת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר-יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת-מִשְׁכָּנוֹ יְיָ טָמֵא וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נָדָה לֹא-זָכַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמֵא: כּו' זאת הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי-יָמוּת בְּאֶהֱל כָּל-הַבָּא אֶל-הָאֵהֶל וְכָל-אֲשֶׁר בְּאֶהֱל וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים: וְכָל כְּלֵי פָתוּחַ אֲשֶׁר אֵין-צָמִיד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא: וְכָל אֲשֶׁר-נָגַע עַל-פָּנָי הַשָּׂדֶה בְּחִל-חֶרֶב אוֹ בְּמַת אוֹ-בְּעֵצִים אֲדָם אוֹ בַּקֶּבֶר וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים: וְלִקְחוּ לְטָמֵא מֵעֶפֶר שְׂרָפַת הַחַטָּאת וְנָתַן עָלָיו מִיּוֹם חַיִּים אֶל-כָּלִי:

בלק

וַיֵּרָא בָּלָק בֶּן-צֶפֶר אֶת כָּל-אֲשֶׁר-עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַמְרִי: וַיִּגֵּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאָד כִּי רַב-הוּא וַיִּקְרָץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל-זִקְנֵי מִדְּבָר עִתָּהּ יִלְחָכוּ הַקָּהָל אֶת-כָּל-סִבִּיבֵיתֵינוּ כְּלַתֵּךְ הַשּׁוֹר אֶת יָרֵךְ הַשָּׂדֶה וּבָלָק בֶּן-צֶפֶר מֶלֶךְ מוֹאָב בָּעַת הַהִוא: (ד'ו') וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-בְּלָעַם בֶּן-בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל-הַנֶּהָר אֲרִץ בְּנֵי-עַמּוֹ לְקַרְאֵל לֹאמֹר הִנֵּה עָם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֹסֶה אֶת-עֵינֵי הָאָרֶץ וְהוּא יֵשֵׁב מִמְּלִי: וְעִתָּה לֵבָּה נָא אָרְה לִי אֶת-הָעָם הִנֵּה כִּי-עֲצוֹם הוּא מִמֶּנִּי אוֹכַל נִפְחָבוֹ וְאַגְרִשְׁנוּ מִן-הָאָרֶץ כִּי יִדְעֹתִי אֶת אֲשֶׁר-תִּבְרָךְ מִבְּרָךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָר יוֹאָר: וַיָּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְּבָר וַיִּקְסְמוּ בֵּינָם וַיָּבֹאוּ אֶל-בְּלָעַם וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו דְּבָרֵי בָלָק: (ישראל) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינוּ פֹה הַלַּיְלָה וְהִשְׁבַּתִּי אִתְּכֶם

שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום
 אישה הפלם ויז יסלח-לה: (ישראל)
 כל-נדר וכל-שבועת אסר לענות נפש
 אישה יקימנו ואישה יפרנו: ואם-החרש
 יחריש לה אישה מיום אל-יום והקים
 את-כל-נדריה או את-כל-אסריה אשר
 עליה הקים אתם כיה-חרש לה ביום
 שמעו: ואם-הפר יפר אתם אחרי שמעו
 ונשא את-עונתה: אלה החקים אשר צוה
 יי את-משה בין איש לאשתו בין-אב
 לבתו בנעריה בית אביה:

מסעי

אלה מסעי בני-ישראל אשר
 יצאו מארץ מצרים לצבאתם
 ביד-משה ואהרן: ויכתב משה
 את-מוצאייתם למסעיהם על-פי יי
 ואלה מסעיהם למוצאייהם: ויסעו
 מרעמסס בתדש הראשון בחמשה עשר
 יום לתדש הראשון ממחנת הפסח
 יצאו בני-ישראל ביד רמה לעיני
 כל-מצרים: (לוי) ומצרים מקברים
 את אשר הכה יי בהם כל-בכור
 ובאלהיהם עשה יי שפטים: ויסעו
 בני-ישראל מרעמסס ויחנו בסבת:
 ויסעו מסבת ויחנו באתם אשר בקצה
 המדבר: (ישראל) ויסעו מאתם וישב
 על-פי החירות אשר על-פני בעל צפון
 ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני החירות
 ויעברו בתוך-הים המדברה וילכו
 דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו
 במרה: ויסעו ממרה ויבאו אילמה
 ובאילים שמים עשרה עינת מים ושבעים
 תמרים ויחנו-שם: ויסעו מאילם ויחנו
 על-ים-סוף:

וידבר משה ואלעזר הכהן אתם
 בערבת מואב על-ידין ירחו לאמר:
 מן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יי
 את-משה ובני ישראל היצאים מארץ
 מצרים:

מטות

וידבר משה אל-ראשי המטות לבני
 ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה
 יי: איש כידר נדר לוי או-השבע
 שבועה לאסר אסר על-נפשו לא יחל
 דברו ככל-היצא מפיו יעשה: ואשה
 כיה-נדר נדר לוי ואסרה אסר בבית
 אביה בנעריה: ושמע אביה את-נדרה
 ואסרה אשר אסרה על-נפשה והחריש
 לה אביה וקמו כל-נדריה וכל-אסר
 אשר-אסרה על-נפשה יקום: ואם-הניא
 אביה אתה ביום שמעו כל-נדריה
 ואסריה אשר-אסרה על-נפשה לא
 יקום ויז יסלח-לה כיה-הניא אביה
 אתה: ואם-הני תהיה לאיש ונדרה
 עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה
 על-נפשה: ושמע אישה ביום שמעו
 והחריש לה וקמו נדריה ואסרה
 אשר-אסרה על-נפשה יקמו: ואם ביום
 שמע אישה יניא אותה והפר את-נדרה
 אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר
 אסרה על-נפשה ויז יסלח-לה: (לוי)
 ונדר אלמנה וגרושה כל אשר-אסרה
 על-נפשה יקום עליה: ואם-בית
 אישה נדרה או-אסרה אסר על-נפשה
 בשבעה: ושמע אישה והחרש לה לא
 הניא אתה וקמו כל-נדריה וכל-אסר
 אשר-אסרה על-נפשה יקום: ואם-הפר
 יפר אתם אישה ביום שמעו כל-מוצא

דברים

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה
 אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבָּר
 בְּעֶרְבָה מִלִּל סוּף בֵּין-פָּאֶרָן וּבֵין-תְּפֵל
 וְלִבְנֵי נַחֲצִית וְדִי זָהָב: אֶחָד עָשָׂר יוֹם
 מַחֲלֵב דֶּרֶךְ הַר-שֹׁעִיר עַד קִדְשׁ בְּרָנֵעַ:
 וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בַּעֲשֵׁתִי-עָשָׂר חֹדֶשׁ
 בִּאֲחֵר לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֹתוֹ אֱלֹהִים:
 (דיו) אֲחֵבִי הִכְלֹתוּ אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
 אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִשְׁבּוֹן וְאֵת עֹוג מֶלֶךְ
 הַבָּשָׁן אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב בְּעִשְׁתָּרֶת בְּאֶדְרָעִי:
 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ מוֹאָב הַזֹּאת
 מֹשֶׁה בָּאֵר אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר:
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֶרֶב לֵאמֹר
 רַב-לָכֶם שָׁבַת בְּהָר הַזֶּה: פָּנּוּ וּסְעוּ
 לָכֶם וּבֹאוּ הָרָה הָאֲמֹרִי וְאֶל-כָּל-שְׂכֵנֵינוּ
 בְּעֶרְבָה בְּהָר וּבְשִׁפְלָה וּבְגִבָּה וּבְחֹף
 הַיָּם אֶרֶץ כְּנַעֲנִי וְחִלְבּוֹן עַד-הַנָּהָר
 הַגָּדֹל נְהַר-פָּרָת: (ישראל) רָאָה נָתַתִּי
 לַפְּנִיכֶם אֶת-הָאֶרֶץ בָּאוּ וַיִּרְשׁוּ אֶת-הָאֶרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאֲבֹתֵיכֶם לְאֶבְרָהָם
 לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵתֵת לָהֶם וּלְיֹרְעָם
 אַחֲרֵיהֶם: וְאָמַר אֲלֵכֶם בַּעַת הַהוּא
 לֵאמֹר לֹא-אוּכָל לְבַדִּי שְׂאֵת אֲתֶכֶם:
 יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֲתֶכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם
 כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם
 יִסַּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֵלֶּף פַּעַמִּים וַיִּבְרָךְ
 אֲתֶכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

ונאתחנן

וְאֲתַחֲנֵן אֶל-יְיָ בַּעַת הַהוּא לֵאמֹר: אֲדֹנָי
 יְיָ אֱתָהּ תַּחֲלוּת לְהִרְאוֹת אֶת-עַבְדְּךָ
 אֶת-גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת-יְדֹת הַחֲזָקָה אֲשֶׁר
 מִי-אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה

כַּמַּעֲשִׂיךָ וּכְגִבּוּרְתְּךָ: אַעֲבֹרֶנָּה
 וְאֶרְאֶה אֶת-הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
 הַיַּרְדֵּן הַהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְחִלְבּוֹן: (דיו)
 וַיַּחֲבֹר וַיִּתְּעֹבֵר יְיָ בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע
 אֵלַי וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי רַב-לְךָ אֶל-תּוֹסֵף
 דִּבֶּר אֵלַי עוֹד בְּדֶבֶר הַזֶּה: עֲלֶה
 רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְשֹׂא עֵינֶיךָ וּמַה וְצִפְנָה
 וְתִימָנָה וּמִזְרַחָה וּרְאָה בְּעֵינֶיךָ כִּי-לֹא
 תַעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: וְצִוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ
 וְחִזְקָהוּ וְאִמְצָהוּ כִּי-הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי
 הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת-הָאֶרֶץ
 אֲשֶׁר תִּרְאֶה: וְנִשָּׁב בְּיָוָא מִלִּיל בֵּית
 פָּעוֹר: פּוֹעֵתָה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל-הַחֲקִים
 וְאֶל-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מִלְמֵד אֲתֶכֶם
 לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיֻוּ וּבִאתֶם יִירֶשְׁתֶּם
 אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן
 לָכֶם: לֹא תִסְפוּ עַל-הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מְצַוָּה אֲתֶכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לְשֹׁמֵר
 אֶת-מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוָּה
 אֲתֶכֶם: עֵינֵיכֶם הִרְאוֹת אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה
 יְיָ בְּבַעַל פָּעוֹר כִּי כָל-הָאִישׁ אֲשֶׁר
 הִלֵּךְ אַחֲרָיו בְּעַל-פָּעוֹר הִשְׁמִידוּ יְיָ
 אֱלֹהֵיךָ מִקִּרְבְּךָ: וְאַתֶּם הַדְּבָרִים בֵּינוֹ
 אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם: (ישראל)
 רָאָה לְמַדְתִּי אֲתֶכֶם חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב
 הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:
 וּשְׁמֵרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֻקְתְּכֶם
 וּבִינְתְּכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת
 כָּל-הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם-חֲקִים
 וְנִבְּלוֹן הָגִוי הַגָּדוֹל הַזֶּה: כִּי מִי-גִוִּי
 גָּדוֹל אֲשֶׁר-לוֹ אֱלֹהִים קְרִיבִים אֵלָיו כִּי
 אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-קִרְאָנוּ אֵלָיו: וּמִי גִוִּי גָּדוֹל
 אֲשֶׁר-לוֹ חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים כְּכֹל

התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום:

עקב

והנה עקב תשמעון את המשפטים
האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר
י אלהיו לך את-הברית ואת-החסד
אשר נשבע לאבותיו: ואתכוּ וברכוּ
והרכוּ וברכוּ פרי-בטנוּ ופרי-אדמתוּ
דגנוּ ותרששו ויצהרוּ שגר-אלפיו
ועשתרת צאנוּ על האדמה אשר-נשבע
לאבותיו לתת לך: ברוך הנה
מכל-העמים לא-יהיה בך עקר ועקרה
ובבתמתי: והסיר יי ממך כל-חלי
וכל-מדוי מצרים אשר ידעת
לא ושימם בך ונתנם בכל-שנאיו:
ואכלת את-כל-העמים אשר יי אלהיו
נתן לך לא-תחוס עינוּ עליהם ולא
תעבד את-אלהיהם כי-מוקש הוא
לך: ס כי תאמר בלבבך רבים הגוים
האלה ממני איכה אוכל להורישם: לא
תירא מהם זכר תזכר את אשר-עשה
יי אלהיו לפרעה ולכל-מצרים:
המסת הגדלת אשר-ראו עיניו והאמת
והמפתים והיד החזקה והזרע הנטוּה
אשר הוצא יי אלהיו כן-יעשה
יי אלהיו לכל-העמים אשר-אתה
ירא מפניהם: וגם את-הצרעה ישלח
יי אלהיו בם עד-אבד הנשארים
והנסתרים מפניו: לא תערץ מפניהם
כיוי אלהיו בקרבך אל גדול ונורא:
(לוי) וישל יי אלהיו את-הגוים האל
מפניו מעט מעט לא תוכל כלתם
מחר פן-תרגו עליך חגת השדה:
וינתנם יי אלהיו לפניו והמם מהימה

גדלה עד השמים: ונתן מלכיהם
בידך והאבדת את-שלם מתחת השמים
לא-יתנצב איש בפניו עד השמדך
אתם: פסילי אליהם תשרפון באש
לא-תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת
לך פן תנקש בו כי תועבת יי אליה
הוא: ולא-תביא תועבה אל-ביתך
והיית חרם כמהו ששן תשקצנו ותעב
תתעבנו כי-חרם הוא: פ כל-המצוה
אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות
למען תחיו וירביהם ובאתם וירשתם
את-הארץ אשר-נשבע יי לאבותיכם:
וזכרת את-כל-הדבר אשר הולכך יי
אלהיו זה ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת את-אשר בלבבך
התשמר מצותו (ק' מצותיו) אם-לא:
ויענף וירעבך ויאכלך את-המן אשר
לא-ידעת ולא ידעו אבותיך למען
הודיעך כי לא על-הלחם לבדו יחיה
האדם כי על-כל-מוצא פיו יחיה
האדם: (ישאל) שמלתך לא בלתי
מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים
שנה: וידעת עם-לבבך כי כאשר
ייסר איש את-בנו יי אלהיו מנסך:
ושמרת את-מצות יי אלהיו ללכת
בדרכיו וליראה אתו: כי יי אלהיו
מביא אל-ארץ טובה ארץ נחלי מים
עינת ותהמת וצאים בבקעה ובהר:
ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון
ארץ-זית שמן ודבש: ארץ אשר לא
במסכנת תאכל-בה לחם לא-תחסר
כל בה ארץ אשר אבניה ברזל
ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת

לא-תעשון כִּן לַיְי אֱלֹהֵיכֶם: כִּי
אִם-אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחָר יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
מִכָּל-שְׁבִיטֵיכֶם לְשׁוֹם אֶת-שְׁמוֹ שָׁם
לִשְׁכְּנוֹ תִּדְרָשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה: (ישראל)
וּהִבַּאתֶם שָׁמָּה עֲלֵיכֶם וּבְחִיכֶם
וְאֵת מַעֲשֵׂי תִיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יָדְכֶם
וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבָתֵיכֶם וּבְכֹלֹת בְּשָׂרְכֶם
וּצְאֻנְכֶם: וְאֶכְלֹתֶם-שָׁם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
וּשְׂמִיחַתְּם בְּכֹל מִשְׁלַח יָדְכֶם אֹתָם
וּבְתִיבְכֶם אֲשֶׁר בִּרְכָה יְיָ אֱלֹהֵיךָ: לֹא
תַעֲשׂוּן כָּכָל אֲשֶׁר אֶנְחֶנּוּ עֲשׂוֹם פֶּה הַיּוֹם
אִישׁ כֹּל-הַיּוֹשֵׁר בְּעֵינָיו: כִּי לֹא-בָאתֶם
עַד-עַתָּה אֶל-הַמִּנוּחָה וְאֶל-הַנְּחִלָּה
אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: וְעַבְדְּתֶם
אֶת-הַיִּרְדֵּן וַיִּשְׁבְּתֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר-יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֹתְכֶם וְהָיִיתָ לָכֶם
מִכָּל-אֲבִיכֶם מִסָּבִיב וַיִּשְׁבְּתֶם-בָּטָח:

שפטים

שְׁפָטִים וּשְׁטָרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ
אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ וּשְׁפָטוּ
אֶת-הָעָם מִשְׁפַּט-צֶדֶק: לֹא-תִטֶּה מִשְׁפָּט
לֹא תִכִּיר פָּנִים וְלֹא-תִקַּח שֹׁחַד כִּי
הַשֹּׁחַד יַעֲוֶר עֵינֵי חֲקָמִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי
צְדִיקִים: צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לִמְעַן תַּחֲיֶה
וַיִּרְשָׁתָּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לָךְ: (ס) לֹא-תִטֶּעַ לָךְ אֲשֶׁרָה
כָּל-עֵץ אֲצִל מִזִּבְחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה-לָּךְ: וְלֹא-תִקֵּם לָךְ מִצִּבְחָ אֲשֶׁר
שָׂא יְיָ אֱלֹהֶיךָ: ס לֹא-תִזְבַּח לַיְי אֱלֹהֶיךָ
שׁוֹר וְשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם כָּל
דְּבַר רָע כִּי תֹעֲבֶכָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא:
ס כִּי-יִמָּצָא בְּקִרְבְּךָ בָּאֵתֶּךָ שְׁעָרֶיךָ
אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ-אֶזְוָשָׁה
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת-הָרָע בְּעֵינֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ

וּבִרְכָתָ אֶת-יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

ראה

רֹאה אֲנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בִּרְכָה
וּקְלָלָה: אֶת-הַבִּרְכָּה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ
אֶל-מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מִצְוָה אֹתְכֶם הַיּוֹם: וְהַקְלָלָה אִם-לֹא
תִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְסִרְתֶּם
מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוָה אֹתְכֶם
הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא-יִדְעֶתֶם: ס וְהָיָה כִּי יִבְרָאֵךְ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה כֹּא-שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ וְנִתְּתָה אֶת-הַבִּרְכָּה עַל-הַיִּרְדֵּן
גְּרִזִּים וְאֶת-הַקְלָלָה עַל-הַיִּרְדֵּן שִׁיבֹל:
הֲלֹא-הָמָּה בַּעֲבַר הַיִּרְדֵּן אַחֲרֵי הַדֶּרֶךְ
מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ בָּאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב
בְּעֶרְבָה מוֹל הַגִּלְגָּל אֲצִל אֲלוֹנֵי מִרְיָה:
כִּי אֹתָם עֲבָרִים אֶת-הַיִּרְדֵּן לְבֹא
לְרִשֹּׁתָ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
נָתַן לָכֶם וַיִּרְשָׁתֶם אֹתָהּ וַיִּשְׁבְּתֶם-בָּהּ:
(לוי לִמְנַחַג פּוֹלִין) וּשְׁמִרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת
כָּל-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי
נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם: (לוי לִמְנַחַג אֲשַׁכְנו)
אֱלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן
לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ
לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר-אַתָּה
חַיִּים עַל-הָאָדָמָה: אֲבָד תֵּאֲבֹדוּן
אֶת-כָּל-הַמַּמְלָחוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ-שָׁם הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר אֹתָם יִרְשׁוּם אֹתָם אֶת-אֱלֹהֵיהֶם
עַל-הַהָרִים הַקְּדָמִים וְעַל-הַגְּבוּעוֹת וְתַחַת
כָּל-עֵץ רַעֲנָן: וְנִתְּצִתֶם אֶת-מִזְבְּחֹתָם
וּשְׁבָרִתֶם אֶת-מִצְבֹּתָם וְאֲשַׁרְיֵיהֶם
תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תַּגְדֵּעוּן
וְאֲבַדְתֶּם אֶת-שְׁמֹם מִן-הַמָּקוֹם הַהוּא:

ולקחת לך לאשה: והבאתה אל-תוך ביתך וגלחתה את-ראשה ועשתה את-צפרניה: והסירה את-שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את-אביה ואת-אמה גרר ימים ואחר פן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם-לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא-תמכנה בכסף לא-תתעמר בה תחת אשר עניתה: ס (לוי) כי-תהיו לנשים שתי נשים האחת אהובה והאחת שנאה ונולדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הפן הבכר לשנואה: והיה ביום הנחילו את-בניו את אשר-היה לו לא יוכל לבכר את-בן-האהובה על-פני בן-השנואה הבכר: כי את-הבכר בן-השנואה יכיר לת לו פי שנים בכל אשר-ימצא לו כי-הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה: ס (ישאל) כי-היה לנשים בן סוחר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל-זקני עירו ואל-שער מקומו: ואמרו אל-זקני עירו בגנו זה סוחר ומורה איננו שמע בקולנו זולל וסבא: ורגמנו כל-אנשי עירו באבנים ומת ובערתה הרע מקרבך וכל-ישראל ישמעו ויראו:

כי תבוא

והיה כי-תבוא אל-הארץ אשר יי אל-היך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: ולקחת מראשית כל-פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יי אל-היך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל-המקום אשר יבחר יי אל-היך לשכן שמו

לעבר ברייתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לזרע או לכל-צבא השמים אשר לא-צויתי: והגדלך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את-האיש ההוא או את-האשה ההוא אשר עשו את-הדבר הרע הזה אל-שעריך את-האיש או את-האשה וסקלתם באבנים ומתו: על-פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על-פי עד אחד: יד העדים תהיה-בו כראשנה להמיתו ויד כל-העם באחרונה ובערתה הרע מקרבך: פ כי ופלא ממך דבר למשפט ביוצאים לדם ביוציו לדיו ובין גע לגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועליה אל-המקום אשר יבחר יי אל-היך בו: ובאת אל-הכהנים הלויים ואל-השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על-פי הדבר אשר יגידו לך מן-המקום ההוא אשר יבחר יי ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: (ישאל) על-פי התורה אשר יורוך ועל-המשפט אשר-יאמרו לך תעשה לא תסור מן-הדבר אשר-יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר-עשה בזדון בלתי שמע אל-הכהן העמד לשרת שם את-יי אל-היך או אל-השפט ומת האיש ההוא ובערתה הרע מישראל: וכל-העם ישמעו ויראו ולא יזידו עוד:

כי תצא

כי-תצא למלחמה על-איבך ונתנו יי אל-היך בידך ושביט שביו: וראית בשביה אשת ופת-תאר וחשקת בה

קדשך מן השמים וברך את עמך
את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו
כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב
ודבש:

נצבים

אתם נצבים היום כלכם לפני יי
אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם
ושטריכם כל איש ישראל: טפכם
נשיכם וגרך אשר בקרב מחנה מחטב
עציד עד שאב מימיה: לעברך בבקרת
יי אלהיך ובאלתו אשר יי אלהיך ברת
עמך היום: (דיו) למען הקים אתך
היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים
כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך
לאברהם ליצחק ולעקב: ולא אתכם
לבדכם אנכי ברת את הבקרת הזאת
ואת האלה הזאת: כי את אשר ישנו פה
עמנו עמד היום לפני יי אלהינו ואת
אשר אננו פה עמנו היום: (ישראל)
כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ
מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם: ותראו את שקיציחם
ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר
עמם: פן ייש בכם איש אוֹ־אשה או
משפחה או־שבט אשר לבבו פנה היום
מעם יי אלהינו ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פן ייש בכם שרש פרה ראש
ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה
הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום
יהיה־לי כי בשרות לבי אלך למען
ספות הרונה את הצמאה: לא־יאבה יי
סלת לו כי אז יעשן אף־יי וקנאתו
באיש שהוא ורכצה בו כל־האֱלֹהִים
הכתובה בספר הזה ומתה יי את־שמו

שם: ובאת אל־הבחן אשר יהיה
בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום
לִי־אלֹהִיך כי־באתי אל־הארץ אשר
נשבע יי לאבותינו לתת לנו: (דיו)
ולקח הכתן הטנא מידך והניחו לפני
מזבח יי אלהיך: וענית ואמרת לפני
יי אלהיך ארמלי אבד אבי נגרד
מצרימה נגרד שם במתי מעט ויהי־שם
לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו
המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה
קשה: ונצלע אל־יי אֱלֹהֵי אבותינו
וישמע יי את־קלנו וירא את־ענינו
ואת־עמלנו ואת־לחצנו: ויוצאנו יי
ממצרים בגד חזק וזרע נטילה
ובמרא גדל ובאותות ובמופתים: ויבאנו
אל־המקום הזה ויתן־לנו את־הארץ
הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה
הנה הבאתי את־ראשית פרי האדמה
אשר־נתתה לי יי והנחתו לפני יי
אלהיך והשתחית לפני יי אלהיך:
ושמחת בכל־הטוב אשר נתן־לך יי
אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר
בקררך: (ישראל) כי תכלה
לעשר את־כל־מעשר תבואתך בשנה
השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי
לגר ליתום ולא־למנה ואכלו בשעריך
ושבעו: ואמרת לפני יי אלהיך בערתי
הקדש מן־הפית וגם נתתיו ללוי
ולגר ליתום ולא־למנה ככל־מצותך
אשר צויתני לא־עברתי ממצותיך
ולא שקחתי: לא־אכלתי באני ממנו
ולא־בערתי ממנו בסמא ולא־נתתי
ממנו למת שמעתי בקול יי אלהי עשיתי
ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון

וְלֹאֵם כְּאִשֶּׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעֹג
מַלְכֵי הָאֲמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד
אַתָּם: וַיִּתְּנֶם יְיָ לְפָנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם
כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲתֶכֶם: חֲזָקוּ
וְאַמְצוּ אֶל־תִּירְאוֹ וְאֶל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם
כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא הַחֵלֶד עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ
וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ: ס (ישראל) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
לְיִהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל
חֲזַק וְאַמֵּץ כִּי אַתָּה תְּבֹא אֶת־הָעָם
הַזֶּה אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְתָּח
לָתֶת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחִילָנָה אוֹתָם: וַיְיָ
הוּא הַחֵלֶד לְפָנֶיךָ הוּא יִהְיֶה עִמָּךְ לֹא
יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת:
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָה
אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנִּשְׁאִים אֶת־אֲרֹן
בְּרִית יְיָ וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְצַו
מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ שִׁבְעֵי שָׁנִים
בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחֹג הַסְּכּוֹת: בְּבוֹא
כָל־יִשְׂרָאֵל לְרֹאוֹת אֶת־פָּנַי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה
הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנוֹהֶם: הִקְתַּל
אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלִמְעַן
יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ
לִירְאָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר
אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

האזינו

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ
אֲמַר־כִּי: יַעֲרַף כַּמָּטָר לִקְחוֹ תִגַּל כֶּטֶל
אֲמַרְתִּי כִשְׂעִירִים עַל־יְדֵי־אֵשׁ וְכַרְבִּיבִים
עַל־יְעֶשֶׂב: כִּי שָׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גִדְל

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְהַבְדִּילוּ יְיָ לְרַעְיָה
מִכָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכָל־אֱלֹת הַבְּרִית
הַכְּתוּבָה בְּסֶפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה: וְאָמַר
הַדָּוָר הָאַחֲרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ
מֵאַחֲרֵיכֶם וְהַנִּזְכָּרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ
רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מִצְוֹת הָאָרֶץ הַהִוא
וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יְיָ בָּהּ: גְּפָרִית
וְקָלָה שְׂרָפָה כָּל־אַרְצָהּ לֹא תִזְרַע
וְלֹא תִצְמַח וְלֹא־יַעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב
בְּמַהֲפָלֶת סֹדֶם וְעַמְרֹה אֲדָמָה וַצְבִּיִּים
(ק' וַצְבִּיִּים) אֲשֶׁר־הִפָּךְ יְיָ בְּאִפּוֹ וּבְחִמָּתוֹ:
וְאָמְרוּ כָל־הַגּוֹיִם עַל־מָה עָשָׂה יְיָ כִּכָּה
לְאֶרֶץ הַזֹּאת מָה חֲרִי הָאֵף הַגָּדוֹל
הַזֶּה: וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית
יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם
בְּהוֹצִיאָם אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיִּלְכוּ
וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם
אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּם וְלֹא חָלַק
לָהֶם: וַיַּחֲרֹאֲף יְיָ בְּאַרְצָן הַהִוא לְהִבְיֹא
עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַקִּלְלָה הַכְּתוּבָה בְּסֶפֶר
הַזֶּה: וַיִּתְּשֶׁם יְיָ מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאֵף
וּבְחִמָּה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַכֶם אֶל־אֶרֶץ
אֲחֵרָת כִּיּוֹם הַזֶּה תִּנְסָתָרֶת לִי אֱלֹהֵינוּ
וְהַמְגִלֹת לָנוּ וְלִבְנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

וילך

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֹאָה
וְעֹשֵׁרִים שְׁנֵה אֲנָכִי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל עוֹד
לָצֵאת וּלְבוֹא וַיְיָ אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר
אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר
לְפָנֶיךָ הוּא־יִשְׁמְדֵם אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתֶם וַיְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר
לְפָנֶיךָ כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְיָ: (לוי) וַעֲשֵׂה

מִלֶּדֶד בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל: יַחֲדוּ רְאוּבֵן וְאַלְמָנָה וַיְהִי
מִתְּנוּ מִסְפָּר: ס וְזֹאת לַיהוּדָה וַיֹּאמֶר
שֹׁמֵעַ יְיָ קוֹל יְהוּדָה וְאַל־עֲמֹן תִּבְיָאֲנוּ
יָדָיו רַב לֹא וְעֶזֶר מִצְרָיו תִּהְיֶה: פ
(לוי) וּלְלֵנִי אָמַר תִּמְיָד וַאֲהִיָּד לְאִישׁ
חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נָסִיתוּ בְּמִסֹּת תִּרְיָבֶהוּ
עַל־יָמֵי מְרִיבָה: הָאָמַר לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא
רָאִיתִיו וְאֶת־אֲחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת־בָּנָיו
[ק' בָּנָיו] לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֶתְךָ
וּבְרִיתֶךָ וַיִּצְרֻ: יוּרֵי מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֹקֵב
וְתוֹרַתְךָ לִישְׂרָאֵל יִשְׁמֹו כְּטוֹרָה בְּאַפְּךָ
וּכְלִיל עַל־מִזְבִּיחֶךָ: בָּרַךְ יְיָ חֵילוֹ וּפְעָלָיו
יָדָיו תִּרְצֶה מִחוּץ מִתְּנִים קָמְיוֹ וּמִשְׁנָאִיו
מִן־יְקוֹמֹנוּ: ס לְבָנֵינוּ אָמַר יָדָיו יְיָ יִשְׁכֵּן
לְבִטָּח עָלָיו חֲפָץ עָלָיו כְּלִי־הַיּוֹם וּבֵין
כְּתָפָיו שָׁכֵן: ס (ישראל) וּלְיוֹסֵף אָמַר
מִבְּרַכְתָּ יְיָ אֶרְצוֹ מִמֶּגֶד שְׁמִים מִפֶּלַע
וּמִתְּהוֹם רִבְצַת תַּחַת: וּמִמֶּגֶד תְּבוּאָת
שֶׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יִרְחִים: וּמִרָאשׁ
הַר־רִיגָדִם וּמִמֶּגֶד גְּבֻעוֹת עוֹלָם: וּמִמֶּגֶד
אֶרֶץ וּמִלֵּאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנִי סִנֵּה תְבוּאוֹתָהּ
לְרָאשׁ יוֹסֵף וּלְקֶדֶד נִיר אֲחָיו: כְּבוֹר
שׁוּרוֹ הִדָּר לֹא וּשְׂרָגִי רֹאשׁ קֶרְלִי בָהֶם
עַמִּים יִגָּח וַיְחַדּוּ אֶפְסֵי־אֶרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת
אֶפְרָיִם וְהֵם אֶלְפֵי מִנְשָׁה:

לְאַלְהֵינוּ: (לוי) הַצֹּר תָּמִים פִּעֲלֹו כִּי
כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עֹול
צָדִיק וְיֵשֶׁר הוּא: שָׁחַת לוֹ לֹא בָנָיו מוֹמָם
דוֹר עֲקָשׁ וּפְתִלְתִּל: ה לֵי לִי תִגְמְלוּ־זֹאת
עִם נָבֵל וְלֹא חֲכָם הִלּוּא־הוּא אֲבִיָּד
קִנְיָד הוּא עֲשֶׂה גִיכְנָגָד: (ישראל) זָכַר
יָמוֹת עוֹלָם בֵּינוּ שָׁנוֹת דֹּר וְדֹר שְׁאֵל
אֲבִיָּד וְגִדָּד וְגִנְיָד וְנֹאמְרוֹ לָךְ: בְּתַנְחַל
עֲלִיוֹן גּוֹלִים בְּהַפְרִידוֹ בָּנֵי אָדָם יַצֵּב
גְּבֻלַת עַמִּים לְמִסְפָּר בָּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי
חֶלֶק יְיָ עִמּוֹ יַעֲקֹב תָּכַל נַחֲלָתוֹ: וּמִצֵּאָהוּ
בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתַהוֹ יִלָּל יִשְׁמֹן יִסְבֹּכְנָהוּ
יִכְוֹנְנָהוּ יִצְרָנָהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָיו: כְּנֹשֶׁר
יַעִיר קָנֹו עַל־גּוֹזְלָיו יִרְחַף יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו
יִשְׁלַחַו יִשְׁאָהוּ עַל־אֲבִרְתּוֹ: יו בְּדָר יִנְחָנוּ
וְאֵין עִמּוֹ אֵל גָּדַר:

וזאת הברכה

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךָ מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶת־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ:
וַיֹּאמֶר יְיָ מִסִּנֵּי בָא וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ
הוֹפִיעַ מִתֵּר פֶּאֶרְן וְאֶתָּה מִרְבַּבַת קָדֵשׁ
מִימֵינוֹ אֲשַׁדֶּת לָמוֹ: אָף חֲבֵב עַמִּים
כָּל־קִדְשָׁיו בִּיָּדְךָ וְהֵם תָּכֵנו לְרִגְלָךָ
יִשָּׂא מִדְּבַר־תִּנִּי: תוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה
מִוֹרֶשֶׁה קַהֲלַת יַעֲקֹב: וַיְהִי בִישְׁרֹון

קריאה לחנוכה

וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וַיִּמְשְׁחֵם וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם:
וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵית
אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּשְׁלָח הֵם הַקְּמָדִים
עַל־הַפָּקָדִים: וַיָּבִיאוּ אֶת־קֶרְבָּנָם לִפְנֵי

(במדבר ז)

וַיְהִי בַיּוֹם כָּלֹות מֹשֶׁה לְחֻקִּים
אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ
אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ

ביום השני הקריב נתנאל בן-צוּעַר נשיא יששכר: הקריב את-קרבנו קצרת-כֶּסֶף אחת שלשים ומאה משקלה מִזֶּרֶק אחד כֶּסֶף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלילה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זבב מלאה קטרת: (לוי) פָּר אחד בן-בָּקָר אֵיל אחד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בן-שָׁנָתוֹ לעלה: שְׁעִיר-עִזִּים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בָּקָר שְׁנִים אֵילִם חמשה עתודים חמשה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חמשה זה קרבן נתנאל בן-צוּעַר: פ (ישראל) ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן-חֵלֹן: קרבנו קצרת-כֶּסֶף אחת שלשים ומאה משקלה מִזֶּרֶק אחד כֶּסֶף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלילה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זבב מלאה קטרת: פָּר אחד בן-בָּקָר אֵיל אחד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בן-שָׁנָתוֹ לעלה: שְׁעִיר-עִזִּים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בָּקָר שְׁנִים אֵילִם חמשה עתודים חמשה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חמשה זה קרבן אליאב בן-חֵלֹן: פ

ביום ג' של חנוכה

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן-חֵלֹן: קרבנו קצרת-כֶּסֶף אחת שלשים ומאה משקלה מִזֶּרֶק אחד כֶּסֶף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלילה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זבב מלאה קטרת: (לוי) פָּר אחד בן-בָּקָר אֵיל אחד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בן-שָׁנָתוֹ לעלה: שְׁעִיר-עִזִּים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בָּקָר שְׁנִים אֵילִם חמשה עתודים חמשה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חמשה זה קרבן נחשון בן-עמינדב:

זו שש-עולות צב ושני-עשר בָּקָר עֹלָה על-שְׁנֵי הנשאים ושור לאחד ויִקְרִיבו אותם לפני המזבח: (לוי) ויאמר יי אל-מֹשֶׁה לאמר: קח מאתם והיו לעֹבֵד את-עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד ונתתה אותם אל-הַלְוִיִּם איש כפי עֲבֹדָתוֹ: ויקח מֹשֶׁה את-הָעֹלֹת ואת-הַבָּקָר ונתן אותם אל-הַלְוִיִּם: את שְׁתֵּי הָעֹלֹת ואת ארבעת הַבָּקָר נתן לבני גֵרְשֹׁן כפי עֲבֹדָתָם: ואת ארבע הָעֹלֹת ואת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נתן לבני מִרְיָי כפי עֲבֹדָתָם ביד אִיתָמָר בן-אֶהֱרֹן הכהן: ולבני קהת לא נתן כִּי-עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכֹּהֵן יִשְׂאוּ: ויקריבו הנשאים את חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ ביום המִשָּׁח אתו ויקריבו הנשאים את-קרבנם לפני המזבח: ויאמר יי אל-מֹשֶׁה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את-קרבנם לחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ: ס (ישראל) (לוי) למנהג פולין) ויהי המקריב ביום הראשון את-קרבנו נחשון בן-עמינדב למִטָּה יהודה: וקרבנו קצרת-כֶּסֶף אחת שלשים ומאה משקלה מִזֶּרֶק אחד כֶּסֶף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלילה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זבב מלאה קטרת: (ישראל למנהג פולין) פָּר אחד בן-בָּקָר אֵיל אחד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בן-שָׁנָתוֹ לעלה: שְׁעִיר-עִזִּים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בָּקָר שְׁנִים אֵילִם חמשה עתודים חמשה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חמשה זה קרבן נחשון בן-עמינדב:

ביום ב' של חנוכה

בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר
איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:
שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה
זה קרבן שלמיאל בן-צורישידי: פ

לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתודים חמשה כבשים
בני-שנה חמשה זה קרבן אליאב
בן-חלן: פ

(ישראל) ביום הרביעי נשיא לבני
ראובן אליצור בן-שדיאור: קרבנו
קערת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר
איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:
שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה
זה קרבן אליצור בן-שדיאור: פ

ביום ד' של חנוכה

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור
בן-שדיאור: קרבנו קערת-כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת: (לוי)
פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתודים חמשה כבשים
בני-שנה חמשה זה קרבן אליצור
בן-שדיאור: פ

(ישראל) ביום החמישי נשיא לבני
שמעון שלמיאל בן-צורישידי: קרבנו
קערת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל

ביום ה' של חנוכה

ביום החמישי נשיא לבני שמעון
 שלמאל בן-צורישדי: קרבנו
 קצרת-כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד פספ שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
 זב מלאה קטרת: (לוי) פר אחד
 בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו
 לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה
 חמשה זה קרבן שלמאל בן-צורישדי:

פ

(ישראל) ביום הששי נשיא לבני גד
 אליסר בן-דעואל: קרבנו קצרת-כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 פספ שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
 כף אחת עשרה זב מלאה קטרת:
 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
 בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילם חמשה עתודים חמשה כבשים
 בני-שנה חמשה זה קרבן אליסר
 בן-דעואל: פ

ביום ו' של חנוכה

קוראים בספר ב' קריאה לראש חודש לעליה
 ד'.

ביום הששי נשיא לבני גד אליסר
 בן-דעואל: קרבנו קצרת-כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד פספ

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
 כף אחת עשרה זב מלאה קטרת:
 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
 בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילם חמשה עתודים חמשה כבשים
 בני-שנה חמשה זה קרבן אליסר
 בן-דעואל: פ

ביום ז' של חנוכה

קוראים בספר ב' קריאה לראש חודש לעליה
 ד'.

ביום השביעי נשיא לבני אפרים
 אלישמע בן-עמיהוד: קרבנו
 קצרת-כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד פספ שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
 זב מלאה קטרת: (לוי) פר אחד
 בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו
 לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה
 חמשה זה קרבן אלישמע בן-עמיהוד:
 פ סוף רביע בראש חודש

(ישראל) ביום השמיני נשיא לבני
 מנשה ומליאל בן-פדהצור: קרבנו
 קצרת-כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד פספ שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
 זב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר
 איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:

מלאים סלת בלילה בשמן למנוחה:
 כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
 בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
 בני-שנה חמשה זה קרבן אחיעזר
 בן-עמישדי: פ

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר
 פגעיאל בן-עכרן: קרבנו קערת-כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלילה בשמן למנוחה:
 כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
 בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
 בני-שנה חמשה זה קרבן פגעיאל
 בן-עכרן: פ

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
 אחירע בן-עינן: קרבנו קערת-כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלילה בשמן למנוחה:
 כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
 בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
 בני-שנה חמשה זה קרבן אחירע
 בן-עינן: פ

זאת חנכת המזבח ביום המושח אתו
 מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים

שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה
 עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה
 זה קרבן גמליאל בן-פדהצור: פ

ביום ח' של חנוכה

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל
 בן-פדהצור: קרבנו קערת-כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלילה בשמן למנוחה: כף
 אחת עשרה זקב מלאה קטרת: (לוי)
 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
 בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
 בני-שנה חמשה זה קרבן גמליאל
 בן-פדהצור: פ

(ישראל) ביום התשיעי נשיא לבני
 בנימן אבידן בן-גדעני: קרבנו
 קערת-כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלילה בשמן למנוחה: כף אחת עשרה
 זקב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר
 איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:
 שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה
 עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה
 זה קרבן אבידן בן-גדעני: פ

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר
 בן-עמישדי: קרבנו קערת-כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם

זאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ:
וּבִבְאֹ מֹשֶׁה אֶל־אַהֲלֵ מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ
וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֹ מֵעַל
הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל־אֶרֶץ הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי
הַכְּרָבִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו:

י' מוסיפים: וַיְדַבֵּר יי' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶמְרָתָ אֵלָיו בְּהִעָלְתָּ
אֶת־הַנִּדֹּת אֶל־מוֹל' פְּנֵי הַמִּנְוָה וְאִירֹו
שִׁבְעַת הַנְּרוֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוֹל'
פְּנֵי הַמִּנְוָה הֵעִלָּה נִרְתִּיהָ כְּאֲשֶׁר צִוָּה
יי' אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקִּשָּׁה
זָהָב עַד־זֶרֶכָה עַד־פְּרֻחָה מִקִּשָּׁה הוּא
כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יי' אֶת־מֹשֶׁה כֵּן
עָשָׂה אֶת־הַמִּנְוָה: פ

עֲשֶׂה מִזְרָק־כֶּסֶף שְׁנַיִם עֶשֶׂר כִּפּוֹת
זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
הַקְּעָרָה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק
הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֵלֶּפִים
וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: כִּפּוֹת
זָהָב שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה מִלֹּאֲת קִטְרֶת עֲשֶׂה
עֲשֶׂה הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זָהָב
הַכִּפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה: כָּל־הַבָּקָר
לְעֹלָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר פָּרִים אֵילִם
שְׁנַיִם־עֶשֶׂר כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם
עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם וְשִׁעִרֵי עֲזִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר
לְחֻטָּאת: וְכֹל בָּקָר זָבַח הַשְּׁלָמִים
עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַּה פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים
עֲתִידִים שְׁשִׁים כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁשִׁים

קריאה לפורים

(שמות יז)

תַּחֲתֵי וַיִּשָּׁב עֲלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחֹוֹר תַּמְכִּו
בְּיָדָיו מִזָּה אַחַד וּמִזָּה אַחַד וַיְהִי
וַיְדִוּ אֱמֻנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ: וַיַּחֲלֹשׁ
יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עַמְלֹק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חָרָב:
פ (ישראל) וַיֹּאמֶר יי' אֶל־מֹשֶׁה כָּתֹב
זֹאת זִכְרוֹן בְּסֹפֶר וְשִׁים בְּאָזְנִי יְהוֹשֻׁעַ
כִּי־מָחָה אֶמְחֶה אֶת־זִכְרֵ עַמְלֹק מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם: וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יי'
נָסִי: וַיֹּאמֶר כִּי־יֵד עַל־כֶּסֶׁ יְהִ מִלְחָמָה
לִי בְּעַמְלֹק מִדֶּרֶךְ:

וַיָּבֹא עַמְלֹק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל
בְּרִפְיָם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
בַּחֲר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֹא הִלָּחֶם בְּעַמְלֹק
מִחוּר אֲנֹכִי נֹצֵב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה
הָאֱלֹהִים בְּיָדִי: וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר
אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֶם בְּעַמְלֹק וּמֹשֶׁה
אַהֲרֹן וְחֹוֹר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה: (לוי)
וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבֹּר
יִשְׂרָאֵל וְכְאֲשֶׁר יָגִיחַ יָדוֹ וְגִבֹּר עַמְלֹק:
וַיְדִי מֹשֶׁה כִּבְדִּים וַיִּקְחוּ־אָבֶן וַיִּשְׁלִימוּ

קריאה ל"ח"מ פסח

יום א' דחול המועד

(שמות ג')

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קִדְש־לִי
 כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבֶנִי יִשְׂרָאֵל
 בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
 יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים בִּי בַחֲזֹק
 יָד הוֹצֵיא יי אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל
 חֶמֶץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב:
 (לוי) וַהֲיָה כִּי־יִבְרָאֵךְ יי אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ וְבֵת חָלָב
 וּדְבַשׁ וְעַבְדֶּךָ אֶת־הָעֵבֶרֶת הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ
 הַזֶּה: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכֵל מִצֶּת וּבִיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי חַג לִי: מִצּוֹת יֵאָכֵל אֶת שִׁבְעַת
 הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ חֶמֶץ וְלֹא־יִרְאֶה
 לְךָ שָׂאֵר בְּכָל־גִּבְלֶךָ: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ
 בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעֶבֶר זֶה עָשָׂה יי
 לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם: וַהֲיָה לְךָ לְאוֹת
 עַל־יָדֶךָ וְלִזְכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה
 תּוֹרַת יי בְּפִיךָ בִּי בְּיַד חֻמָּה הוֹצֵאֲךָ
 יי מִמִּצְרַיִם: וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת
 לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים יְמִימָה: פ (ישראל)
 וַהֲיָה כִּי־יִבְרָאֵךְ יי אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלְאַבְרָהָם וַיִּנָּהֲךָ לְךָ:
 וְהָעֵבֶרֶת כָּל־פֶּטֶר־רֶחֶם לִי וְכָל־פֶּטֶר
 שֹׁגֵר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזִּכְרִים לִי:
 וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תַּפְדֶּה בִּשָּׂה וְאִם־לֹא
 תַּפְדֶּה וַעֲרַפְתּוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִגְדֶיךָ
 תַּפְדֶּה: וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר
 לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בַּחֲזֹק יָד
 הוֹצֵאֲנוּ יי מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים:
 וַהֲיָה כִּי־הִקְשָׁה פְּרַעֲהַ לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג
 יי כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם

וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵר לִי
 כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזִּכְרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנִי
 אֶפְדֶּה: וַהֲיָה לְאוֹת עַל־יָדֶךָה וּלְטוֹשֶׁטֶת
 בֵּין עֵינֶיךָ בִּי בַחֲזֹק יָד הוֹצֵאֲנוּ יי
 מִמִּצְרַיִם:

בכל יום של חול המועד - רביעי (בספר שני).
 בשבת מפטיר.

(במדבר כח)

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לִי פָרִים
 בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה
 כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:
 וּמִנְחַתָּם סֹלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרִינָם לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִינָם לְאַיִל
 תַּעֲשׂוּ: עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ
 הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים: וּשְׁעִיר
 חַטָּאת אֶחָד לַכֶּפֶר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד
 עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתָּמִיד
 תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה: כֹּאֵלָה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם
 שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ
 לִי עַל־עוֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:
 וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: ס

יום ב' דחול המועד

(שמות כב)

אִם־כֶּסֶף תִּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הָעֹנִי עִמָּךְ
 לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנִשָּׂה לֹא־תִשְׁיָמוֹן עָלָיו
 גִּשְׁף: אִם־חֶבֶל תַּחְבֵּל שְׁלֹמֹת רַעַךְ
 עַד־כֹּא שֶׁמֶשׁ תִּשְׁכְּבוּ לוֹ: כִּי הוּא
 כְּסוּתָה לְבִדָּה הוּא שְׁמֵלְתּוֹ לַעֲרוֹ בְּמָה
 יִשְׁכָּב וַהֲיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי
 כִּי־חֲנּוּן אָנִי: ס (לוי) אֱלֹהִים לֹא
 תִּסְלַל וְנָשִׂא בַעֲמֹךָ לֹא תֵאָר: מְלֹאכֶת

אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסֶף בְּצֵאת
הַשָּׂדֶה בְּאֶסְפָּה אֶת־מַעֲשֵׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה:
שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׂנָה יִרְאֶה כָּל־זִכְרוֹךְ
אֶל־פְּנֵי הָאֵדֶן יי: לֹא־תִזְבַּח עַל־חֶמֶץ
דָּם־זִבְחִי וְלֹא־יִגְלִין חֶלֶב־חַגִּי עַד־בֹּקֶר:
רִאשִׁית בְּכוּרִי אֲדַמְתִּיךָ תָּבִיא בֵּית יי
אֶל־הֵיכָל לֹא־תִבְשֹׁל גִּדִּי בַחֲלֶב אִמּוֹ: פ

יום ג' דחול המועד

(שמות לד)

וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה פָּסֹל־לָךְ שְׁנֵי־לֶחֶת
אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים וּכְתַבְתִּי עַל־הַלָּחֶת
אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלָּחֶת
הָרִאשִׁינִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וַהֲיָה זָכוֹן
לְבָבְךָ וְעֵלִית בְּבִקְרֹא־אֶל־תֶּרֶסִינִי וַנִּצְבֹּתָ
לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה
עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יָבִיא בְּכָל־הָהָר
וְגַם־הִצָּאן וְהִבְקֹר אֶל־יָרְעֻוֹ אֶל־מֹול
הָהָר הַהוּא: וַיַּפְסֹל שְׁנֵי־לֶחֶת אֲבָנִים
כְּרֹאשֵׁינִים וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בְּבִקְרֹא וַיַּעֲלֶה
אֶל־תֶּרֶסִינִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֹתוֹ וַיִּקַּח
בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֶחֶת אֲבָנִים: וַיִּרֶד יי בַּעֲנָן
וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי:
וַיַּעֲבֹר יי עַל־פְּנֵיו וַיִּקְרָא יי יי אֶל
רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
וְאַמּוּת: נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עֵין
וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנָקָה לֹא יִנָּקֶה פֶקֶד
עֵין אֲבוֹת עַל־בְּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים
עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רַבָּעִים: וַיִּמְהַר מֹשֶׁה
וַיִּקְדֵּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר אִם־נָא
מִצְאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדִינִי יְיָ־נָא אֲדִינִי
בְּקִרְבְּנוֹ כִּי עַם־קָשֶׁה־עֲרָף הוּא וְסָלַחְתָּ
לְעֹנְוָנִי וּלְחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר הָיָה
אֲנִי כִּכְתֵּב בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמּוֹךְ אֲעֲשֶׂה
נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־יִנְבְּרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ

וְדַמְעָה לֹא תֵאָחֵר בְּכוּר בְּנִיךָ תִּתֶּן־לִי:
כֹּן־תַּעֲשֶׂה לְשֹׂרֶךְ לְצִאֲנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים
וַהֲיָה עַם־אֱמוּנָו בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִתֶּנּוּ־לִי:
וְאֲנִי־קָדַשׁ תִּהְיוּ לִי וּבִשָּׁר בַּשָּׂדֶה
טָרְפָה לֹא תֹאכְלוּ לְכָלֵב תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ:
ס לֹא תִשָּׂא שְׁמַע שְׁוֹא אֶל־תִּשַׁת יִידֶךָ
עַם־רָשָׁע לְהִית עַד חֶמֶס: לֹא־תִהְיֶה
אֲחֵר־רָבִים לְרַעַת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רֵב
לְנִטָּת אֲחֵרֵי רָבִים לְהַטֹּת: וְדָל לֹא
תִהְדָּר בְּרִיבּוֹ: ס כִּי תַפְּגַע שׁוּר אִיבֶךָ
אוֹ חֲמָרוֹ תַּעַה הֶשֶׁב תִּשְׁיָבְנוּ לוֹ: ס
כִּי־תִרְאֶה חֲמוֹר שִׁנְאָךְ רֹבֵץ תַּחַת
מִשְׁאֲלוֹ וְחִדְלָתָּ מַעֲזֹב לוֹ עֹזֵב תַּעֲזֹב
עִמּוֹ: ס (ישראל) לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט
אֲבִינֶךָ בְּרִיבּוֹ: מַדְבַּר־שָׁקֶר תִּרְחַק
וְנָקִי וְצַדִּיק אֶל־תִּהְיֶה כִּי לֹא־אֲצַדִּיק
רָשָׁע: וְשֹׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשְׁחָד
יַעֲגֹר פְּקוּחִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צַדִּיקִים:
וְגַר לֹא תִלְחָץ וְאַתָּם יִדְעַתֶּם אֶת־נַפְשׁ
הָגֵר כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אֲרֻצְךָ וְאֶסְפַּתָּ
אֶת־תְּבוּאָתָה: וְהַשְׁבִּיעַתָּ תִּשְׁמַטְנָה
וְנִטְשָׁתָה וְאָכְלוּ אֲבִינֵי עַמָּךְ וְיִתְּלֶם
תֹּאכַל חֵינֵת הַשָּׂדֶה כֹּן־תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ
לְיִזְתָּךְ: שִׁשַּׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂיךָ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת לִמְעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ
וְחַמְלֶךָ וַיִּנְפֹּשׁ בֶּן־אִמְתֶּךָ וְהָגֵר: וּבְכָל
אֲשֶׁר־אֲמַרְתִּי אֵלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִזְכְּרוּ לֹא יִשְׁמַע
עַל־פִּיךָ: שְׁלֹשׁ רִגְלִים תִּחַג לִי בַשָּׂנָה:
אֶת־חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים
תֹּאכַל מִצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ
הָאֲבִיב כִּי־בּוֹ יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא־יִרְאוּ
פְּנֵי רִיבִים: וְחַג הַקִּצִּיר בְּכוּרֵי מַעֲשֵׂיךָ

וזבח תג הפסח: ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יי אלהיך לא־תבשל גדי
בחלב אמו:

יום ד' דחול המועד

(במדבר ט)

וידבר יי אל־משה במדבר־סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש
הראשון לאמר: ויעשו בני־ישראל
את־הפסח במועדו: בארבעה עשר־יום
בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו
במועדו ככל־חקתי וככל־משפטי
תעשו אתו: וידבר משה אל־בני
ישראל לעשת הפסח: ויעשו את־הפסח
בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין
הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה
יי את־משה בן עשו בני ישראל: (דיו)
ויהי אנשים אשר היו טמאים לגפש אדם
ולא־יכולו לעשת־הפסח ביום ההוא
ויקראו לפני משה ולפני אהרן ביום
ההוא: ויאמרו האנשים ההם אליו
אנחנו טמאים לגפש אדם למה נגדע
לבלתי הקריב את־קרבן יי במועדו
בתוך בני ישראל: ויאמר אליהם משה
עמדו ואשמעה מה־יצוה יי לכם: פ
(ישראל) וידבר יי אל־משה לאמר:
דבר אל־בני ישראל לאמר איש איש
כ־יהיה טמא לגפש או בדרך רחקה
לכם או לדת־תכם ועשה פסח ליי:
בחדש השני בארבעה עשר יום בין
הערבים תעשו אתו על־מצות ומדרים
יאכלהו: לא־ישאירו ממנו עד־בקר
ועצם לא ישברו־בו ככל־חקת הפסח
תעשו אתו: והאיש אשר־הוא טהור
ובדרך לא־היה וחדל לעשות הפסח

ובכל־הגוים וראה כל־העם אשר־אתה
בקרבו את־מעשה יי כ־נורא הוא אשר
אני עשה עמך: (דיו) שמר־לך את
אשר אנכי מצוה היום הנני גרש מפניך
את־האמרי והכנעני והחתי והפרזי
והחוי והיבסי: השמר לך פן־תכרת
ברית ליושב הארץ אשר אתה בא
עליה פן־יהיה למוקש בקרבך: כי
את־מזבחם תתצון ואת־מזבחם
תשבירן ואת־אשריו תכרתון: כי לא
תשתחנה לאל אחר כי יי קנא שמו אל
קנא הוא: פן־תכרת ברית ליושב הארץ
וזנו אחרי אלהיהם וזכחו לאלהיהם
וקרא לך ואכלת מזבחן: ולקחת
מבנותיו לבנות וזנו בנותיו אחרי־אלהיהן
והזנו את־בניך אחרי אלהיהן: אלהי
מסכה לא תעשה־לך: (ישראל) את־תג
המצות תשמר שבעת ימים תאכל
מצות אשר צויתך למועד חדש האביב
כי בחדש האביב יצאת ממצרים:
כל־פטר רחם לי וכל־מקנה תזכר
פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה
בשה ואם־לא תפדה וערפתו כל בכור
בניך תפדה ולא־יראו פני ריכם: ששת
ימים תעבד וביום השביעי תשבת
בחריש ובקציר תשבת: ותג שבעת
תעשה לך בכורי קציר חטים ותל
האסף תקופת השנה: שלש פעמים
בשנה יראה כל־זכורך את־פני האדן
יי אלהי ישראל: כ־אוריש גוים מפניך
והרחקתי את־גבולך ולא־יחמד איש
את־ארצך בעלתך לראות את־פני יי
אלהיך שלש פעמים בשנה: לא־תשחט
על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין לבקר

לִי בְּחֶקֶת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ בֵּן יַעֲשֶׂה
חֶקֶה אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלֹגֵר וְלֹאֲזֶרַח
הָאָרֶץ: ס

וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מֵעַמּוּיָהּ בִּי קָרְבָן
יֵי לֹא הַקָּרִיב בְּמַעַדוֹ חֲטָאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ
הַזֶּה: וְכִי־לֹגֵר אֶתְכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח

קריאה לחה"מ סכות

יום א' דחול המועד

(במדבר כט)

ובינכם השני פרים בגי' בקר שנים עשר
אילים שנים כבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס

(דו') ובינכם השלישי פרים עשתי-עשר
אילים שנים כבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיה: ס

(ישראל) ובינכם הרביעי פרים עשרה
אילים שנים כבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיה: ס

(רביעי') ובינכם השני פרים בגי' בקר
שנים עשר אילים שנים כבשים
בגי' שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט: ושעיר-עזים אחד
חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם: ס ובינכם השלישי פרים
עשתי-עשר אילים שנים כבשים
בגי' שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיה: ס

יום ב' דחול המועד

ובינכם השלישי פרים עשתי-עשר אילים
שנים כבשים בגי' שנה ארבעה עשר
תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיה: ס

(דו') ובינכם הרביעי פרים עשרה
אילים שנים כבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיה: ס

(ישראל) ובינכם החמישי פרים תשעה
אילים שנים כבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיה: ס

(רביעי') ובינכם השלישי פרים
עשתי-עשר אילים שנים כבשים
בגי' שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיה:

בבשים בגי' שנה ארבעה עשר תמימים:
ומנחתם ונסכי'הם לפר'ים לאילם
ולבבשים במספרם כמשפט: ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה: ס

יום ד' דחול המועד

וביום השביעי פרים שבעה אילם
שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר
תמימים: ומנחתם ונסכי'הם לפר'ים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכה: ס

(לוי) וביום החמישי פרים תשעה
אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכי'הם לפר'ים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה: ס

(ישראל) וביום הששי פרים שמונה
אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכי'הם לפר'ים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיה: ס

(רביעי) וביום השביעי פרים שבעה
אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכי'הם לפר'ים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכה: ס

וביום החמישי פרים תשעה אילם
שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר

ס וביום הרביעי פרים עשרה אילם
שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר
תמימים: מנחתם ונסכי'הם לפר'ים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכה: ס

יום ג' דחול המועד

וביום הרביעי פרים עשרה אילם
שנים בבשים בגי' שנה ארבעה עשר
תמימים: מנחתם ונסכי'הם לפר'ים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכה: ס

(לוי) וביום החמישי פרים תשעה
אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכי'הם לפר'ים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה: ס

(ישראל) וביום הששי פרים שמונה
אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכי'הם לפר'ים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיה: ס

(רביעי) וביום הרביעי פרים עשרה
אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר תמימים: מנחתם ונסכי'הם לפר'ים
לאילם ולבבשים במספרם כמשפט:
ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכה: ס וביום
החמישי פרים תשעה אילם שנים

(ישראל) וביזם השביעי פרים שבעה
אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכה: ס

(רביעי) וביזם החמישי פרים תשעה
אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם
כמשפטם: ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ס וביזם
הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים
בני-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפטם: ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיה: ס

תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה: ס

הושענא רבא

וביזם החמישי פרים תשעה אילים
שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר
תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה: ס

(לוי) וביזם הששי פרים שמונה אילים
שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר
תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכיה: ס

קריאה לתשעה באב

אלהים מעשה ידיו אדם עץ ואבן אשר
לא-יראון ולא ישמעון ולא יאכלון
ולא יריחון: ובקשתם משם את-י
אלהיה ומצאת כי תדרשנו בכל-לבבך
ובכל-נפשך: (לוי) בצר לה ומצאוך
כל הדברים האלה באחרית הימים
ושבת עד-י אללה ושמעת בקלי: כי
אל רחום יי אללה לא ירפה ולא
ישחיתך ולא ישכח את-ברית אבותיך
אשר נשבע להם: כי שאל-נא לימים
ראשונים אשר-היו לפניך למן-היום
אשר ברא אלהים אדם על-הארץ

(דברים ד)

בית-וליד בנים ובני בנים ונושנתם
בארץ והשחתם ועשיתם פסל
תמונת פל ועשיתם הרע בעיני-י
אלהיה להכעיסו: העידתי בכם
היום את-השמים ואת-הארץ כי-אבד
תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם
עברים את-הירדן שמה לרשתה
לא-תאריכון ימים עליה כי השמד
תשמדון: והפיץ יי אתכם בעמים
ונשאתם מתי מספר בגוים אשר
ינהג יי אתכם שמה: ועבדתם-שם

מתוך האש: ותחת פי אהב את-אבתיך
ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו
בכתו הגדל ממצרים: להוריש גוים
גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך
לתת-לך את-ארצם נחלה כיום הזה:
וידעת היום והשבת אל-לבבך כי יי
הוא האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ
מתחת אין עוד: ושמרתי את-חסי
ואת-מצותיו אשר אנכי מצוה היום אשר
ייעב לך ולבניך אחריו ולמען תאריך
ימים על-האדמה אשר יי אליהך נתן
לך כל-הימים: פ

ולמקצה השמים ועד-קצה השמים
הנהיך בדבר הגדול הזה או הנשמע
במהו: השמע עם קול אלהים מדבר
מתוך-האש כאשר-שמעת אתה ויחי:
או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
מקרב גוי במסת באתת ובמופתים
ובמלחמה ובגד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים גדלים ככל אשר-עשה לכם
יי אלהיכם במצרים לעיניך: אתה
הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין
עוד מלבדו: (ישראל) מן-השמים
השמיים את-קלו ליסרה ועל-הארץ
הראך את-אשו הגדולה ודבריו שמעת

הפטרה לתשעה באב

(ירמיה ח-ט)

קציר פלה קיץ ואנחנו לוא נושענו:
על-שכר בת-עמי השברתי קדורתי
שמה החזקתני: הצרי אין בגלעד
אסרפא אין שם כי מדוע לא עלתה
ארכת בת-עמי: מיריתן ראשי מים ועיני
מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את
חללי בת-עמי: מיריתני במדבר מלון
ארחים ואעזבה את-עמי ואלקה מאתם
כי כלם מנאפים עצרת בגדים: וידרך
את-לשונם קשתם שקר ולא לאמונה
גברו בארץ כי מרעה אל-רעה יצאו
ואתי לא-ידעו נאם-יי: איש מרעהו
השמורו ועל-כל-אח אל-תבטחו כי
כל-אח עקוב ועקב וכל-רע רכיל
יחלף: ואיש ברעהו יתלוי ואמת לא
ידברו למדו לשונם דבר-שקר הענה
גלוא: שבתך בתוך מרמה במרמה

אסף אסירם נאם-יי אין ענבים בגפן ואין
תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם
עברום: על-מה אנחנו יושבים האספו
ונבוא אל-ערי המבצר ונדמה-שם כי
יי אליהנו הדמנו וישקנו מיראש כי
חטאנו ליי: קנה לשלום ואין טוב
לעת מרפה והנה בעתה: מדן נשמע
נחרת סוכיו מקול מצהלות אביריו
רעשה כל-הארץ ויבואו ויאכלו ארץ
ומלואה עיר וישיבי בה: כי הנני משלח
בכם נחשים צפענים אשר אין-להם
לחש ונשכו אתכם נאם-יי: מבליגייתי
עלי יגון עלי לבי דני: הנה-קול
שועת בת-עמי מארץ מרחקים היל
אין בציון אס-מלכה אין בה מדוע
הכעסוני בפסליהם בהבלי נגר: עבר

והשקיתים מיראש: והפצותים בגוים
 אשר לא ידעו חמה ואבותם ושלחתי
 אחריהם את החרב עד כלותי אותם:
 כה אמר יי צבאות התבוננו וקראו
 למקוננות ותבואינה ואל החכמות
 שלחו ותבואנה: ותמללנה ותשנה עלינו
 נהי ותכדנה עינינו דמעה ועפעפינו
 יזלזלים: כי קול נהי נשמע מציון
 איך שדדנו בשנו מאד כיעזבנו ארץ
 כי השליכו משכנותינו: כישמענה
 נשים דבר יי ותקח אונם דבר פיו
 ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה
 קינה: כיעלה מות בחלוננו בא
 בארמנותינו להכרית עולל מחוץ
 בחורים מרחבות: דבר כה נאם יי
 ונפלה נבלת האדם כדמן על פני
 השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין
 מאסף: כה אמר יי אל יתהלל חכם
 בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו
 אל יתהלל עשיר בעשרו: כי אם בראת
 יתהלל המתהלל השכל יידע אותי כי
 אני יי עשה חסד משפט וצדקה בארץ
 כייבאלה חפצתי נאם יי:

מאנו דעת אותי נאם יי: לכן כה
 אמר יי צבאות הנני צורכם ובחנתיים
 כייאיד אעשה מפני בתעמי: חץ
 שוחט [שחוט] לשונם מרמה דבר
 בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרב
 ישם ארבו: העל אלה לא אפקדכם
 נאם יי אם בגוי אשר כזה לא תתנסם
 נפשי: על ההרים אשא ככי ונהי
 ועל נאות מדבר קינה כי נצתה
 מבלי איש עבר ולא שמעו קול
 מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו
 הלכו: ונחתי את ירושלם לגלים
 מעון תנים ואת ערי יהודה אתן
 שממה מבלי יושב: מיהאיש החכם
 ויבן את זאת ואשר דבר פי יי
 אליו ויגדה עלמה אבדה הארץ
 נצתה כמדבר מבלי עבר: ויאמר
 יי על עזבכם את תורת י אשר נתתי
 לפניכם ולא שמעו בקולי ולא הלכו
 בה: וילכו אחרי שריות לבם ואחרי
 הבעלים אשר למדום אבותם: לכן
 כה אמר יי צבאות אלהי ישראל
 הנני מאכילם את העם הזה לענה

קריאה לתענית ציבור

(שמות לב)

אסף והנחם על הרעה לעמו: זכר
 לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך
 אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם
 ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
 וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
 לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם יי
 על הרעה אשר דבר לעשות לעמו:

ויחל משה את פני יי אלהיו ויאמר
 למה יי יחרה אפך בעמך אשר
 הוצאת מארץ מצרים בכת גדול ובגד
 חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר
 ברעה הוציאם להרג אתם בהרים
 ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחנון

אל רחום וחנן ארך אפים ורחב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח' לא ינקח פקד עון אבות על-בנים ועל-בני בנים על-שלישים ועל-רבעים: וימחר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם-נא מצאתי תן בעיניך אדני ילד-נא אדני בקרבנו כי עם-קשה-ערה הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל-עמך מעשה נפלאות אשר לא-נבראו בכל-הארץ ובכל-הגוים וראה כל-העם אשר-אתה בקרבך את-מעשה יי כיוצא הוא אשר אני עשה עמך:

פ) (לוי) ויאמר יי אל-משה פסל-לך שני-לחת אבנים כראשנים וכתבתי על-הלחת את-הדברים אשר הני על-הלחת הראשנים אשר שברת: והנה נכון לבקר ועלית בבקר אל-הר סיני ונצבת לי שם על-ראש ההר ואיש לא-יעלה עמך וגם-איש אל-יהא בכל-ההר גם-הצאן ותבקר אל-ירעו אל-מול ההר ההוא: (ישראל) ויפסל שני-לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל-הר סיני כאשר צוה יי אתו וישח בידו שני לחת אבנים: ויגרד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבר יי על-פניו ויקרא יי יי:

הפטרה לתענית ציבור

(ישעיה נה)

ופצחו לפניכם רזיה וכל-עצי השדה ימחאו-כף: תחת תנעצוצי יעלה ברזש תחת [ותחת] הסרפד יעלה הרס והיה ליי לשם לאות עולם לא יכרת: זה אמר יי שמרו משפט נעשו צדקה כירקובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה-זאת ובן-אדם יחניק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל-רע: ואל-יאמר בן-הנכר הגולה אל-יי לאמר הבדל יבדילני יי מעל עמו ואל-יאמר הסרים הן אני עץ יבש: כירכה אמר יי לסריסים אשר ושמרו את-שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבירתי: ונתתי להם כביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות

דרשו יי בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: יעזב דשע דרכו ואיש און מחשבתיו ויושב אל-יי וירחמנו ואל-אלהינו כירבה לסלוח: כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יי: כירבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם: כי כאשר ירד הגשם והשילג מן-השמים ושמה לא ישוב כי אם-הרנה את-הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא-ישוב אלי ריקם כי אם-עשה את-אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: כירבשמתה תצאו ובשולם תובלון ההרים והגבעות

שם עולם אתן-לו אשר לא יכרת:
ובני הנזכר הנלנים על-יו לשרתו
ולאהבה את-שם יי להיות לו לעבדים
כל-שומר שבת מחללו ומחזיקים
בברית: והביאותים אליהם קדשי

ושמחתים בבית תפילתי עולתיהם
וזבחייהם לרצון על-מזבחי כי ביתי
בית-תפילה יקרא לכל-העמים: נאם
אדני יי מקבץ גדתי ישראל עוד אקבץ
עליי לנקבציו:

קריאה לראש חדש

(במדבר כח)

וידבר יי אל-משה לאמר: צו את-בני
ישראל ואמרת אליהם את-קרבני לחמי
לאשי ריח נוחי תשמרו להקריב
לי במועדו: (לוי) ואמרת להם
זה האשה אשר תקריבו ליי כבשים
בני-שנה תמימים שנים ליום עלה
תמיד: (סוף כהן) את-הכבש אחד
תעשה בכקר ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים: ועשירית האפה סלת
למנחה בלולה בשמן כתיב רביעת
ההין: (ישראל) עלת תמיד תעשה
בתר סיני לריח נוחח אשה ליי: ונסכו
רביעת תהין לכבש האחד בקדש
הסד נסד שקר ליי: ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים כמנחת
הבקר ונסכו תעשה אשה ריח נוחח

ליי: פ וביום השבת שני-כבשים
בני-שנה תמימים ושני עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת
בשבתו על-עלת התמיד ונסכה: פ
(רביעי) ובקראשי חדשכם תקריבו
עלה ליי פרים בני-בקר שנים ואיל
אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים:
ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן לאיל האחד:
ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן
לכבש האחד עלה ריח נוחח אשה ליי:
ונסביהם חצי תהין יהיה לפר ושלישת
התהין לאיל ורביעת התהין לכבש גין
זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה:
ושעיר עזים אחד לחטאת ליי על-עלת
התמיד תעשה ונסכו:

תפלת הדרך

יְהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם
וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם: וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲזֵי חֶפְצֵנוּ לְחַיִּים
וְלִשְׁמֹחָה וְלִשְׁלוֹם וְתַצִּילֵנוּ מִכָּפַף כָּל-אוֹיֵב וְאוֹרֵב בַּדֶּרֶךְ וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן
וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רוֹאֵנוּ וְתִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ כִּי
אֵל שׁוֹמֵעַ תִּפְלֶה וְתַחֲנוּן אֶתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תִּפְלֶה:

